

എറശ്ശാങ്കര

ଢେଉରଂ ଗଠାକାୟ अमरशतकम्

अमरुशतकम्
पं० ०८१ ७७७७७७

අමරශතකය

අනුමාදක:

පණ්ණිති

සේ ඩී. කුලතිලක

මුද්‍රණය හා ප්‍රකාශය:

ත්‍රිලෝකය

මොඩන් පොත් සමාගම

පෙරවදන

අමරුශතකයෙහි කතෘගේ නාමය පෙරදිග පසුවනට මග ගැටළුවෙකි. එක් එක්කෙනා එක් එක් මත දරන බැවිනි. රවිචන්ද්‍රයෝ දී “අමරු” යන නාමය ද අර්ජුන චරිතදෙවයෝ ‡ “අමරුක” යන නාමය ද නමක් ගේ චිත්‍යාවන්ති සදහන් කෙරෙති. රුද්‍රමදෙව කුමාරයෝ නම චිත්‍යාවෙහි අග ද වෙමකුපාලයෝ ආරම්භ ශ්‍රේණිකයෙකි ද † “අමරුක” නාමය දක්වති, සෞම්‍යයෝ කපි කණ්ඩාහරණයෙහි “අමරක” නාමය දෙයි, අමරුක, අමුක, අමර යනු ද සෙසු නාමයෝ වෙති. නිශම නාමය අමරු යන්න ම වේ යනු අප අදහසි. “අමරුශතකය” යන්න ම එයට දෙස් දෙයි.

මොහු සම්බන්ධ ජන කථාවෙක් වෙයි. මාධවයන්ගේ “ශංකරදික්විජය” නම් ගත්ති මෙතෙක් එය දැක්වෙනුයේ. ශාරීරික සුත්‍රයන් ගේ චිත්‍යාවාසී ශබ්දකර්මයෝ දික්විජය යාත්‍රාවෙහි යෙදෙන සමයෙහි දිනෙක බරණසිට

දී කුරුතෝමරුශත චිත්‍යාං ඥානානන්දා කලාධරෙ විඥා
(රවිචන්ද්‍රයන් ගේ කාමද චිත්‍යාව)

‡ අමරුක කපික ධමරුක නාදෙන විනිත්තනා න
සඤ්චරති. (අර්ජුන ගේ රසිකසංජවිනි චිත්‍යාව)

† අමරුකශතමිදමිත්‍යං සවබුද්ධි විභවාත් රසාභිති
නත්තිඥා (රුද්‍රමදෙවකුමාර)

‖ අමරුක කපිතා රවිතා ශාඛිතාර රසාත්මිකාං ශත
ශ්‍රේණිමි (වෙම කුපාල ශාංගාරදිපිකා චිත්‍යාව)

පැමිණියහ. එහි මණ්ඩනමිශ්‍ර නම් මීමාංසාවාසියෙක් විය. ඔහු හා ශංකරාවාසීන් අතර එහි දී වාදයෙක් වී, ශංකරා-
වාසීයෝ මණ්ඩනමිශ්‍රයනට වඩා වියත් කෙනෙකි. එබැවින් වාදයෙහි ලා දිනුම ශංකරයන් වෙත ම යන බව
දන්හ. භාරතීය. භාරතීය මණ්ඩනමිශ්‍රයන ගේ බිරිඳ වේ.
හෝ අනිකක නොව සරසවිය ගේ අවතාරයෙකි. භාරතීය
තම හිමියාට වන පරාජයෙන් ඔහු ගලවනු වස් ඉදිරිපත්ව
තමා හා වාදයකට එනසේ අභියෝගයක් කළහ. ඔහු ද තම
කැමැත්ත දුන්හ ඒ අභියෝගයට. තමාට වඩා හැම පසින්ම
ශංකරාවාසීයන් උගතකු බව දන් හෝ නොමෝ කම්සතරින්
ඔහු පරදනුවස් ඒ සම්බන්ධ ප්‍රශ්න විවාදාය. ශංකරාවාසී
යෝ බාලවිය පටන් ම බඹසරවන රකින්නෙකි. එහෙයින්
ඔහුට කම්සතර සම්බන්ධ මද වූ ද දැනුමෙන් නොවේ.
එබැවින් ඔහුට වූයේ උභනොකොටික ප්‍රශ්නයකට මුහුණ
පෑමටය. පැනයනට පිළිතුරු නො දුන්නොත් ඉතිරියක
ගෙන් වන පැරදුම ඔහු ගේ උගත්කම නැත පතල යසයට
මහම කැළලෙකි. කෙසේ හෝ පිළිතුරු සැපයුව බොරු බඹ
සර රැකි කපටියෙක යන ලොකාපවාදයට ලක් වේ. බාල-
විය පටන් බඹසරවන රැකියෙක් කෙසේ කම්සතර පිළිබඳ
කරුණු දන්නේ වේ ද? එබැවින් ඇගේ පැනයනට
පිළිතුරු සැපයීමට මසක් කල් අයැදියහ. හෝ ද පිළිගනු ඒ
ඇරියුම. ඉන්පසු ඔහු නමිද ගාතෙර අසවූ වනයකට
ගොස් එහි වූ එක් රැක් සිදුරෙකැ තම නිර්ජීව ශරීරය තබා
එය මසක් මුළුල්ලේම රක්නට තම ශිෂ්‍යයනට නියමකොට
අන් මල සිරුරක් සොයනුවස් ගමන් ගනු. භාග්‍යයකට
මෙන් එරට රජ වූ අමරුක නම් රජ මරණයට පත්ව සිරුර
ආදාහන කරනුවස් විතකයෙකැ තබා තිබිණි. ශංකරාවාසී
යෝ තම ආත්මය ඒ මලසිරුරට ප්‍රවේශ කළෝ. මෙහිලා
අන් මතයෙක් ද වේ. මසක් කල් ගත් ඔහු අහසින් ගමන්
කරන කල මුව දඩයමට ආ අමරුක නම් එරට රජ
අභාග්‍යයෙකින් මරපත්ව ඒ සොවින් හබා වැළපෙන ඇතුළු
පුර අභනන් විසින් පිරිවරන ලද සිරුර එහි වූ රැකක්මුල

දූත යොග බලයෙන් නම ආත්මය එයට ඇතුළු කළෝය යනුය ඒ මතය. පණ ලත් සිරුර දුටු පුරුෂයෝ ද මැනියෝ ද ඉමහත් සතුටට හා පුද්ගලයට පත්වූවෝ දිව්‍ය බලයෙකින් රජ පණලත්හ සි සිතා මාළිගයට පැමිණ වූහ. ශංකරා චාර්යයෝ නම සිරුරට පත්වූවෝ සිය ගණන් ඇතුළු පුරුෂයන් හා කෙළිදෙලෙන් කල් ගෙවමින් මද කලෙකින් ම කම්සකර හදාරා නියම දිනයෙහි මණ්ඩනමේයෙන් ගේ බිරිඳ හා වාද කොට ඇ වාදයෙන් පැරැදවූහ. ඉක්බිති නම කිසිය නිමාවූයෙන් ආත්මය යළි නම සිරුරට ප්‍රවේශ කළහ. රාජ පුරුෂයෝ රජ පුනර්ජවය ලත් කල ශංකරාචාර්යයන් ගේ සිරුර සොයා එය විනාශ කළහ යනු ද මතයෙක් වේ. ඔහු අමරාක රජ ගේ සිරුරෙහි වෙසෙන කල වසයින් (වාක්‍යායන) ඉසියා ගේ කාමකල්‍යාණ මොහොතට ප්‍රගුණ කොට ඒ ගැන ගතක් ද කළහ. ඒ අනෙකක් නොවැ මේ අමරාශ්වකයලු.

රවිචන්ද්‍රයෝ නමා ගේ ‘කාමද්‍ය’ නම් විකාශෙහි මෙයට වෙනස් අයුරෙකින් මෙපුවන ගෙනැර පාති ඒ මෙසේ වේ.

හගවත් ශංකරාචාර්යයෝ දික්විජය අයුරෙන් කාශ්මීර යට ගියෝය. එහි වූ සභාසඳයෝ සිරිහර රජ වැනුමක් කරනුවට ඔහුට ආරාධනයක් කළහ. ‘ඉදින් කිවියා ශාංගා රියකු වුව ලොව රජමය වෙයි’ යන අදහස නිසා අමරා නම් රජ ගේ මල සිරුරට යොග බලයෙන් පිවිස සිය ගණන් අභනන් හා ක්‍රිඩා කොට පසුදින උදය ඔවුන් ගේ ආරාධනය ඉටු කළෝ. පිසුනයෝ මොහු කපටි බ්‍රහ්මචාරියෙකැයි ගැරහූහ. ඉක්බිති මෙහි ශාන්ත රජය ප්‍රකාශ කලහසි ජන කථාවෙක් වේ යනුය එහි අදහස. අමරා ගේ සිරුරට පිවිස ශංකරාචාර්යයන් මේ අමරාශ්වකය කල බවය මේ ජන කථාවෙන් කැහෙළුණේ.

අමරාශ්වකයාට ටිකාවක් ලියූ දෙවශංකරයෝ ද අමර, ශ්වකයා ශංකර කෘතියක් බව මෙසේ සදහන් කෙරෙති නම ටිකාවෙහි. “ක්ව මෙ මන්ද බුද්ධි: ක්ව ච රසමයං ශංකර වච්ඡාථාපි ව්‍යාඛ්‍යාතං තරල මනස: ශංකර කෘතිම්.” මා හේ මද නුවණ කොහි ද? රසවත් ශංකර බස කොහි ද? (එසේවුව ද) ශංකර කෘතිය ව්‍යාඛ්‍යාන කරනුවට වපල සිතෙක් වේ යනු එහි අදහසි.

මෙහෙත ගැන විඥානයක් කරණ නම නො සදහන් එක් ලෙඛකයෙක් මෙයට වෙනස් මතයක් පළ කෙරෙයි. ඒ මෙසේ වේ. ශංකරාචාර්යයෝ දික් විජයයෙහි යෙදෙන සම යෙහි වරෙක කාශ්මීරයෙහි අමරා රජ හේ මාලිගයට ගියහ. එරජ නිනොරම නම ඇතුළු පුර වෙසෙන රාමන් සිය ගණන් ඉතිරි දනා හා සමග කම් සැපෙහිම ඇලී ගැලී වෙසෙන්නෙකි ශංකරාචාර්යයෝ බ්‍රහ්මචාර්යයෙකි. මෙ දුටු ඔහුට රජ කම් සැපෙන් මුදා ලොවුතුරු අදහස්හි පිහිටු විමට අදහසෙක් විය. මෙසේ අදහස් කොට රජ හා සාකච්ඡාවක යෙදී සිටිය දී කාමකල්‍යාණ සම්බන්ධ විඥානයක් කරන ලෙස ඇරඹුමක් වී ශංකරාචාර්යයෝ ද එයට පසු නොබා එය පිළිගෙන කම්හතර පිළිබඳ විඥානයක් කළහ. ඒ මේ අමරාවයි. සභාවෙහි වූවෝ මෙයසා ඔහුට ගැරවුනු. බාලවිය පටන් බඹරවන රැකි නැනැත්තකු බැවිනි මෙබඳු ගැරහුමට ලක්වූයේ - එ ගැරහුම නො ඉවසියහැකි වූ ඔහු යොග බලයෙන් රජ සිරුරට පිවිස මෙහෙයෙහි ඇති ශාන්ත රහය රජ හේ මුවෙන් ම ප්‍රකාශකරවූ. තමාගෙන් කියැවුණු ශාන්ත රහය ගබ්බොට ඇති වදන් ඇසූ රජ කාමපාශයන් බිඳහැර ලොවුතුරු සුවයෙහි අදහස් පහළ කරගති එයාසූ අවටසිටියෝ ද එ අදහස් ම පහළකර ගත්හ.

කතුවරයා හා ඔහු හේ ගත ගැන යට දක්වූ සියල්ලම ජනකථාවෝ වෙති. රවිවන්ද්‍රයෝ එය ජනකථාවෙකැයි (කිමදනනි) තම කාමද නම් ටිකායෙහි සදහන් කෙරෙති.

මේ හැම කථාවෙකින් ම කියවුණේ අමරු හේ මල සිරුරට
හෝ ජීවශරීරයට පිවිසි ශංකරාචාර්යයන් විසින් අමරුභත
කය කරන ලද බවය. එහෙයින් එහෙත මඳක් පිරික්සමු.

වාක්සායන ප්‍රොදිත ශාස්ත්‍රණතං
තදිය භාෂ්‍යං ච ඵලොක්‍ය සමාක්
ස්වයං ව්‍යධනතාභිනවාචි ගඪිං
නිබ්බූතෙකා නාපවෙශධාරි

(ශංකර දික්විජය 10 - 18)

“වසයින් විසින් දක්වන ලද කම් සුතුරු ද එහි භාෂ්‍යය ද
මොනොවට පිරික්සා රජවෙස් ගත් ශංකරාචාර්යයෝ නව
අරුතැති මෙහෙ කළෝ” යනු ශෛකයෙහි අදහසි. මෙය
කරන ලද්දේ මණ්ඩනමිත්‍රයන් හේ බිරිය වූ භාරතියය විසින්
කම්සතර පිළිබඳ ශංකරයන් හෙන් අසන ලද පැනයනට
පිළිතුරු සපයනු සඳහාය. ඇ විවාල පැන ශංකර දික්විජය
නම් ග්‍රන්ථයෙහි ම මෙසේ දැක්වේ.

කලා: කියතොයා වද පුෂ්පධන්වනා:
කිමාන්මිකා: කිංච පදං සමාශ්‍රිතා:
පුළේ ච පක්‍ෂෙ කථමනාපා සහිතී:
කථා යුවතොං කථමෙව පුරුෂෙ

(ශංකර දික්විජය 9 - 69)

මල්දත්තා හේ කලා කොපමණ ද? යනාදී විසින් අසන
ලද පැනයනට එක ද පිළිතුරෙක් වත් නො වේ.
අමරුභතකයෙහි. රජවෙස් ගත් ශංකර කම්සතර පිළිබඳ
ගතෙක් කරන ලද නම් ඒ අමරුව නොවැ අනෙකක් විය
යුතුය. අමරුවෙහි කාමකලාව ගැන කිසිම දෙයක් නො
සඳහන් බැවිනි. එබඳු ගතක් ද වූහැ අපි නොසිතමු. පෙරින්
දක්වන ලද තොරතුරුවල ගතයුතු කිසි හරයෙක් නො වේ.
අමරු නම් කිසියම් පඬුවකු විසින් මෙහෙ කරන ලද බවය
පිළිගත යුතු සත්‍යය.

අමරු කිවියාගේ ජීවන සමය

පෙරින් දැක්වූයේ ජනකථා අනුව කිවියා පිළිබඳ තොරතුරු හා ගතකැරැමට හේතුවද වේ. මේ ගත්කරුගේ ජීවන සමයය ද අන් සමහර කිවියන්ගේ මෙන් තීරලෙස පැවසීමට මෙහෙත් හෝ අන් ගෙනෙකින් ප්‍රමාණවත් ශාක්‍ෂි නො ලැබේ. වැලි එකෙක් වේ. අමරු පෙරදිග වූ බොහෝ පසුවනට ප්‍රිය කෙනෙකි උනුණේ පැදි බොහෝ පඬිවරු නම ගත්ති බහා ගත්හු සමහරු ඔහු උසස් ලෙස වැනුහ. එයින් මොහුගේ ජීවන සමය අනුමානයෙන් සිතාගත හැක්කේය. **ආවායාදී ආනන්දවර්ධනගේ ධම්මාලෝකයෙහි අමරු ගැන මෙසේ කියති.**

“මුක්තකෙසු ප්‍රබන්ධිවිවර සබ්බකානිකිවෙහිනා; කවයො දූශ්‍යනෙන යථාහ්‍යමරුකසා කවෙර්මුක්තකා; ශාංගාර රසසාදිනා; ප්‍රබන්ධයමානා; ප්‍රසිද්ධාච්ච”

ආනන්දවර්ධනයන් ගේ ජීවන සමය ක්‍රි: ව: නවවන සියවසෙහි වේ. අමරු ගැන ඔහුගේ වර්ණනාවෙන් හැඟේ ණයේ නවවන සියවසෙහි වූ කිවියන් අතරෙහි අමරුගේ මුක්තක කාව්‍යය සෙසු කිවියන්ගේ කාව්‍යයන්ට නො දෙවන තැනක් දරූ බවය. එසේම ආනන්දවර්ධනයන්ට පෙර අමරු සිටිබවද පසක්ය. **මාමනාවායාදීගේ ආනන්දවර්ධනයන්ට පෙර සිටියෙකි ඔහුගේ ජීවන සමය අටවන සියවස වේ.** ඔහු “දුෂ්ඨවෙකාසන සංසප්පිනෙ.....සා බාලා වය ප්‍රගල්භ.....සුනනු ජනිති මානම්..... යන ශ්ලෝක තුන (19, 34, 39) ගත්කරුගේ නම නො දක්වා කාව්‍ය ලංකාර සූත්‍ර වෘත්තියෙහි සඳහන් කෙරෙති. ඒ අමරු ගතකයෙහි ශ්ලෝකයෝ වෙති. එයින් වාමනටත් පෙර අමරුගේ ජීවන සමය බව ස්ප්‍රටය

අමරුගතකයෙහි මඩගලාවරණ ශ්ලෝකයෙහි “ලොභ හ්‍රමද් හ්‍රම විහ්‍රම හාත්..... යන ශබ්ද සංහතියට සම ‘වදන ඥාණ ලොභ පරිහ්‍රමද් හ්‍රමර සංහ්‍රම..... යන ශබ්ද සහතියෙක් ශිෂ්‍යාලවධි මහාකම්මයෙහි (රසගී 14) දක්නට ලැබේ.

එසේම සුභාෂිතාවලියෙහි මෙහි පහත දෑක්වෙත
ශ්ලෝකය අමරුගේ යැයි සඳහන් කෙරෙයි. (මෙය අප
සත්‍යයෙහි නොවේ.)

සුරත විරතො විරිභාවෙශ ශ්‍රමශ්ලථ හත්තයා
රහසි ගලිතා තත්වසා ප්‍රාප්තුං න පාරිතමාශුකම්
රතිරස ජබෙරභරභතං පිඩාතුමශක්තසා
ප්‍රියතම තතො සජීඛිතිණං ප්‍රවිෂට්ඨාභටයා
(සුභාෂිතාවලි පිටර්සත් 2106)

මෙහි භාවය සම මාස ශ්ලෝකයෙක් වෙසේ වේ.

උත්තරීය විනයාන් ත්‍රපමාණාං
රුකිති කිල තදික්‍ෂණ මාහිම්
ආවරිෂට විකටෙන විවොසු-
ඵකෙක්‍ෂෙවකුචමණ්ඩලමන්‍යා

(ශිශුපාලවධ 10-42)

මේ සාමය සැලකූ එක් අමරුගෙන නොධනයක්
අමරු මාසයන්ගේ අදහස් ගතැයි සලකා අමරු මාස
යනට පසුවුවෙකැයි කියයි. ඔහුගේ මතය සත්වන සිය
වසෙහි මුල මාස ද මැද හඬිම් ද අත අමරුද වුසු බවය.
පැදියක දෙකක වචනවල සාමය හෝ අදහස්වල සාමය
සලකා මෙබඳු නිගමනයකට බැසීම නුසුදුසුය. සුභාෂිතා
වලයෙහි දෑක්වෙත ශ්ලෝකය අමරුගේ ද යන්නන් සැක
සහිතය. එකෙක් එක් පැදියක් අසවලාගේ යැයි කියයි
අනිකෙක් එම පැදිය වෙත පමුච්ඡාගේ යැයි කියයි. ජවන
සමයයන් සම්බන්ධව මෙබඳු වෙනස් වෙනස් වෙන වෙයි.
එසේ කල නිවරද නිගමනයක් කෙසේ නම් වේද? අපි
ඒ ශ්ලෝකය අමරුගේම යැයි මතකට සලකමු. අමරු
මාස ශ්ලෝකයේ ඡායාව ගත්හය කියනොත් ඒ අයුරෙන්ම
මාස අමරුගේ ශ්ලෝක ඡායාව ගත්හය කිය නො හැකිද?
කවරහුද මෙහි සත්‍යය දන්නෝ? කුමක් හෝ සත්‍ය
වේවා. මෙකරුණු ගැන සලකා බලන කල අමරු සත්
වන සියවසෙහි වූවෙකැයි යනු සිතාගත හැක්කේ ය.

අමරුශතකයේ විකාකාරයන්

මෙහෙතෙම කරන ලද විකාවෝ බොහොවකි. එයින් අර්ථනවථීදෙව, වෙමහුපාල, රුද්‍රමදෙවකුමාර යන මොවුන්ගේ විකාත්‍රය මුල්කැන ගනියි. රවිවන්ද්‍රයන්ගේ කාමද” විකාව ද රාමානුජානාථයන් ගේ ‘සරලාක්ෂසර’ යද කොකසමිහවයන් ගේ “නිමංකිතායය”ද චතුර්ගුණයන්ගේ “භාවවිනාමණිය”ද සුඤ්ඤයන් ගේ “ශාඛාරන රසිකිය”ද අමරුවට ම සැපයුණු විකාවෝ වෙති. නවද ශතපරාජකාජය, නන්දනලාල්, ශංකරාචාර්ය, වෙංකට වරද, හරිහරනම්බ, දෙවශභිකරනම්බ, ගොප්තිසුරප්‍රය යන මොවුන්ගේ විකාද සමග විකා සතලිසක් පමණ මෙයට වෙනියි ශාස්ත්‍රාචාර්ය දේ මහතා ඔහුගේ “අපේ උරුමය” නම් ගනෙහි දෙවන කොටසෙහි සඳහන් කෙරේ.

අමරුව සංග්‍රහ කවෙක් ද?

විද්‍යාකරගේ සුභාෂිතරත්නකොෂයේ පෙරවදනෙහි ආචාර්ය ඩී බී කොසම්බ් අමරුශතකය එක් කිවියකු විසින් රචිත ග්‍රන්ථයක් නොව කිවිවරයන් බෝ දෙනෙකු ගේ ශ්‍රේෂ්ඨ එක්තැන්කොට සංග්‍රහ කරන ලද්දෙකැයි යෙහි. එහි නොවේ මදවූද සැබවෙක්. එයට විරුද්ධව කිය හැකි කරුණු බොහෝ වේ. ශතක කාව්‍ය ග්‍රන්ථයක් වනාහි සාමාන්‍යයෙන් එක් කිවියකු ගේ කෘතියක්ම වේ. මෙහෙතෙම කතාවක් පැදියට නඟන ලද්දෙක් නොවේ. එසේ නම් එහි එකතුවෙක් වේ. එසේම එක් එක් ශ්‍රේෂ්ඨය වෙන් වෙන්ව පවතී හෙවත් මූලකතා ශ්‍රේෂ්ඨයෝ වෙති. එහෙයින් මෙයට අනුන්ගේ ශ්‍රේෂ්ඨයන් ද බැහිරිව අමාරු නොවේ. මෙහි එක් එක් ශ්‍රේෂ්ඨය පෙම් හැඟුම්හි වැදගත් හමුවක් හෝ සිසුම් හැඟුම් කෙමෙන් වැඩෙන අයුරු විදහාපාන සිත්තමක් බඳුය මෙහි එක්තරා එකතුවක් හා සම්බන්ධතාවයක් ද අමරුවටම ආවේනික පද සටනා හා පැහැදිලි බව ද ආදියෙන් මෙය එක් අයෙකුගේම කෘතියක් බව වැටහේ.

පළමුවෙන් මෙහෙය ගැන සඳහන් කරන්නේ නවවන සියවසේ සිටි ආනන්දවර්ධනයෝය. ඔහු අමරාගේ මුක්තකර ස වැගිරෙහිසි යුග. දසවන සියවසෙහි අග කොටසෙහි රචිත දකුණුපසකාරයෝ ද අමරා ශ්ලෝක උච්චාරණය කළහ. අර්ජුන 'අමරාකවෙ: ප්‍රසාර ශ්ලෝකාන් ගනමි' යැයි ලියූ රුද්‍රම "අමරාගනකමි" යි පාවසි. වෙම "අමරාක කුච්ඡා රච්ඡාං ශාංභාර රසාන්මිකාං ගන ශ්ලෝකිමි" යයි ලිවී. රුද්‍රම ගේ ශාංභාරතිලක යොධක ආවායයි පිෂල් (Dr Pischel) නම පෙරවදනෙහි අමරාගනකය ශාංභාර තිලක මෙන් පෙම් හැඟුම් විතර කරන්නේයැයි පාවසි. මෙකරුණුම පමණ නො මෙහෙය අමරාගෙ බවට?

ශාංභාරය

අමරාව කෑමි රසයට ම බැඳුණෙකි සකු කිවියෝ රස අතුරින් කෑමි රසයට ඉමහත් සැලකීමක් දැක්වූහ. ගාථාසප්තගතිය, ආයාසප්තසතිය, අමරාගනකය, ශාංභාර ගනකය, බිල්හණගේ වෞරපඤ්ඤකාව, කාලිදාසගේ ප්‍රභව බාණවිලාසය හා ශාංභාරතිලකය, †රුද්‍රගේ ශාංභාරතිලකය යන ගත්තු සිරිගර රසයටම බැඳුණෝ වෙති. මහා කවි ගත්ති හා නළුගත්ති ද සිරිගර රසයට ඇරුණු ශ්ලෝකයෝ වෙති. එහෙත් එගත් බොහොවකම දැක්වෙනුයේ රජගේ ඇතුළු පුරය සම්බන්ධී පවත්වේ. මෙහි ඉහතින් දැක්වූ ගත්ති දැක්වෙන්නේ සාමාන්‍ය ජනයා අතර ඇති වන කෑමි රසයයි. මෙයින් අදහස් කළේ එ දෙපසෙහි කෑමිරසයෙහි වෙනසක් ඇති බව නොවේ වැඩිදක් ම එකල කිවියන් රජදරුවන් සම්බන්ධව ම ගත් රුසායුණු බැවින් එගත්ති දැක්වෙන කෑමිරසය ඔවුන් සම්බන්ධ වූවෙකි.

ශාංභාර රස රතිය නම් ස්ථායී භාවයෙන් පහළවේ. රතිය යනු ඇල්ම යන අරුතැති පදයෙකි. ප්‍රමිතිරිත් දෙදෙනෙකුතුල ඇතිවන ඇල්ම-ආශාව රතිය වේ. එය මෙසේ දක්වති පැරණියෝ.

† රුද්‍රම යනු මතයෙකි.

1. සම්පන්නෝධි සුබයෝගයෙහි ගුණ සුකතයෝ:
නව යෝගයෝ: ශ්ලෝක ප්‍රකාශනෝ: ශ්ලෝක
රූපයෝ:

2. නාරි පුරුෂයෝකුලා පරස්පර විභාවිතා
ස්පාහාත්මයා විකත වෘත්ති රතිරිතයහිතියන

සත්‍රි පුරුෂ දෙදෙනකු කෙරෙහි හටගන්නා අනුරාග වෘද්ධිය ශාංචාර නම්. “ශාංග කාමෝද්‍යෙකම් සාමාන්‍ය අනෙක (ශාංග + සා + අන්) ශාංචාරය” යනු ශාංචාර යන පෙදෙහි විග්‍රහයි. මේ ශාංචාරය සංභොග හා විප්‍රලම්භ යනුයෙන් දෙ අයුරෙක් වේ. ඔවුනොවුන් කෙරෙහි අනුරාගයෙන් ඇතිවන සාමාන්‍ය සංභොගය වරක් එක් වූ දෙදෙනකු යම් කිසි හේතුවෙකින් විශෝගයෙන් වේද එය විප්‍රලම්භයයි. ධනස්පෂෝ මෙය අයෝග විප්‍රයෝග සංභොග යැයි ශාංචාරය ත්‍රිවිධ කොට දක්වති.

මුක්තක

අමරුව මුක්තක කාව්‍යයෙහි පෙර හෝ පසු හෝ අන් පැදියක් හා සබඳයට නොයන පැදිය මුක්තක ගණයට වැටේ එයින් කිහි.

“මුක්තකං ශ්ලෝක එවෙකශ්වමන්කාරක්ෂමං සනාමි”

මුක්තකය පාඨකයාගේ චිත්තකාරය ඇතිකරන එක් ම ශ්ලෝකයෙකි. මෙය සාමාන්‍ය නිවියකු විසින් නොව උසස් වැට්ටිම් ඇති නුවණැතියකු විසින්ම කළ යුත්තෙකි. මූල සිට අගයෙක් රසයෙන් යුක්ත වියයුතු බැවිනි. මහා කාව්‍ය බණ්ඩ කාව්‍යාදීන්ගේ අතරින් පහර මුක්තක පද්‍යයෝ විද්‍යමාන වෙති. එහෙත් ශාථාසප්තශතී, ආර්ථ සප්තශතී හා අමරුශතකය ආදී ග්‍රන්ථයෝ උසේ නොමෙත්. ඒ ගත් මුළුමනින් ම මුක්තකයන් ගෙන්ම බැඳුණේ වේ. කථාවක් පද්‍යයට නැගී ගතෙකැ පාඨකයා එහි කථා රසය ම සලකා බලයි. එහෙත් අමරුව වැනි මුක්තක ගත්වල කථා රසයක් නොවේ. එහි ලා පාඨකයා

සලකන්නේ එක් එක් පද්ධතියේ ඇති රසය ම වේ. “පුළු පර නිරපේක්ෂණයට යන රසවර්ණය ක්‍රියාවේ නදෙව මුක්තකම්” යැයි ආනන්දවර්ධනයන් කියේ එහෙයිනි. මේ බඳු කවි බඳින්නා මහ කිවියෙකි. එහෙයින් අමරුව මහ කිවියකු අතින් නිපැයුණේක් ද නො එසේ වුව සාමාන්‍ය කිවියකු අතින් නිපැයුණේක් ද යන නිගමනයට බැසීමට අමරුව කියවන පාඨකයාට අපහසු නොවේ

සංස්කෘත මුක්තක ග්‍රන්ථ තිති, ශාංඝාර, ශාන්ති හෙවත් වෛරාග්‍ය යන කරුණු තුන ඇසුරු කොට බැඳුණේ වේ හතීහරි මෙ කරුණු තුනට තෙගතෙක් ම බඳින ලදී. නීතිශතකය, ශාංඝාරගතකය, වෛරාග්‍ය ගතකය ඒ තෙ ගත වේ. නීතිය ගැන බැඳුණු ගත්ති ජීවනයට ඇවැසි ගැමුරු අදහස් කිවි බසින් පළට කෙරෙයි. ධනය ඇති නැති දෙකල්හි එකම මිනිසාට සමාජයෙහි දෙ අයුරෙකින් සලකන බව හතීහරි දක් වන්නේ මෙසේය.

තාතින්ද්‍රියාණි සකලාති තදෙව කම්
සා බ්‍රහ්මරුප්‍රතිපත්තා වචනං තදෙව
අභෞමණා විරතිතා පුරුෂා ස ඵව
කිත්තා; ක්ෂණෙන භවතිති විවිත්‍ර මෙතන්

එහි අදහස ග. ආධිපාල ගුණයෙන් මහතාණෝ මෙසේ කියති සිංහල පැදියෙන්.

දනැතිකල නුබු අත් පා කරුම් හා කතාවක්
නිපුණු නුවණ හා අත් සැම දමන් එසේ ඇත්
එනමුදු දන රස්නෙන් සුන් වුවොත් ඒ තැනැත්තා
අනෙකකුසෙ තැනෙයි හා මේ සමාජේ අදෙමැයි!

ශාන්ති නොහොත් වෛරාග්‍ය මුක්තකයන් ගෙන් දිවියෙහි නොතිර බව දැහැමි කල්පනා හා සසරෙහි දුක් ඇ කරුණු දක්වේ. සසර දුක දුකා මෙලොව ඇති හැම දෙයෙකු ආසා සිදු ඒ සසර දුක නසනුවට බවුත්ති

යෙදුම මනාය යනු හතීහරි නම වෛරාග්‍යශක්තියෙහි
මෙසේ දක්වයි.

ආයු: කලොල ලොලා කතිපම දිවස ස්වාසිනී යොවන ශ්‍රී
රථා: සංකල්ප කල්පා සන සමය තනිදිවිප්‍රමා හොග පුරා:
කණ්ඨා ශෙලමොප ගුසං තදපි ච නවිරං යත් ප්‍රියාහි:

ප්‍රණීතං
බ්‍රහ්මණ්‍යාසිකත විතතා භවත භවහයාමොබිපාරා තරිතුම්.

එහි අදහස මෙසේ වේ.

තරහ ලෙස සැලැමැයි දිවි නො දික්වේ යොවුන් බව
ලොසැප විදුලියක් සේ සම්පතූන් වේ සිතුම් මත්
ගෙල වැලඳ ගැනීමත් බෝ කලක් නැ ලදුන් ගේ
එසින බව හැරුම් වස් තිත් බවුන්හි යෙදෙත්වා

(ග. ආදීපාල ගුණසේන)

අමරුගේ මුක්තක

කැමි රසයටම ඇරැණු මුක්තක ශාංචාර මුක්තක
නම්. ඒ මුක්තක ග්‍රන්ථ ගණයට ශාචාසප්තයෙහි, ආදී
සප්තයෙහි, ශාංචාරයෙහි, ශාංචාරතිලකය, අමරුග්‍රන්
තය, වෞරපඤ්චයා යන ග්‍රන්ථයෝ අයත් වෙති
හාල ගොවසීනාමාර්ථය හා හතීහරිගේ මුක්තක පරපුරට
ම අමරුගේ මුක්තක වැටේ ආනන්දවසීනයෝ ඔහු ගේ
මුක්තක උසස් ලෙස වැනුහ අභිනව ගුප්තයෝ අමරු
ගේ ශ්ලෝකයක් ශ්ලෝක සියයක් සම යැයි යුතු. රස
පිහිටවීමෙහි මහ ම සමත් බවෙක් වේ අමරුට. එය කවි
සාමාන්‍යයෙන් අයත් වූවෙකි. ශබ්දය අභය හා කවි
සාමාන්‍යය යන තුනෙන් මුල දෙක සියලු කිවියනට
සම වේ. තෘතීයය භින්නයක්තික යැයි සෝමදේව සූරිහු
කියත්. අමරුගේ කවි සාමාන්‍යය ඉතා උසස් බවට මෙ
ගත දෙස් දෙසි මුක්තක කාව්‍යයන් ගැන ගොවසීනයෝ
මෙසේ කියති.

අකලින ශබ්දාලංකාරකීර්තූකුලාස්වලිතපද නිවේශාපි
අභිසාරිකෙව රමයති සුක්ති: සොභකමි ශාංගාරා

වාගාඩාමිබර රහිත අපාලකාරයෙන් කොමල පද
සටනාවෙන් සුන් උත්කම් ශාංගාර රසාන්විත උක්තිය
අබරණ හඬ නො උපදවා හිමියා විසින් නිසන ලද
තෑනට යන රතියෙන් පරිපූර්ණ අභිසරු ලියක මෙන්
සිත් අලවසි යනුය මෙහි අදහස. එ එසේමය අමරුගේ
පද්‍යයන්හි වාගාඩාමිබරයෙන් නොවේ. මදකට හෝ වාගා
ඩාමිබර යැයි කිය හැක්කේ පළමුවන ශ්ලෝකයේ සතර
වන පාදයට පමණක. මොහු ගේ එක් එක් ශ්ලෝක
යෙක් එක් එක් විග්‍රහයකි. එ ශ්ලෝක අපාලකාර
යෙන් සුන් මොළොක් පද ගැලපීමෙකින් සුක්ත වේ.
මොහු ගේ ශෛලිය සෘජුය. සරලය. ප්‍රණයයෙහි වෙන්
වෙන් අවස්ථා පෙන්වා දෙයි.

ගාථා සප්තශතී හා අමරුගතකය

ගාථා සප්තශතිය ගාතවාහන නම් අපර නාමයක්
ඇති ගාලගේ කෘතියකි. මෙය සංග්‍රහ ග්‍රන්ථයකි.
ගාල ක්‍රි: ව; පළමුවන සියවසෙහි වූවෙකැයි කියති. දකුණු
දිග වූ ප්‍රතිෂ්ඨාන පුරය ඔහුගේ රජදහන විය ගාථා
සප්තශතියෙහි සමහර ගාථාවන්ගේ අදහසට සම
නොහොත් එහි ඡායාව දක්වෙන ශ්ලෝක අමරුවෙහි
වේ. එයින් කීපයක් මෙහිලා දක්වමි.

අවිඅපසුතතඅ විනිමිලිඅව්ශ්දෙ සුභ අමජ්ඣ ඔආසම්
ගණ්ඨ පරිඋමිණා පුලල අභිගණ පුණො විරා ඉය්‍යම්

(ගාථා 1-20)

සුන්‍යං වාසගාහං විලෝකාය ගයනාද්ධාය නිකුච්ච්ඡනෙර්
නිද්‍රාව්‍යාජමුපාගතස්‍ය සුචිරං නිවේණි පතසුර්මුඛම්
විග්‍රහිධං පරිවුමිණ ජාතපුලකාමාලෝකාය ගණ්ඨසථලිං
ලජ්ජානමුමුඛි ප්‍රියෙණ ගයනා බාලාචිරං වුමිඛිතා

(අමරු 82)

පණ්ණ කුට්ඨාණ දෙග්ගන් වි අලිප්පසුත්තාණ මාණ්ණලාණම්
නිව්වල නිරුඳි නිසාස දිණ්ණ කණ්ණාණ කො මලො
(ගාථා 1-27)

අණ්ණොණ්ණ කඩක්ඛන්තර පෙසිඅ මෙලිණ්
දිව්සි පසරාණම්
දෙව්විඅ මණ්ණේ ක අහණ්ණා ඉ සමහං පහසි ආ ඉං
(ගාථා 7-99)

මේ දෙකෙහි ඡායාව අමරුගේ මේ ශ්ලෝකයෙහි වේ.
එකසමිත් ශයනෙ පරාච්ඡිඛ්ඛයා විනොත්තරං නාමන්තො-
රන්තොන්තො හාදයසීතෙපසනුනගෙ සංරක්ඛන්තොගීරවම්
දම්පතොශා ශතකෙතරපාසික වලන්තන්මිත්ති හවච්චක්ඛුමො
හිග්ගො මානකලී සහාස රහසාවසාසකත කණ්ණිගුහා
(අමරු 23)

අවජිත්ත නා ඵලස්සා දෙති වි හන්තෙති වි තස්සි දිට්ඨො
අසිතං කලම්භ කුසුමං ච පුලලං කහණ්ණු රක්කිස්සම්
(ගාථා 4-14)

හුහුභෙහ රවිතෙපි දුෂ්ටිරසිකං සොත්තණ්ණිද්වික්ඛන්තො
රුඳ්ධායාමපි වාචි සසම්භමිදං දග්ධානනං ජායගෙ
කාකිශ්ශං ගමිතෙපි චෙතසි තනු රොමාඤ්චමා ලම්භනෙ
දුෂ්ටෙ නිළිහණං හවිම්මාති කථා මානසා තසමිත් ජනෙ
(අමරු 28)

පපිඅ පිච කා කුට්ඨා පුඅණ්ණු තුමං පරඅණ්ණම්මි කො කොවෙ
කොහු පරො නාථ තුමං කිස අපුණ්ණාණ මෙ සත්ති
(ගාථා 4-84)

මෙයට ඉතාම සම එකෙකි මේ ශ්ලෝකය

බාලෙ, නාථ, විමුඤ්ච මාතිති රුසං, රොමානමයා කිංකාතම්
බෙදෙසාසු, නමෙපරාධාති හවාන් සමේ'පරාධා මසි
තත් කිං රොදිසි ගද්දගදෙනවචසා, කසාග්ගතො රුද්ධො,
නකෙනන්මම, කා තවාසම්, දසිතා, නාස්මිතාතොරුද්ධො
(අමරු 57)

ජං තණු ආඥා සා තුභ කථණ කිං ජේණ පුච්ඡයි හසනො
අහ හිමිහෙ මහ පඤ්ච ඵලං හණි උභණ මරුණණා

(ගාථා 7-11)

අභිභානාමතිනානවං කුඛ ඉදං කසමාදකම්පාදිදං
මුග්ගො! පාණඩු කපොලමානනමිති ප්‍රාණේශවරෙ පාවණි
තත්වසා සඵලිදං සවභාවන ඉති වසාහාතස පක්ඛානනර-
වසාපි වාෂපහරණයා වලිනයා නිඤ්ජයා වුකොතා'නසනා

(අමරු 50)

ආසීසත්තශතී හා අමරුශතකය

ආසී සත්තශතීය ගාථා සත්තශතීයේ ශෛලියම අනුව
රචිත ශාංගාර මුක්තක කාව්‍යයෙකි. දෙගත්ති සමාන වූ
අදහස් බොහොවකි. ශාංගාරයෙහි සිංහපිය යුතු හා
ප්‍රකාශ කටයුතු වූ ද යම් කරුණු අරභයා ගාථාසත්ත
ශතීය බැඳිණි ද එ අනුව ම ගත් මතෙතිති ආසීසත්ත
ශතීය බැඳුණේ. එහි සඵලතාවයෙක් වී ද නොවී ද යි
පාඨකයෝ ම දනිත්. මෙහි කතුවරයා ගොවර්ධනාචාර්ය
යෝග්‍ය වෙති. සිරිතර රස පබ්‍රැමිති ඔහු මහ සපත්තු
යායි ජයදෙවයෝ කියති. මෙගනය ඔහු ගේ සිරිතර රස
වැග්ගෙන ගත. ඔහුගේ ජීවන සමය එකොළොස්වන සිය
වසය යනු ඉතිහාසඥ මතයයි. එසේ නම් ආසීසත්ත
ශතීය අමරුශතකයට පසු රචිතයෙකි. අමරුගේ ජීවන
සමය හත්වන හෝ අටවන සියවස බැවිති. ආසීසත්ත
ශතීය සංස්කෘත මුක්තක ග්‍රන්ථයන්හි ලා විශේෂ ස්ථාන
යෙක් දරයි. අකාරාදි අක්ෂර පටිපාටිය අනුව ශ්ලෝක
යන් පිළියෙල කරුම මෙහි විශේෂ ලක්ෂණයෙකි. මෙහි
හා අමරුවෙහි සමතැන් නොහොත් සම අදහස් වෙයි.
එබඳු තැන් කිහිපයෙක් මෙසේ වේ.

ආසීවෙති නායකයෙක් ස්ත්‍රියගේ අධිරය මෙසේ වනයි

එකො හරා ප්‍රියාධර ගුණවෙදී දිවිෂදේ'පරෙ මුසා
විෂමමානං වා සමමිති යා පශ්‍යන් ගරලමෙව පපො

(ආසී 182)

යම් මෙහෙසුරෙක් විසි හා අමා සමයායි දක්නේ
 විසි පානය කෙළේ ද එබඳු එක් සිවයෙක් ම ඉතිරියගේ
 අධරයෙහි ගුණ දති සෙසු දෙවියෝ අඟුයෝය. (දෙවියෝ
 අමාව පිණිස කිරි සසුර කැලමුහ. සත්‍රිය ගේ අධරය
 අමාවට වඩා මිහිරය)

අමරු සත්‍රිය ගේ අධරය ගැන මෙසේ කියයි.

සංදණ්ඩවර පලලවෙ සවිකිනං හඤ්ඤාමාධුන්වති
 මා මා මුඤ්ඤා යසෙති කොපවචනෙතොනර්තින මුලනා
 සීත්තාරාඤ්ඤාන ලොවනා සරහසං යෙයෙවුම්බිනා මාතිනී
 ප්‍රාඨං තෙරමානං ශ්‍රමාය මපිනො මුඤ්ඤා සුරෙරො සාගර
 (අමරු 36)

“මා අතහරු නො එසේ වුව තව පසින් පහර
 දෙමි”යි කිපුණු නායිකාවක් නායකයකුට කියති.

එය මෙසේ දක්වති. ගොවඬිනියෝ.
 කුපිනාං චරණ ප්‍රහර හයෙන මුඤ්ඤාමි න බඳු වහිනි නාම
 අලිරනිල වපල කිසලය නාඛන සහනො ලනාං හජ්ඣෙන.
 (ආසීසප්තයනී 184)

වැලෙක සුලභින් ලෙලෙන ලා දළයෙන් පහර ලත්
 බමරා වැල අත් නො හරියි. එසේම රළු තැනැත්තියක්
 තිගේ පා පහරට බියෙන් මම කිපුණු තී අත් නො
 හරිමි. ගොවර්ධනයන් ගේ පා පහර දැනිය. අමරු එය
 ප්‍රණය රසයෙන් තෙත් කොට මෙසේ දක්වයි

සාලකතකෙන නව කොමල පලලවෙන
 පාදෙන නුපුරවනා මදනා ලසෙන
 යඤ්ඤාඛ්‍යතෙ දසිනයා ප්‍රණයාපරාධාත්
 සො'ඛිතිකානො හගවනා මකරධවජෙන
 (අමරු 116)

නොහොත්,

සාලකතකං ගතදලාභික කානතිරමං,
රාත්‍රො සවධාම නිකරාරුණ භුපුරාඛිකම්
සමිපා හංශං කුපිතයා තරලායනාකෘතා
සොහාග්‍ය විහිනමිව මුර්ධනි පදං විරෙජේ

(මහා භික්ෂු)

(අමර 128)

වෞරපඤ්චශිකා හා අමරුගතකය

වෞරපඤ්චශිකාව හෙවත් වෞර සුරත පඤ්ච
ශිකාව අමරුව ඉදිරිපිට තබාගෙන රචිතයෙකැයි නිව
නිවරද යැයි හඟිමි. එපමණට ම අමරුව අනුගමනය
කළ ගතෙකි එය එහි ශ්ලෝක පණසෙකි. කතුවරයා
බිල්හණ නමැත්තෙකි. ඔහුගේ ජීවන සමය තෙලෙස්
වන සියවස වේ. කාශ්මීරයෙහි කොණමුඛය ඔහු ගේ
ජන්ම භූමියයි. පියා ජෝෂ්ඨකලය නම් තැනැත්තෙකි.
මව නාගදෙවි නමු

විදෙසකට යාමට සැරසෙන නායකයකුගේ ඒ ගමන
නාශිකාව විසින් වැළැක් වූ අපුරු නායකයා ගේ බිසින්ම
බිල්හණ මෙසේ ගෙන හැර පායි.

අඬුපි තාං ගමනමිත්‍රදිනං මදිසං
ශ්‍රැකෙව භීරු හරිණිමිව චඤ්චලාකෘති
වාචා ස්වලද්විගලදශ්‍රැජලාකෘති
සඤ්චිතතයාමි ගුරුශොක විනමුවක්ත්‍රාමි

මේ දසාව ගැන අමරු ගේ කීම මෙසේ වේ.

ප්‍රහරවිරතො මධො වාහිනසානො'පි පරෙණ වා
කිමුත සකලෙ යාතෙ වාහිනි ප්‍රිත්‍රා කිම්හෙමයයි
ඉති දිනගත ප්‍රාප්‍යං දෙශා ප්‍රියසා සියාසතො
හරති ගමනා බාලාලාපො සවාභගලජ්ජලො

(අමරු 12)

නොහොත්,

කාතෙන කපිස්සවිද් ගදිත ප්‍රයාණේ
කණ්ණ විනමු විරහාර්දිතාභිති
තතස්සාමාලොකස කද්ද'ගතො'සි
තසාලිඛග්‍ය මුත්තා මුදමාසසාද

(අමරු 158)

අපරාධවත් නායකයාට නාසිකාව ගේ කටයුතු සංභෝගාවස්ථාවෙහි දසිතාවගේ දසිතයා කෙරෙහි පැවැත් ම දසිත දසිතාවන් ගේ වානුම් යන මේ කරුණුවලදී අමරුගේ ප්‍රභාව බිල්ලණ ගේ මුක්තවල වෙයි.

අමරුවේ රස

අමරුව කැමි රසයෙන් යුත් මුක්තක ගණයට අයත් කාව්‍යයක් බව පෙරින් දැක්විණි. මෙය කැමි රසයටම බැඳුණු ගතක් වුව ද අත් රස ද නැත්තේ නො වේ. එහෙත් මෙහි මුඛ්‍ය රසය කැමි රසයමය. ගතෙහි ආශීර් වාදත්මක දෙවන පාදියට පවා අමරු සිරිතර රසය කටයි. ශරාග්නිය නව අපරාධයක් කළ කාමියෙකි. එනම් පසුගිය රූය අත් අභනක වෙත විසුවෙකි පසු දින අසුරගනන් කරා විත් ඔවුනගේ අත් හා කෙහෙ ගත් කල අතින් ගසා දුරු කළහ. ඉක්බිති වැලඳ ගැනුමට අදහස් කෙළේය. එයට ද ඉඩ නොදුන්හ. ඔවුහු යළි හද ප්‍රණාමය කළ ද ඔහු දෙසවන් නොබැලූහ. මෙහි තීව්‍ර ජයෙන් විර රසය ද ප්‍රකාශ වේ. “සාලුනෙතොත් පලාහි” යන්නෙන් ඒ අසුරගනන් තම හිමියා ගැන හටගත් සොවින් කරුණා රසය ද දැක්වේ.

අමරුවෙහි දැක්වෙන එක් එක් පාදියක් පෙම පිළිබඳ එක් එක් සිතුවමෙකි. වහා වෙනස්වන හාව හාව හැඟුම් හා අවස්ථා මිහිරි කවි බසින් මනාව දක්වා තිබේ බොහෝ පාදිවලින් නායකානුසාරී දසිතයෝ ද දැක්වෙති අමරු ගේ එක් ශ්ලෝකයක් ශ්ලෝක සියයක්

බදු ගාසි හරහා ටිකාකරු කියයි. ඔහුගේ ඒ කියමන සෙසු පසුවෝ ද පිළිගනිති. මෙහි විත්‍යානුසාරීව පෙන්වන ප්‍රමාණ නිකාලයේ තත්ත්වයෙකින් හා පැසුණු බුද්ධියෙකින් ඇතිවන පිරිසිදු පෙමෙහි පටන් හුදුකාමුක තණ්හාව දක්වා කෙමෙන් වෙනස්වන අයුරු දක්වා තිබේ. එහෙයින් ප්‍රමාණව කරන ආත්මපුජාව, පෙම්වතකු ගේ පෙම පිළිබඳ මදවූ ද සාකච්ඡා පෙම්වතියට ඇතිවන කල ඉන් අයගේ හදන ඇතිවන වේදනාව, එවිට එයින් අයට ඇතිවන ඉසි සිත, සසගින් ඇතිවන ඉමහත් සතුට හා හැඟුම්, පෙම් දෙලෙන් නැලවී පසුව ඉන් විශාලව පත්කල දිවියෙහි ඇති විරසබව, පුරුෂයකුට පෙම්වතියන් කිපදෙනකු ඇතිකල එකියක හා සහවාසයෙහි දී අයට හටගත් සොම්නස් හා පෙම අතිකකුට පෙම්කරනවිට නැතිවී ඉක්බිති හටගන්නා වේදනාව නායකයාගේ එයට ගෙනහැර පාන මූසාබස් යන මේ සියල්ල මෙහි දැක්වේ.

පුරුෂයා වරින් වර සක්‍රීය සොයා එයි. ඇට මහත් සේ අදර පායි. ඉතිරිය ඔහුට දෙස් කියන එය නොඉවසා නිදෙස් බවට කරුණු ගෙනහැර පා අයට අමරණීය ප්‍රමාණක් ඇති බව හඟවයි. එයටත් වඩා ඉතිරියගේ හද පැරෙණුයේ පෙම්වතා අත් ලියක කෙරේ වැස සමහම් (සංභොග ලකුණු ද ඇතිව පසු දින උදය දක්වෙමින් සිටින එකියක කරා පෑමේණිමය. (අමරු 17, 20, 60) එබඳු දසිනාවක් මෙසේ කියයි “පෙර අපි දෙදෙනා එක් සිරුරක් විමු. ඉක්බිති ඔබ පෙම්වතා විය. මම පෙම්වතිය වීමි. දැන් ඔබ මාගේ බරුවාය. (හනී) මම ඔබේ කලතුරුය. (කලත්‍ර) මෙය මෙබඳු දය ඉවසා ගෙන සිටින විදුරු බඳු දැඩිවූ පණෙහි පලය වේ.” මෙය කොපමණ සොවට කලකිරීමට පත්වූවකගේ කිමේක් ද? මෙයින් පෙම්වතකු විසින් හැර දමන ලද පෙම්වතියට තම දිවිය තමාට සාපයක්ව බරක්ව පවත්නා බව නොහැගේ ද? “හදවත් එක්වූ විට මනාව සාන ලද කුඩුවෙන් පළවූකොට ප්‍රමාණ පැනයි. නැති වූ දෙය ගැන

දුක් විඳිමට දුබලයා එය නතිකර දමයි.” අපර දිග කිවියකුගේ කිසි සත්‍යය මෙයින් හා අමරා ගේ සෙසු පැදිවලින් අපට පෙන්වා දෙයි

අමරාගෙහි ඉතිරිය ගැන පවසන වෙසෙයි ලකුණෙක් නොහොත් වෙසෙයි ගුණයෙක් වේ. එනම් එහි දුක් වෙන හැම කතක් ම තීරගති ඇත්තියක වීමය. සකු ගත්ති නිතර දක්නට ලැබෙන්නේ දුබල වපල කුරිරා ගති ඇති ලියෝ වෙති. අමරාවෙහි එබඳු සත්‍රිහු නො වෙති. පොරොන්දු බිඳින්නේ පුරුෂයා වේ. මෙහි දුක්වෙන වැඩි දෙනෙක් ම ශබ් නායකයෝ වෙති.

සාක්ෂාත ග්‍රන්ථයන්හි ශාංචාර කාව්‍ය සංභාග හා විප්‍රලම්භ යැයි ද්විප්‍රකාර කොට දැක්වේ එයින් පළමු වන කොටසෙහි සංභාගය සම්බන්ධ වන්නා වේ. ප්‍රම යෙහි විවිධ අවස්ථා එහි විශාර වෙයි. මාදු ගති ඇති ශිෂ්ටයෝ එහි දුක්වෙන සමහර විත්‍ර වැඩි වැනුමෙකින් යුත් ඒවා යැයි ද කලාත්මක ඉම ඉක්මුණු ඒවා යැයිද කියත් එහෙත් දිවිය පිළිබඳ කරුණුවලට මුහුණ පා එවැනි නිති රිති නොතකන අයෙක් “ශාරිකව විඳිය හැකි ඉතාමත් උසස් ප්‍රීතිය සංභෝගයෙන් ඇතිවේ” යන ඉංග්‍රීසි කවියාගේ අදහසට එකඟව මේ විත්‍ර ඉතා උසස් සේ සලකති

“අපරාධවත් නායකයා නමා ලගට එන කල මේ මේ බස් පවසවයි යෙහෙළියෝ එක් නායිකාවකට ඉගැන් වූහ. හෝ ද ඉගැන් වූ බස් පමණක් ඔහුට කියා යළි අනභා ගේ රිසිය ලෙස පැවතුමට පටන් ගත්තා. මේ පෙමෙහි සහජ වූ මනහර ක්‍රමයෙකි.” (අමරා 48)

මේ සංභාග ශාංචාරයට එක් නිදසුනෙකි. විවිධත් වශෙන් පියකරා බවෙන් යුත් මේ විත්‍ර උසස් කලාත්මක බවට හිමිකම් කියයි මෙ ගත මේ වගේය මෙයට පසු පහළ වූ ග්‍රන්ථයනට ආදර්ශයක් විය. එහෙත් මෙ කව අනුගමනයෙන් පසුව පහළ වූ මේ වගේය සමහර කාව්‍ය

මෙහි වන උසස් බව ප්‍රියභාවය යන දෙපසින් ම පිරිහී කාමුක හැඟීම් අවුස්සන නොමනා සිරිත් විරිත් විදහා පාන පිළිකුල් විත්‍ර හඳුන්වන පහත් කලා තත්ත්වයට වැටී ඇත. තරුණ තරුණියන්ගේ ස්වභාවික රක්ෂාව කාමයෙහි ඇලී ගැලී විසීම පමණෙකැයි මෙහත්කරුවන් සිතුවාසේය ඔවුනගේ ගත් එමගට හැරවීමට හේතුව.

සංභෝග ශාංචාරයට අමරුයෙහි දැක්වෙන අත් පැදියක අදහස ද මෙහිලා දක්වනු රිසියෙමි

“හිමියා යහන් පත් කළ නෙරිය ලිහිණි. ලිහිල් මෙවුලෙහි රැඳී වන නිතඬෙහි පිහිටිය. යෙහෙළිය, මා දතුවේ මෙපමණය. ඔහුගේ ගත් පහස්හි ලා මොහු කවරෙක් ද? මම කවරෙක් ද? රතිය කුමක් දැයි යනු මදෙකුදු මට කෙසේ හෝ සිතියට නො ආවේය” (අමරු 101) මෙහි මෙබඳු වූ ශ්ලෝක බොහොවෙයි. සමහර පඬුවන ගේ අදහස මෙහතේ වූ මෙබඳු ශ්ලෝක නිසා ගතෙත් වැඩි කොටසක් ශිෂ්ට සම්මත කාව්‍ය ලෙස නො පිළිගත හැකි බවය. “අපරදිග විකාතශිලී ලිඛිතික ස්ව භාවයත්, කාමුක සබඳතම් හා නොමනා ගති පැවතුම් යනාදියත් මෙනෙහි කරන මෙහි ශිෂ්ටත්වයක් පවත්නේ වේ” යනු මේ ගැන මහාචාර්ය කේශවත්ති ගේ මතය වේ. 3, 16, 19, 21, 25, 36, 37, 40 යන මේ ශ්ලෝක සංභෝග ශාංචාරයට අයත් ශ්ලෝකයන්ගෙන් කීපයෙක් වේ.

දෙවන කොට විප්‍රලම්භ යයි. එය අයෝග, ප්‍රණය මාන, ඊෂියාමාන, ප්‍රවාස විප්‍රලම්භ යැයි සතර ආකාර වේ.

1. පෙම්වතුන් දෙදෙනාට එක්වීමට යම් අවසරයක් නොවේ ද නොහොත් කාසීපුරණයට පෙර යම් ප්‍රමයෙක් වේ ද එය අයෝග යයි.
2. පෙම්වතුනගේ හදිසි මතභේදයෙකින් හටගත් කෝප යෙහිත් නොහොත් ප්‍රණයකලහයෙකින් ඇතිවන විරහය ප්‍රණයමානයි.

3. පෙම්වතාගේ චපල ගතිය හේතුවෙන් ඇතිවන විරහ වේදනාව රැකියාමයයි.

4. පෙම්වතා විදේශකට ගොස් ගමනක් ගොස් ගියවිට මද කලෙකට ඇති වන විරහය ප්‍රමාස විප්‍රලම්භයයි.

1. මෙහතෙහි විප්‍රලම්භයට අයත් ශ්ලෝක තුනෙකි. 4, 63, 100 යන ශ්ලෝකය ඒ. ඉන් එකකින් (4) තුරුණුවියකගේ හදක හටගත් පෙම කවියා දක්වන්නේ ඇගේ බැලීම වැණිනා කරමිනි. ඒ මෙසේය. “එම්බා සොළුරිය අද තෝ ආලසායෙන් වලින වූ ප්‍රෙමයෙන් සිතිදු වූ, වරින් වර අඩක් පියන ලද, ලජ්ජාව හේතු කොට ඇසිපිය නොහෙලන දෙනෙතින් හෘදය ගත රති අදහස කියාපාන්නාක් මෙන් කවරකු දෙස බලා ද?” තම එකකින් (100) එක් නායකයෙක් තම නායිකාව වැලඳ ගැනුමට මෙනෙක් ඉඩ නොලදින් ඇයගේ ගෙය අසලින් යාම පවා ඔහුට පරම සුවයක් බව පවසයි. ඉතිරිය කෙරේ පැවැති දැඩි පෙම මෙයින් හැගේ. අති කෙත් (63) කවියා සිත්තම් කරන්නේ තුරුණුවියකගේ දුක්ඛසු විලාසයෙනි. ඇයට තම පෙම හැඟවුමට දැඩි ආසාවෙකි. එයට මහෙක් නොවේ. ඇයට දුතියක යවා පෙම්වතා හා එක්වීම ද කළ නොහැක්කෙකි. දුතියක කෙරෙහි විස්වසෙක් නොවේ. තමා ම ගොස් පෙම්වතා සොයා යාම බැරි දෙයෙකි. ලෝකයා අනුන්ගේ සිදුරු සොයන්නෝ වෙති තමා ගැන සැකක් සිතා අවමනක් කළ එය ඉවසිය නොහැකිවේ.

එහෙයින් හෝ කිරීමට මෙසේ කියයි.

“මැණියෙහි මට යෙහෙළියන් කෙරෙහි විශ්වාස යෙක් නැත. මා අදහස දන්නා අය ඇති බැවින් මිනිමාස දෙස බැලීමට ද ලජ්ජා වෙමි ලෝවැස්සෝ මෙරමා ඉති දන්නෝය. එබැවින් එහි යාමට ද අපොහොසත්මි. ඉතින් මම කවරකු ගේ පිහිට සොයා යමි ද? අනුරාග ගීත්ත මගේ හදකුළ දිරුවේය.” මෙයින් ඇ. කිරීමටගේ පිහිට

සෙවූ බවට හැඟෙන්නේ. අනුරාග ඡින්ත හදතුල දිරා
වේය සන්නෙන් පෙමට නොවිල්ලක් වූ හද පෙමට ඡිති
වල විය යන අදහස දෙයි. නවවන සංජ්වර නම් අවස්
ථාවට ඇ පත්වූ බව ඇගේ මේ නියමයෙන් හැඟේ

2. අමරාවෙහි ඇති ප්‍රණයමාන විප්‍රලම්භය හඟවන
ශ්ලෝකයන්ගේ කීපයෙකි 8, 15, 20, 23, 24, 29, 42,
60 යන ශ්ලෝක. ප්‍රණය කලහයෙන් හටගත් කෝපයෙන්
වන විශ්වාස ප්‍රණයමානයයි. එක් නාසිකාවක් තමා
වෙත පත් නායකයාට ඒ වෙලාවට හටගත් ක්‍රියා කෝප
යෙන් ඔහුට යන්නට කියයි. හේ දැඩි ලයැත්තෙකි. එ
බස කනගෙත් ම හේ ඇට කිසිවක් නොකියා ම ඇ
හැරදමා යෙයි එසේ ගිය හිමියා ගැන පුද්‍රමයට පත්
විය ඒ නාසිකාව. එයටත් වඩා ඇ පුද්‍රමයට පත්වූයේ
ඇගේ විලිලජ්ජා නැති හදවත ගැනය. ඒ තමා හැර
ගියහුගේ නැවත පැමිණීම පුල පුලා සිටි බැවිනි (15)
අනිකක් තමාගේ පාද ප්‍රණාමය කරන පෙම්වතා ඉන්
වලකා කපටියෙකැයි ඔහුට නින්දා කෙරෙයි. මෙයින්
දෙමිනසට පත් හේ ඇ හැරදමායි. ඇයට වූයේ මහ
දුකෙකි. දෙ අත් ලය මත තබා දුක් සුසුමක් ගෙලා
කළු පිරි දෙනෙතින් යෙහෙළිය දෙස බලයි. (20)
අනික් රමණීය විත්‍රයෙක් මෙසේ වේ. අමු සැමි දෙදෙ
නෙක් යහන් පත්හ. පණ්ඩියගුරෙකින් හෝ වෙන අත්
කිසි කරුණෙකින් දෙදෙනා අතර නොසතුටෙක් විය.
එයින් දෙදෙනා එකිනෙකාට පිටුපා හොත්හු. මුනිවතම
රැකියා මිස උතුරු පිළිතුරෙක් නොවී දෙදෙනා අතර.
වැඩි වෙලාවක් එලෙස සිටුමට ඔවුනගේ සිත් ඔවුනට
ඉඩ නොදෙයි. එකිනෙකා ගේ සිත අනිකාට කතාකරනුව
ටම බල කෙරෙයි. ආත්ම ගෞරවයට නින්දාවෙක යන බිය
නිසා එකෙක්වත් පලමුව කතාවට නොබයි. එහෙත්
එකෙක් අනිකා දෙස ගෙල හරවා බැලිය. දෙවැන්නද

එවිටම අනිකා දෙස බැලී දෙදෙනාගේ නෙත් එකවට ගවුරිය. ඉතිරිත්තිය කුමන මානසෙක්ද සිතා පහල වූ දෙදෙනා එකිනෙකා වැලඳ ගත්හ (23)

3. ජීවිතාමාන විප්ලවිභයට ශ්ලෝක රාශියක 6, 7, 9, 18, 26, 57, 76, ඉන් කීපයෙකි. පෙම්වතුන් දෙදෙනකු සම්බන්ධ විෂමය ගෙන දෙන රමණීය දෙබසෙක් මෙසේ වේ. පෙම්වතා පෙම්වතියට “බාල” යනුයෙන් අමතයි. හෝ දෙයි. පිළිතුරු “කිම නාථය” යනුයෙන් “කිගේ කෝපය දුරලව” යනුවෙන් නායකයා කී බසට “මා කෝපයෙන් කුමක් කළේ දැ”යි හෝ පිළිපිසියි. “ඇයි මට දුක් දුන්නා නොවෙ ද?” “භා වැරදිකාරිය මමයි ඔබ අත වරදෙක් නොවේ.” “එසේ නම් ඇයි අඩන්නේ?” “කාගේ ඉදිරියේ ද මා ඇඹුයේ” “ඇයි මා ඉදිරියේ නොවෙද?” ඔබ මාගේ කවරහුද ඔබ ඉදිරියේ අඩන්ට” “මාගේ දසිතාව නොවැ?” “අහෝ එසේ නොවන නිසයි මා අඩන්නේ” (57) මෙහි දුක් වෙන නායිකාව බණ්ඩිතාවකි දසිතයා අනිකක හා ඇළුම්කරන බව ඇ හොඳටම දකී. ඇ එය දන්නා බව පෙම්වතා ද නොදන්නේ නොවේ. එහෙත් එබඳු දෙයක් නැත්තකු මෙන් ඇ වෙත ගොස් වාටු බසින් ඇ තුටු කැරැමට සිතුවද හෝ ඔහුට දුන්නේ මරු පහරෙකි එහෙයින් නිහඬවූයේ තමාගේ නොහිත පෙම්වතියගේ පෙම්වතිය දෙන දඩුවම එක් පෙම්වතෙක් මෙසේ ඉවසයි නායිකාව අපරාධවත් නායකයා තමා වෙත ආකල තම මොළොක් දෙ අතින් ඔහු අල්ලා ඇදගෙන යයි තිවෙස තුලට. එසේ ගෙන ගොස් යෙහෙළියන් ඉදිරියෙහි “ඔබ යළි එහි යෙහිදැයි”යි යෙහින් සිතාසෙන නායකයාට කෙළි පිටුම් ආදියෙන් පහර දෙයි කෝපයට පත් පෙම්වතිය තම අමනාපය නායකයාට දක්වා ඔහු දුකට හෙලන්නේ කොපමණ වතුරාකාරයෙන් ද? මෙන්න එයට නිදසුනක්. එක් දසිතාවක් අපරාධවත් දසිතයා

තම නිවේෂට එන බව දුරදීම දැක ඔහුට සැලකිල්ලට මෙන් පෙරමහට යෙයි පෙම්වතා සිනායේ ඔහුට ගරු කිරීමක්ම ඇ කළේ කියා. ඇයගේ අදහස අනිෂේක. ඔහු හා එක් අයුරක හිඳීම වැළැක්වීමය ඒ අදහස ඉක්බිති වැළඳ ගැනුම නවතනු වස් ඔහුට බුලත් විට සපයන අයුරෙන් එහි මෙහි යෙයි. ඉක්බිති “මෙහි එව මෙය කරව” යනාදී නියෝග දෙමින් පිරිවර දන යම් යම් මෙහෙවරෙහි යොදවන අයුරෙන් ඔහු හා කතාවට අවසරයෙක් නොතබයි. තමා කළ වරදට පළිගත් බව පෙම්වතාට හොඳට වැටහුණේය. (18)

4 ප්‍රවාසවිප්‍රලම්භය දක්වන ශ්ලෝක කීපයෙක 10, 12, 35, 54, 61, 76, 158, 163 යන මේ ශ්ලෝක. එයින් 158 හා 163 මන්තට වන (හාපි ප්‍රවාස)= විප්‍රලම්භය දක්වයි. විදේශ් ගත සැමියාගෙන් වෙන්ව කලක් ගතවූ යුවතියක ගේ හැඟුම් අමරුයෙහි වමන්කාර ලෙස මෙසේ දක්වේ. එක් යුවතියකගේ හිමියා කිසියම් කරුණක් උදෙසා අන් රටකට ගියේය. කලක් ගතවිය අද ඔහු පැමිණෙන දිනය වේ. බිරිඳට තම හිමියා දැක්මට සීමා රහිත ආශාවෙ වැඩි. නො ඉවසිලීමත් හෝ තොමෝ පෙනෙන තෙක් මානසේ මග ඇස් දල්වා බලයි. නො දකියි හිමියා. පෙරමහදී හමුවන අදහසින් යෙයි මගෙහි මද දුරක් ඇතට. එතෙක් හිමියා හමු නොවේ සකුසාව ගෙවී වටින් පිටින් අඳුර පැහිරෙයි. අඳුර නිසා බියපත් හෝ ශෝකයෙන් හරිතව ආපසු ගෙදර ඊමට පියවරක් ආපසු තබයි. යළි ගෙල හරවා ‘හිමියා එනවාදැයි බලයි. (76) තව එකියක් විදේශකට යාමට අදහස් කළ හිමි මුවහට සිනහ ගෙන දෙන අයුරෙන් දක්වන්නේ මෙසේය. හිමියා දන්වයි බිරිඳට තමා විදේශකට යන බව. ඉක්බිති හෝ හිමි වුවනට දෙනෙත් යවා මෙසේ කියයි. එය අපි කටවහරට යොදවු. “හැබැ ටම ඔයා ගියේ කවදද? නොහොත් ගිහින් ආවේ කවද

දැයි යෙමින් ඉමහත් සතුටෙන් හිමියා වැලඳ ගනියි. මොන යාමෙක් ද ඔහුට? එයින් ම ගමන නැවතුණි. (158). අතිකක් විදෙස් ගමන මෙසේ නවතයි. “ඔබ යන්ට අදහස් කළ ගමන සිරිම නම් යනු මැනවි. එහෙත් දෙනුත් පියවරක් ගොස් ආපසු හැරෙන්න එ මට ඔබ මුහුණ බලනු සදහාය. මෙසසරු දිවියෙහි තීර බවෙක් නොවේ. ඔබ හා මා යළි එක්වෙතිසි කවර කුට කියහැකිද? (163) මෙබඳු රසවත් කිම් හා ශොභන චිත්‍ර මෙහෙය පුරාම වෙයි.

අපගේ සත්‍යය හා සතුහිත

අප ගේ සත්‍යය පදගත අරුතෙකි. මෙය ලිඛිත රසික සංජීවිතිය හා ශාංචාරදීපිකාව යන ටිකා දෙක පමණෙකි අපට පිහිට වූයේ. එයින් ශාංචාරදීපිකාව බෙහෙවින් උපකාර විය. 131 - 163 දක්වා වූ ශ්ලෝක තෙතිසට ටිකාවෙක් නොවී. අපගේ දැනුම පමණින් ඒවාට අරුත් පැවැසිමු. අප සත්‍යය සම්පූර්ණයෙන් තිදෙස් සත්‍යයෙකැයි අපි නොකියමු. මහපමුණට ද වරදිනොත් අප වැන්නවුන් ගැන කියනුම කවරේද? මෙහි පෙර වදනලිච්ඡේදී ශෝධක කම්මලෙඤ්ජනා ක්‍රියාවි සුරිහු ගේ හින්දි පෙරවදනින් ද ආවාසී සී. ආර්. දේවබරයන්ගේ ඉංග්‍රීසි පෙර වදනින් ද කරුණු උපුටා ගත් බව සදහන් කරන්නේ එමහතාට ඉමහත් ගෞරවයක් දක්වමිනි. පෙරවදනට කරුණු සපයා දුන් ප්‍රසිද්ධ කපිකයකු හා ලෙඛකයකු වන අප හිතමින් සී. ජස්ටින් විජයවසින මහතාණන්ට ද මෙහෙය පළකළ නුගේගොඩ මොඩන් පොත් සමාගමේ අසිතිකාර අධ්‍යක්ෂ මහතාණන්ට ද අපගේ අවබුද්ධ සතුහිත හිමිවන්නේය.

1969. 1. 16

මාතර,

වල්ගම.

अमरुशतकम्

අමරුශතකය

- 1 ජ්‍යාකෘෂ්ටිබද්ධ බටකාමුඛ * පාණ්ඩ්‍යාණ්ඩ -
 ප්‍රෙඛිතන් නබාංශුවය සංවලිතෝ' මිකිකායා; ‡
 නාං පාතු මඤ්ජරින පලලව කණ්පුර -
 ලොහ හ්‍රමද්‍රුමර විහ්‍රමභාත් කටාක්‍ෂා:

ගීත අරඹන නිවිසා තම කාව්‍යයෙහි නිර්විඝ්න සමාපතිය සඳහා ඉටුදෙව් නැමැද ආසී පවසනු වස් “ජ්‍යාකෘෂ්ටි බද්ධ” යනාදී පැදිය දක්වයි. “අමිකිකායා: කටාක්‍ෂා: නාං පාතු” යනු මෙහි කිරියකරු පද සබඳයි.

ජ්‍යාකෘෂ්ටි බද්ධ, දුනුදිය ඇදුමෙන් බඳනා ලද; බටකාමුඛ පාණ්ඩ්‍යාණ්ඩ, බටකාමුඛ නම් අත්පිටුහි; ප්‍රෙඛිතන්, සැලෙන; නබාංශුවය, නියරස් සුමුහෙන්; සංවලිත, දූවටුණු; අමිකිකායා, උමහන හේ; මඤ්ජරින, පිපෙන මල් කැකුළු ඇති; පලලව කණ්පුර, පලිකන් අබරණෙහි; ලොහ, ලොබිත්; හ්‍රමන්, බමණ; හ්‍රමරවිහ්‍රම භාත්, බමර විලස් දරන; කටාක්‍ෂා, නෙතග බැල්ම; නාං, තා; පාතු, රකිවා !

වසන්තනිලකා වාතනය යි

අදහස:

දුනුදිය ඇදීමේ දී පිහිටන බටකාමුඛ හඬනමුද්‍රාවෙහි අත් පිටු මත වැටී සැලෙන නියරස් සමූහයෙන් ඡිත්‍ර උමාව හේ නෙත්කොත් බැල්ම නා සියලු උවදුරෙන් රකිවා !

* කටකාමුඛ; බටකාමුඛ; ‡ මාඩානායා

විසාර

බටකාමුඛය ධනුජේදයෙහි දුක්වෙන හඤ්ඤා මුද්‍රා විශේෂ යෙකි. එහෙත් මෙහි දුක්වෙනුයේ දේවිය ගේ ලාසා නැටුමෙහි ලා අත පිහිටන අයුරු වේ. නැටුමෙහි අත යම් තැනෙක ද නෙත ද එහි ම වේ. නෙත යම් තැනෙක ද සිත ද එහි ම වේ. අත එ අත මෙ අත යෙයි. නෙත ද එ අනු ව ම යෙයි. යාම් ඊම් විසින් කැරෙන මේ ටිංගිනි (නෙත්තරු) චලනයට කලාදතුටේ කටාක්ෂය යැයි යෙහි. දේවිය ගේ බටකාමුඛ හඤ්ඤායෙහි නියරස් සැලෙයි. නෙතග බැල්ම අතට දුන් කල ටිංගිනිය නියරස් හා මුසු වේ. එවිට නෙත්තරුව දේවිය ගේ කන පැළැඳි පුෂ්ප මඤ්ඤායෙහි සුවදට සැපත් බමන බමරකු ගේ චිලස් ගනී. බමර නෙත්තරුව යි. පුෂ්ප මඤ්ඤාය නියරස් යි. පලලවය අත්පිටුව යි.

කටාක්ෂය සිත, අසිත, සිතාසිත යැයි ත්‍රිවිධ වේ. මෙහි නෙත්තරුව බමර චිලස් ගත් හෙයින් අසිත කටාක්ෂය වේ.

අර්ජුනවෘත්තදේවයෝ බටකාමුඛය මෙසේ විසාර කෙරෙති.

- 1 අසිත එව යද මුෂෙටරුර්ධෝ ඩගුණි ප්‍රසූජ්‍යතෙ
ඤ්ඤා ශ්‍රිබරෙ නාම තද ඥෙය ප්‍රයොක්තානි
- 2 ශ්‍රිබරසෙයව හඤ්ඤා යද ඩගුණි නිපිතිතා
ප්‍රදේශනි භවෙඤ්ඤා කපිත්තො ජයතෙ තද
- 3 උත්තමිජානා ච යද වක්‍රානාමිකා සකනිසසි
එහසෙයව කපිත්තසා තද සාත් බටකාමුඛි

යම් කලෙක අත් ටිටෙහි මත මහපට්ඨිල්ල යොදා ද එකල එය ශ්‍රිබර නම් හඤ්ඤා වේ.

යම් කලෙක ශ්‍රිබර හඤ්ඤා ම මහපට්ඨිල්ල පෙළා දබරු හිල්ල වක් වේ ද එකල එය කපිත්ත නම් වේ.

යම් කලෙක සුළුහිල්ල සමඟ රතැහිල්ල වක් ව මතු වේ ද එකල ඒ කපිත්ත මුද්‍රාව ම බටකාමුඛය වේ.

2 ක්ෂිප්‍රො හස්තාවලාංගනා ප්‍රසන්නමනිහතො' -

පරාදදනො' ශුක්කානතං

ගාත්තන් කෙශෙණ්වපාසනශ්වරණ

නිපතිතො නෙක්ඛිනා සංභ්‍රමෙණ

ආලිඛනනො' වඩ්ඪනස්ත්‍රිපුර යුවතිනි

සාශ්‍රානෙත්‍රොත්පලානි

කාමිවාර්ද්‍රාපරාධා ස දහතු දුරිතං

ශාංභවො වා ශරණා

සාශ්‍රානෙත්‍රොත්පලානි, කඳුළු සනිත නෙතුපුලානි; ත්‍රිපුර යුවතිනි, ත්‍රිපුර නම් දිනියා ගේ යුවතියන් විසින්; පාර්ද්‍රා + පරාධා, නව අපරාධවත්; කාමිව, කාමියකු බඳු; (සා ශරණා, යම් හි ගින්නක්) හස්ත + අවලන්තා, අතෙහි ලැගුණේ; ක්ෂිප්‍රො, හරතා ලද ද; අංශුකානතම්, (හැඳි) වත් කෙළවර; පාර්ද්‍රානා අපි, ගන්නා ලද්දේ ද (අපි ශබ්ද සමුච්චි වාච්‍යයෙහි ය); ප්‍රසන්නම්, වහා; අභිහතා, නළුන ලද්දේ ද; කෙශෙණ, කෙස්හි; ගාත්තන්, ගන්නේ; අපාසනා, දුරු කරන ලද්දේ ද; වරණ නිපතිනා, දෙපාහි වැටුණේ; සංභ්‍රමෙණ, බැමුම් සහිත බැවින්; න + ඊක්ඛිනා, නො බලන ලද ද; (කෙ නෙක් සංභ්‍රමෙණ යන්න ආලිඛනනා යන්නට වෙසෙසින් කොට අරුත් කියයි.) ආලිඛනනා, වැළඳ ගන්නේ; අවඩ්ඪනා, බැහැර ලන ලද ද (තල්ලි කර දුරු කරන ලද ද); සා සරා ශනා, ඒ හිසෙන් නැගී ගින්න; වා, නොප ගේ; දුරිතම්, උවදුරු; දහතු, දවා වා.

සුග්ධා වානතස යි

අදහස :

මෙහෙසුරු විසින් ත්‍රිපුර දවනු වස් යවන ලද හිසෙන් පහළ වූ අලුත වරදක් කළ කාමුකයකු බඳු යම් ගින්නක් ත්‍රිපුර යුවතියන්ගේ අතෙහි ගත් කල ඔවුන් විසින් බැහැර ලන ලද ද හැඳි වනෙහි කොනක් ගත් කල එයට ගසා දුරු ලන ලද ද කෙස්හි ගත් සඳ එසේ ම දුරු හරතා ලද ද දෙපතුල

ලග වැටුණ කල කලබල විසින් එ දෙසවත් නො බලන ලද
ද ඇඟ වැලඳ ගත් සඳ දෙ අතින් ම ඉවත ලන ලද ද ඒ
ගින්න තොප ගේ උවදුරු දුර හරිවා.

3 ආලොලාමලකාවලා විලිලිතාං බිහුවවලත් කුණකිලං
කිඤ්චිත් මාභව විශෙෂකා තනුතරෝ*

සෙවදුමහසාං ශිකරෝ

තත්ව්‍යා යත් සුරතානන තානන නයනං

වක්ත්‍රං රතිව්‍යතාසෙ

තත් ඩාං පාත්‍ර විරය කිං හරිහර-

සකකාදිහිදේවතො ‡

රතිව්‍යතාසෙ, විපරිත රතියෙහි දී; ආලොල. වංචල; අමල,
පිරිසිදු; විලිලිතාම්, අවුල් වූ; අලකාවලිම්, කියඹු ඇති; වලත්,
සැලෙන; කුණකිලාම්, කොඩොල්; බිහුත්, දරන; තනුතරෝ,
ඉතා සිසුම් වූ; සෙවදුමහසාං ශිකරෝ, සෝ දිය පොදින්;
කිඤ්චිත්, මදක්; මාභව, මැකුණු; විශෙෂකම්, නිලක ඇති;
සුරතානන, රතිය දවසනා; තානන, මැලවුණු; නයනම්,
තෙතැනි; තත්ව්‍යා, තුනුවන ගේ; යත් වක්ත්‍රම්, යම් වතෙක්
වේ ද; තත්, ඒ මුහුණ; ඩාම්, තා; විරය, බෝ කලක්; පාත්‍ර,
රකිවා; හරි, වෙනු; හර, මෙහෙසුරු; සකකාදිහි, කඳ කුමර
ඇ; දෙවතො, දෙවියන් ගෙන්; කිම්, කවර පලෙක් ද?

ශාර්දූලවිහිතිත වාතනය යි

පලමුවෙන් ම පර පුරුෂයකු තෙරෙහි අනුරාගවත් නායි
කාවකව ඇගේ සෙහෙළියක් මෙසේ කියයි :

4 අලසවලිතො ප්‍රෙමාර්ද්‍යාර්ද්‍රෙ ර්මුහුර්මුකුලිකාතො
කෂණමනිවුබො ලීජා ලොලෙර්

නිමේෂ පරාඩිවුබො

හාදය නිතිතං භාවාකුතං වමද්ගිරිවෙක්ෂණේ

කථය සුකෘති කො'යං මුග්ධෙ ත්වයාද්‍ය විලෝකානෙ

* සෙවදුමහසාං ජලකො ‡ හරිහර බ්‍රහ්මාදිහිදේවතො

(හෙ) මුත්ඛෙ, (එඛො) සොදුරිය; කියා, නි විසින්; අදා, අද; අලසවලිතො, ලැසි බැවින් සරස් කළ (ආලසයෙන් නිරස් කෑන); ප්‍රෙමාර්දාර්ද්‍රො, පෙමින් සිතිලි; මුහු, මුහු, වරින් වර; මුකුලිකානො, අඛවල් කරන ලද (මදක් වසන ලද); ඝණම්, වහා; අභිමුඛො, අභිමුඛ පත්; ලජ්ජා ලොලො, විලියෙන් සැලෙන; නිමෙෂ පරාච්ඡිමො, ඇසිපිය නො පහළ; ඊක්ෂණො, දූෂිත ගන්; හාදය නිහිතම, හද තුළ වූ; භාවාකූනම්, රති අදහස; වමද්විතී ඉව, (බැහැරට) දමන් නාක් මෙන්; අයං කෘ සුකානි, මේ කුමන පින් රැසක්; විලෝකෂතෙ (ඉති), බලනු ලැබේ ද යි; කථය, කියව.

හරිණි වෘත්තය යි

5 අඛගුලාශ්‍ර නවෙන වාෂප සලිලං *

වික්ෂිප්‍ය වික්ෂිප්‍ය කිං

තුෂ්ණිං රොදිෂි කොපනෙ බහුතරං

පූත්කාතෘ රොදිෂායි

යසාංකො පිශුනොපදෙශ වචනෙ

මානෙ'ති භූමිං ගතෙ

නිර්විණණා'නුනයං ප්‍රතිප්‍රියතමො

මධ්‍යස්ථාමෙෂාති

(හෙ) කොපනෙ, (එඛො) කිපෙන සුළු තැනැත්තිය; අඛගුලි + අශ්‍ර නවෙන, නිය'ගින්; වාෂපසලිලම්, කළළ; වික්ෂිප්‍ය වික්ෂිප්‍ය, පිය දමමින්; තුෂ්ණිං කිං රොදිෂි, නිහඬව මද මද ව හඬති (කිං යනු අලාථ යි); (යද, යම්තාක් කල්) යසාංකො නෙ, යම් බඳු වූ ති ගේ; මානෙ, මානය; පිශුන + උපදෙශ වචනො, කේලමුත් ගේ උපදෙස් බසින්; අතිභූමිං ගතෙ, හිම ඉක්මවා ගිය කල; ප්‍රියතමා, ප්‍රියතා; නිර්විණණා, කල කිරුණේ; අනුනයං ප්‍රති, පැතුමෙන්; මධ්‍යස්ථාං + එෂාති,

* නික්ෂිප්‍ය නික්ෂිප්‍ය

මැදහත් බවට එන්නේ ද; (තද, ඒ නාක් කල්) බහුතරම්,
බොහෝ සේ; එත්කෘතය, එත් යන හඬ ඇති කොට; රෙ-
දිෂයයි, හඬන්නෙහි.

ශාර්දූලවික්‍රිත වෘත්තය යි.

**සෙසෙළියක් නායිකාව හම්සෙහි නායකයාට මෙ සේ
කියයි :**

6 දතෙතා' ස්‍යා: ප්‍රණයස්තියෙව් *

භවතෙවෙයං චිරං ලාලිතා

දෙවොදද්‍යා කිල නිවේව කෘතවානස්‍යා

නවං චිත්‍රියම්

මනස්‍යුර් ඊද්‍රියහ එව යාත්‍රාපශම් නො

සාන්තිවාදෙද්‍යා ස්‍ප්‍රථං

හෙ නියත්‍රිංශ! විමුක්ත කණ්ඩකරණා

තාවත්සනි රෙදතු

(හෙ නායක, එබෝ නායකය) නියා එව, ඔබ විසින් ම;
අසියා, මැයට; ප්‍රණයා, සතාව (ආදරය); දතා, දෙන ලදී;
භවතා එව, භවත්හු විසින් ම; අයම්, මෝ නොමෝ; ලාලිතා,
අදරින් රක්තා ලද්‍ර (ලාලනය කරන ලද්‍ර); නිං එව, ඔබ ම;
අද්‍යා, අද; අසියා, මැයට; නවං චිත්‍රියම්, නව අපිරියක්; කෘත
වාන් කිල, කළහ (කිල යනු වානීයෙහි); මනස්‍යා, මානයෙන්
උපන් දුක් වෙසෙස (කොප යෙයි ද යෙහි); ද්‍රියහ එව, නො
ඉවසිය හැක්කේ ම ය. (එම යන පාඨ විසින් එමා මනස්‍යා
මේ දුක යැ යි අරුත් බිණිය යුතු.) සාන්ති වාදෙද්‍යා, සැන
සිලි බසින්; නො උපශමංයානි, (ඒ දුක) සංසිදුමට නො
යෙයි; ස්‍ප්‍රථම්, (එය) පැහැදිලි ය. (නො උපශමං යානි ඉති
ස්‍ප්‍රථම්, නො සන්සිදෙහි යි යනු පැහැදිලි ය. මෙලෙසින් ද.

* භවතා සෙයං, භවතා වෙයම් ඊ ද්‍රියහ එම

අරුත් දිය හැක.) (තසමාත්, එහෙයින්) හෙ කියුනි, එබැවින් කුළුණු රහිතය; විමුක්ත කණ්ඩ කරුණාම් තාවත්, මිදුණු ගෙලා කුලුණ් තෙක්; මම සබ්, මා යෙහෙළිය; රෙදතු හඩාවා.

ශාර්දූලවික්‍රිති වෘත්තය යි

වරින් වර කික්මවන ලද ද දුබ ජප්තාවෙන් මානය දුරු නො කළ මනස්විනියකට ඇ ගේ ප්‍රධාන යෙහෙළිය මෙසේ කියයි :

7 ලිබන්තාසොන භූමිං වහිරවනතා ප්‍රාණ දයිනො
නිරුහාදා සබ්‍යා සතත රුදිතොවිජුන නයනා;
පරිත්‍යක්කං සමං හසිත පතිතං පඤ්ජර ඉකෙ -
සාවාවස්ථා වෙයං විසාජ කසිනෙ මානමධුනා

(හෙ) කසිනෙ, (එබැවින්) රළු ගති ඇත්තිය; (තව, ති ගේ) ප්‍රාණදයිනා, පෙම්වතා; බහි, පිටත (මිදුලේ); අවනතා, හිස නමා ගත්තේ (නත මුවැතියෝ); භූමිම්, බිම; ලිබන් + ආසොන, ඉරි අදිමින් සිටියි; සබ්‍යා, (ති ගේ) යෙහෙළියෝ; නිරුහාදා, අහර නො ගත්තෝ; සතත, නිතර; රුදිත, හැඩිම නිසා; උවිජුන නයනා, ඉදිමුණු නෙතැත්තියෝ ය; පඤ්ජර ඉකෙ, මැදිරිවල ගිරවුත් විසින්; සමම්, සියලු; හසිත පති තම්, සිතා පාය; පරිත්‍යක්කම්, දුරලභ ලදී. (එහෙත්) ඉයා තව අවස්ථා, මේ ති ගේ තත්ත්වය යි. (ති ගේ ගතිය තව ම වෙනස් නො වී යූ සේ යි. ඉයම් යනුයෙන් සානිශය සන්නා පය හඟවයි) අධුනා (අපි), දැන්වත්; මානම්, මත; විසාජ, හරු.

ශබ්දිනි වෘත්තය යි

අනුසංසිතා රමණය කරන නායකයකු කෙරෙහි කලකිරුණු නායිකාවකට ඇගේ සෙහෙලියක ගේ කීමක් :

8 නායිකා* මුග්ධ ශයා හරනති රමණං

තිෂ්ඨනති නො වාරිනා-

සාත් කිං තාමසයි කිං ච රුද්දිෂි ;

මුග්ධා නායාං ප්‍රියං මා කාථා:

කාන්තා: කෙලී රුචිර්ස්‍රවා සහාදයසා:

දුක් † පතී: කාතරෙ

කිං නො ඛර්ඛර කකීශො: ‡ ප්‍රිය

ශතෙරුක්‍රමා වික්‍රියතෙ

මුග්ධ ශයා නායිකා, (පිටතින්) සුඤ්ඤ වූ ද (ඇතුළතින්) කපටී ගති ඇත්තා වූ ද සහිත; (තව) රමණං හරනති (ති ගේ) වල්ලභයා පැහැර ගනිත් හෙවත් තමන් අයත් කෙරෙත්; වාරිනා, වළක්වන ලද්දේ ද; නො තිෂ්ඨනති, නො නවතිත්; තත්, එහෙයින්; මුග්ධා, නිකරුණේ; කිං තාමසයි, කුමකට තැවෙහි ද; කිං ච රුද්දිෂි, කුමට හඬයි ද; තායාමි, ඔවුනට; ප්‍රියම්, ප්‍රියයක්; මා කාථා, නො කර; (හෙ) කාතරෙ, (එබ්බා) බැගෑ පත් තැනැත්තිය; කාන්තා, (ති ගේ) කාන්තයා; කෙලී රුචී, ක්‍රීඩා රසිකයෙකි; ස්‍රවා, තරුණෙකි; සහාදයා, රසික යෙකි; (තසමාත්, එහෙයින්) තාදුක් පතී, එබඳු හිමියෙක්; ඛර්ඛර කකීශො, දෑසි පරුෂ නොහොත් උපහාසානමක; ප්‍රියශතො, සිය ගණන් පිය වදනින්; ආක්‍රමා, (තමා වෙත) ඇදගෙන; කිං නො වික්‍රියතෙ, කීම විකිණී ගනු නො ලබන්නේ ද?

ශාරදූලවික්‍රිතිත වෘත්තය යි

* නායාසාත්වි ගථාත්

† තාදුක් ප්‍රියා

‡ පුතා

‡ වකීර කකීශො

අපගබි නායකයකුට නායකාවක විසින් කරන ලද
අනවරයක් :

9 කොපාත් කොමලලොල බාහු ලනිකා
පායෙන බද්ධවා දූඨං
නිකා වාසනිකෙනනං* දසිතයා සායං† සබ්බාං පුරු
භුයෝ' පොවමිති ස්බලන් මාදුගිරු
සංසුච්ඡ දුශෙවමිතං
ධනො හනාත ඵල නිත්තුතිපරා
ප්‍රෙයාන් රුදතො හසන්

කොපාත්, කොමන්; කොමල, මොලොක්; ලොල, සැලෙන;
බාහුලනිකාපායෙන, අත් නමැති ලිය මලපුඩුවෙන්; දූඨම්,
දූඨ ව; බද්ධවා, බැඳ; සායම්, සවස; වාසනිකෙනම්, වාස
භවනයට; නිකා, පමුණුවා; සබ්බාං පුරු, යෙහෙළියන් අබි
මුවෙහි; භුයෝ අපි, නැවත ද; ඵලං ඉති, මෙසේ ද සි (මෙසේ
පරහන් කරු යෙහි ද සි); ස්බලන් මාදුගිරු, අඩක් උසුරු
වන ලද, මොලොක් බසින්; රුදතො දසිතයා, හඬන බිරිද
විසින්; දුශෙවමිතම්, දුසෙට (ඔහු හේ අසුතු ක්‍රියාව) සංසුච්ඡ,
දත්වා; නිත්තුතිපරා, (මම ඵල නො ගියෙමි ආදී බසින්)
රවටනසුඵ; හසන්, සෙන; ධනො, භාග්‍යවත්; ප්‍රෙයාන්,
ප්‍රියයා; හනාත, (කෙළි පිසුම් ආදියෙන්) පහර දෙන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිති වාතනය සි

අන් රටකට යාමට අදහස් කළ කෙනෙක් ඒ ගමන අත්
හළෙන් එයට හේතු විවාල කෙනකුට මෙසේ කියති :

10 යාතා: කිං න මිලන්ති සුඤ්ජි! පුනස්විත්තා
කිතා මත්කාතෙ
නො කාසී නිතරං කාශාසි කථයතොවං
සවාජෙප මයි
ලජ්ජාමත්තර තාරකෙණ නිපතත්
පිතාශ්‍රාණාදි වස්ත්‍රෑනා
දූෂ්ඨවා මා හසිතෙන භාවිමරණොත්තංග-
සායා සුචිතා:

* මොහනමඤ්ජිරං, කෙලිනිකෙනම්; † සෙවරා
දි ධාරුශ්‍රාණා

(හෙ) සුඤ්චි, (එමබ්බා) සොදුරිය; යාතා, (විදෙස්) ගියෝ; පුතා, යළි; න මිලනත්ති කිම්, එක් නො වෙත් ද (එක් වෙත් ම ය); මත්තානෙ, මා උදෙසා; කියා, නි විසින්; විනා නො කාසී, සිතිවිලි නො කටයුතු; (මක් නිසා ද?) නිතරම්, බොහෝ සේ; (කිම්, තෝ) කෘශා අසි, කෘශ වෙහි; (එබැවිනි) සවාෂෙපමයි, කඳුළු සහිත මා; එවං කප්පනි, මෙසේ කියන කල; ලජ්ජා, විලිසෙත්; මන්තර, මදව සැලෙන; තාරකෙණ, තෙත් තරු ඇති; නිපතත් පිතාග්‍රාණං, හෙන පු කඳුලෙන් යුත්; (කඳුළු නවනා යු සේ යි.) චක්‍ෂුෂා, නෙතින්; මාං දූෂ්ඨවා, මා බලා; හසිතෙන, සිනාසෙත්; භාවිමරණොත්සාහා, නිසැක මැරෙන අදහස (මතු වන මරණොත්සාහ යැ යි ද යෙති.); තයා, ඇ විසින්; සුචිතා, හඟවන ලදී.

ශාරද්දලවික්‍රිතින වාතනය යි

11 තථාත්තානිවුබම්, චුබම්, විනමිතං දූෂිතී:

කාතා පාදයො -

සාසාලාප * කුතුහලාකුලතරෙ ශ්‍රොත්‍රෙ

නිරුද්ධො මයා

පාණ්ණාසාං ච නිරසකාතා: සපුලකා:

සෙවදෙදාමො ගණ්ඩයො:

සබ්බා! කිං කරවාණ්ණං යානති ශතධා ද්‍රි

යත්තස්ස චුකෙ සකියා:

තත් වත්තානිවුබම්, ඔහු ගේ මුවට අඬුව වූ; චුබම්, (මගේ) මුව; මයා, මා විසින්; විනමිතම්, නමන ලදී (ඔහු ගේ මුව දෙස මවු පහතට හැරවීම්.); දූෂිතී, බැල්ම; පාදයො: කාතා, (මගේ) පා දෙසට හෙලන ලදී; තත් සාලාප, ඔහු ගේ සා භාෂණයට; කුතුහල + ආකුලතරෙ, කුහලින් ඉතා අවුල් වූ; ශ්‍රොත්‍රෙ, දෙකත්; නිරුද්ධො, වසන ලදී; ගණ්ඩයො, දෙ කො

* තත් සාලාප

ද්‍රි මත්තස්ස චුලි සකියා:

පුලෙහි වූ; සපුලක, ලොමුදහය ද; සෙවද + උදහම ව, සෝ දිය නැගුම ද; පාණිහසාම්, දෙ අතින්; නිරසකානා, වසන ලදී. සබ්බා, යෙහෙළියෙහි; යත්, යම් හෙයකින්; කඤ්චුකෙ සකුසා, කස්සෙහි (හැට්ටෙහි) මැසුම්; ශතධා යානා, බොහෝ සේ පැළීමට යේ ද; (තත්, එහෙයින්) කිං කරවාණි, කුමක් කෙරෙමි ද; (මත් කඤ්චුළු සකුසා යන පාඨ විසින් ම ගේ වොලියෙහි = බොහියෙහි සකුසුභාන යන අරුත් ගත යුතු.)

ශාර්දූලවික්‍රිත වාතනං යි

පරහනක වෙන ගිය කාන්තයා තමා ළඟට පැමිණි කල මේ මේ අයුරින් ක්‍රියා කළ යුතු යැ යි යෙහෙළියන් විසින් ශික්ෂිත වූ නායිකාවක් විසින් එස් පිහිටිය නො හැකි ව ඔවුන් කී අයුරින් ම ක්‍රියා කළ බව ඔවුනට දක්වන ලද්දෙකි මෙයින් හැඟෙනුයේ.

මුග්ධාවක් දුර ගමනක් යාමට අදහස් කළ සිය පෙම්වතා මෙසේ වළකයි :

12 ප්‍රහර විරතො මධ්‍යො වාහාන්තො* පි පරෙණ වා*
කිවුන සකලෙ යාතෙ වාහිති ප්‍රිය කුමිහෙමසි
ඉති දින ශත ප්‍රාප්‍යං දෙශං ප්‍රියසා සියාසිතො
හරති ගමනං බාලාලාපො‡ සවාෂප ගලජ්ජලො

(හෙ) ප්‍රිය, (එබ්බා) පෙම්වතා; ප්‍රහර විරතො, ප්‍රථම ප්‍රහර වශානයෙහි (ප්‍රහරයකට පැය තුනකි. මෙහි යාමයක් අදහස් කෙරේ.); කුමි, ඔබ; ආගමිමසි, එන්නනු ද; වා, නොහොත්; අහිනා මධ්‍යො (එමසි), දිනයා ගේ මැද (මද්දහනෙහි) එන් නනු ද; (අථවා, නොහොත්) තතා අපි පරෙණ වා, එයින් පසුව හෙවත් සවස් කල; (එමසි, එන්නනු ද) වා, නොහොත්; කිවුන, කිම; සකලෙ අහිනියාතෙ (එමසි),

* පරෙථවා

‡ වාකෙයා

දවස ගෙවුණු කල එන්නහු ද; ඉති, මෙසේ; බාලා, මුත්තා
නොමෝ; දින ශත ප්‍රාප්‍යං දෙශම්, දින සියයෙකින් යා යුතු
රටකට; සියාසතා, යනු රිසි වූ; ප්‍රියසා ගමනම්, ප්‍රියසා ගේ
ගමන; ස වාණ්‍යගලත්, කඳුළු ගැලීම් සහිත; ජලෝ ආලා
පෝ, නො පැහැදිලි (ගද්ගද) බසින්; හරති, දුරු කරයි.

හරිණි වෘත්තය යි

- 13 ධිරං වාරිධරසා වාරි කිරතා ශ්‍රැතා නිශිථේ ධවනිං
දිඝොවජ්චාසමුද්දශාණා විරතිණිං බාලාං විරංඛායතා
අධ්වනෝන විමුක්ත කණ්ණම්බිලාං රුත්‍රිං තපා කුඤ්ඤං
ග්‍රාමිණෝ පුතරධ්වගසා වසතිර්ග්‍රාමේ නිසිද්ධා යථා

නිශිථේ, මැදම් රැයෙහි; වාරිකිරතා, දිය වගුරන; වාරි
ධරසා, වලාකුළෙක; ධිරං ධවනිං ශ්‍රැතා, ගැඹුරු හඬ අසා;
දිඝි + උච්ඡ්වාසම්, දික් සුසුම් හෙලන; විරතිණිං බාලාම්, විශෝ
වූ (තම) තරුණ බිරිය ගැන; විරංඛායතා, බොහෝ වේලා
වක් සිතමින් සිටී; උද්දශාණා, කඳුළු පිරි; අධ්වනෝන, මැහියා
විසින්; යථා විමුක්ත කණ්ණම්, විවට ගෙල යම් ලෙසකින් වී ද;
තපා, එසේ; අබ්ලං රුත්‍රිම්, මුළු රැය ම; රුදිතම්, හඬන ලදී.
ග්‍රාමිණෝ (අපි), ගැමියන් විසින් ද; පුතා, යළි; අධ්වගසා,
මැහියාට; ග්‍රාමේ, ගමෙහි; වසති, නවාතැනක්; නිසිද්ධා, නො
දෙන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිත වෘත්තය යි

නායකයෙක් මානවත් නායිකාවකට මෙසේ කියයි:

- 14 කාතො දුරුදෙව සමිත මධුරමනුදාම විධි:
ශිරසාඤ්ඤා නායකා ප්‍රතිවචනවතානනිමිති*
න දූෂෝ ශෛවිලාං මිලන‡ ඉති වේතො දහති මේ
නිගුඨානා:‡ කොපා කසිතභාදයෙ සංවාතිරියම්

* ප්‍රතිවචනමප්‍රාලපයි ව, ප්‍රතිවචනමුවේවා: ප්‍රණමිතම්,
ප්‍රතිවචනමිලාන විනාහි: ‡ මිලන ඉව, හජත ඉති
‡ නිගුඨානා: කොපෙ, නිගුඨානා: කොපාත්

දුරන් එව, දුරින් ම; සමිත මධුරම්, සිනාසෙන් මිහිරි වූ;
අභ්‍යුදාම විධි, හුන් අසුනෙන් නැගිටීම ආදී ආචාර විධි;
කාතෘ, කරන ලදී. ප්‍රතිච්චනවතී, පිළිතුරු දෙන්නී; ආනතී
මතී, නැවුණු; ශරසි, හිස්හි; ආඥ, (ම ගේ) අණ; නාසනා,
තබන ලදී; මිලන, (අප දෙදෙනා ගේ) හවු වීමේ දී; දූෂෝ,
බැල්මෙහි; ශෛවිලාං න, සිහිලෙක් නො වේ; (හෙ) කපින
තෘදයෙ, (එබ්බා) දූඩි හදුනිය; ඉතී, මෙසේ; නිගුණ + අනත;
කොපා, ඇතුළත සැඟවුණු කොප ඇති; ඉයං සංවෘතී, මේ
(නිගේ) ආකාරගුප්තිය; මෙ වෙන, ම ගේ සිත; දහතී,
දවයි.

ශබ්දිණී වාතනය සි

ප්‍රශංසකලහානනවිකාවක් සහවිජයට මෙසේ කියයි :

1b කථමපි සබ්බි! ක්‍රිඩාකොපාද් වුජේති මයොදිතෙ
කපිනතෘදයා; ශය්‍යාංථි ත්‍යක්ඛා බලාද්ගත එව සා
ඉති සරහසං ‡ ධව්සන ප්‍රෙමණි ව්‍යපෙතසාණේ †

සප්පාභා

පුතරපි හතච්චිඩං වෙනා කරුණි කරුණි කිම්

(හෙ) සබ්බි, (එබ්බා) යෙහෙළිය; ක්‍රිඩා කොපාත්, කෙළී
කොවින් (පණ විසඟුරෙන්); කථා අපි, දුක සේ; වුජ් ඉති,
යා සි; මයි උදිතෙ, මා කි කල; සා කපිනතෘදයා, ඒ දූඩි
ලියැත්තා; ශය්‍යාං ත්‍යක්ඛා, යහන හැර; බලාත්, බලයෙන්;
ගතා; එව, ගියේ ම ය; ඉතී, මෙසේ; සරහසම්, වහා; ධව්සන
ප්‍රෙමණි, නට පෙමැති; ව්‍යපෙත, පහ වූ; සාණේ, කුළු
ණැත්තා කෙරෙහි; පුතා; අපි, යළිදු; හත ච්චිඩාං වෙනා, නට
විලි ඇති (ම ගේ) සිත; සප්පාභා කරුණි, ආසා කෙරෙයි; කිං
කරුණි, කුමක් කෙරෙමි ද?

හරිණී වාතනය සි

ථි ත්‍යක්ඛා ශය්‍යාං

‡ සරහස ධව්සන ප්‍රෙමණි

† ව්‍යපෙත සාණේ ජනෙ

කිවියා ගේ අදහසෙන් :

16 දම්පතොර නිශ් ජලපතො ගීහ ශුක්කො-

කර්ණිකං යථ ව
සාත් ප්‍රාතර්ගුරුසන්නිධො නිගදිතා*

ශ්‍රැකේව තාරං වධුූ

කණී† ලබිත පදමරග ශකලං වින්‍යසා

වඤ්චිතා‡ ථු පුරෙ

විරිඬානී|| ප්‍රකරෙති දුඛිමඵල ව්‍යාපේන වාග්බක්කිනම්

නිශ්, රැසෙහි; ජලපතො, බෙණෙන; දම්පතො, දම්පතින්
ගේ; යත් වච්ඡා, යම් වදනක්; ගාහ ශුක්කො, ගෙහි වූ ගිරවා
විසින් (ඇතිකරන ගිරවා විසින්); ප්‍රාතර්ණිකම්, අසන ලද
ද; තත්, ඒ වදන්; ප්‍රාතා, උදය; ගුරු සන්නිධො, දෙගුරු
(නැදි මසිලත්) හමියෙහි; තාරම්, උස් හඬින්; නිගදිතා,
කියන; (තසා, උ ගේ) වඤ්චිතා පුරා, තුඩ ඉදිරියෙහි;
විරිඬානී වධුූ, විලියෙන් පෙළුණු බිරිද; කණී + ආලබිත,
කනෙහි (කන් අබරණෙහි) එල්ලෙන; පදමරගශකලම්, පියුම්
රු කැටයක්; දුඛිමඵල ව්‍යාපේන, දෙළුම් ඇටයක අයුරින්;
වින්‍යසා, තබා; වාග්බක්කිනං ප්‍රකරෙති, වදන් බැඳුම කෙරෙයි;
(ගිරවා ගේ කථාව නවත්ව යි යන අදහසි.)

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වාහනය යි

නාසිඛාවක්, සිය වරද සහවන නාසනයකුට නින්දා
කෙරෙයි.

17 අඤ්ඤෙන පරුඤ්චිතං පරිභවාදය්ලිඝ්‍යමාං දුෂිතාං

කිංලබ්ධං ශබ්දා දුර්විසෙන නයතා

සෞභාග්‍යමේතාං දශාම්

පශ්‍යෙතද් දුෂිතා කුච ව්‍යතිකරෙත්-†

මෘෂ්ටාභිගරාගාරාණං

වක්ඛෙතෙ මලතෙල පඬකයවලෙර්‍ථ"

වෙණිපදෙරඞ්කිති

* නිගදිතසාන්තිමාත්‍රං

‡ වඤ්චිපුටෙ

† ව්‍යතිකරාසකතාභි

‡ කණිලංකාති

|| විරිඬානී විද්ධාති

" මම තෙල පඬක මලිතෙහි

(හෙ) ශරී, (එබෝ) කපටිය; පරිභවාත්, (අත් අනන්ත හා සංගමය නිසා හටගත්) නින්දාවෙන්; දුඃඛිතාමි, දුකට පත්; පරිච්ඡින්නිමි, කලකිරුණු (අනභිමුඛ යනුයෙන් ද අරුත් දෙති.) මාමි, මා; අඤ්ඤාන, අවිචාරයෙන්; ආශ්ලිෂ්ඨා, වැලඳ ගෙන; සෞභාග්‍යා එතාං දශාමි, සුබග මෙවැනි අවස්ථාවකට (අයෝග්‍ය අවස්ථාවකට යු සේ යි.) නයතා, පමුණුවන; දුනී යෙන, දුර්විනියෙන්; කිං ලබ්බිමි, කුමන පලෙක් ලබන ලද ද; (ඒ අවස්ථාව ම විඤ්ඤා කෙරෙයි.) දසිත කුච වෘත්තිකර, (ත හේ) සොර අඹුව හේ පියවුරු ගැටුමෙන්; උනමාණං, පිසුණු; අභිහරග අරුණමි, අහරයෙන් අරුණු පැහැ ගත්; (එසේ ම) මලකෙල පඬු, (හිසෙහි වූ) කුණු හා තෙල් කළුලිත්; ශවලෝ, කබරවත්; වෙණිපදෙදො, කෙහෙ රැස ගැටීමෙන්; අභිකිතමි, ලකුණු වූ; එතත් තෙවක්‍ෂො, මේ ත හේ ලය; පශ්‍ය, බල; මෙසේ ද අරුත් දෙති. තෙ වක්‍ෂො (වනිතෙ), ත හේ ලය අරුණුවත් ව හා කබරවත් ව තිබේ. එතත්, ත හේ ඒ ක්‍රියාව; පශ්‍ය, බල.

ශාර්දූලවික්‍රිතික වෘත්තය යි

නාසිකාවත් අපරාධවත් නායකයකු දුකට පත් කෙරෙති.

18 එකත්‍රාසින * සංසිතී: පරිභාතා

ප්‍රත්‍යද්ගමාදි දුරත -

සාමිබ්‍රලාහරණව්‍යලෙන † රහසා

ශෙලමෝ පි සංවික්‍රිතී:

ආලාපො'පි න විශ්‍රිත: ‡ පරිජනා

ව්‍යාපාරයන්තරානර්කෙ

සාන්තං ප්‍රත්‍යපචාරතශ්වතුරයා කොප:

කාතාර්පි කාත:

* එකත්‍රාසින සංසිතී:

‡ න විශ්‍රිත:, න විසමාත:

† තාමිබ්‍රලාහරණව්‍යලෙන

දුරතා, දුරින් ම (නිමියා දුර එන කල්හි ම); ප්‍රත්‍යද්ගමාත්, පෙර මහට යාමෙන්; එකත්‍ර, එක් තැනෙක වූ; අසන, අසු නෙකා; සංසිතී, හිඳුම; පරිහාතා, දුරලක ලදී. තාමිබ්බල ආභරණවත්ලෙන, බුලත් (හෙජපුව) ගෙනෙන නියායෙන්; රහසා, වහා; ශෙලෂා අපි, වැළඳ ගැනුම ද; සංවිස්නිතා, දුර කරන ලදී. (වැළඳ ගැනුමට ඉඩ තො දෙන ලදී.); අනතිකෙ, සම්පයෙහි; පරිජනම්, පිරිවර දනත්; ව්‍යාපාරයන්තා, (කට යුතුවල) යොදවන්නිය විසින්; ආලාපා අපි, දෙවුම ද (සංභා ෂණය ද); ත මිත්‍රිතා, තො යොදන ලදී; (අනෙක ප්‍රකාරෙන්, මේ අයුරින්) වතුරයා, සමත් තැනැත්තිය විසින්; කාන්තාං (ප්‍රති), ප්‍රියතමයා උදෙසා; ප්‍රත්‍යපචාරත්, සුදුසු උවසරින්; කොපා, කොව; කාතාර්ථිකාතා, සඵල කරන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිතික වාචනය යි

කිමියා ගේ කිමක්

19 දුෂ්ඨවෛකාසින සංසිතෙ* ප්‍රියතමෙ
පශ්වාද්‍රපෙත්‍යාදරා -
දෙකසා නයනෙ‡ නිමිලා විහිත
ත්‍රිඩානුබන්ධිත්ථලා
ර්ෂභාත්‍රිත දි කකිරා සපුලකා† ප්‍රෙමො -
ලසන් මානසා -
මනනභිස ලසන් කපොල එලකාං ධුමො'
පරං වුමහි

එකාසන සංසිතෙ, එක් අසුනෙක හත්; ප්‍රියතමෙ, පෙම් වතියන් දෙදෙනකු; දුෂ්ඨවා, දූක; පශ්වාත් උපෙත්‍යා, පිටුපස දෙසින් පැමිණ; විහිත, කරන ලද; ත්‍රිඩානුබන්ධිත්ථලා ධුමා,

* සංගතෙ ‡ නයනෙ පිඛාය දි නිසිත් වත්‍රිත, ර්ෂභාත්‍රිම
† සපුලකා, සපුලක ප්‍රෙමොල්ලසන්

ත්‍රිකා විලාසයක් ගත් වංචකයා; එකසීය, එකීයක ගේ; නයනෙ නිමිලය, දෙනුවන් (නම අතින්) වසා; ඊෂන් වක්‍රිත කකිරි; මදක් වක් කළ කදට ඇති; සපුලක: (ස:), ලොමු දහ ගත් හෙ හෙමේ; ප්‍රමොලලසත්මානසාම්, පෙමින් ඉල්පුණු සිත් ඇති; අන්තර්ගතයන්, ඇතුළත පහළ වූ සිනායෙන් බබලන; කපොලඵලකාම්, කොපුල් නල ඇති; අපරම්, අනෙ කිය; වුමකි, සිහිසි.

ශාර්දූලවික්‍රිති වෘත්තය සි

සෙසෙළියන්ගේ උවදෙසින් මානය උපදවා ප්‍රියයා යවා පසුව නැවෙන නාසිකාවක ගේ බැහැ අවස්ථාව කිවියා මෙසේ පවසයි :

20 වරණ පහන ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන* ප්‍රසාද පරඬ්වුබෙ
නිභාන කිභවාචාරෙහ්‍යුකො ‡ රූෂා පරුෂිකානෙ
වුජති රමණෙ නි:ශවසොහෙවෙ:
ඝනාර්පිත† හඝ්‍යායා
නසන සලිලව්‍යන්තා‡ දූෂි: සබ්දු නිපාතිතා ||

වරණ පහන, පා වැලම; ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන, බැහැර ලිමෙන් හෙවත් වැලකීමෙන්; ප්‍රසාද පරඬ්වුබෙ, නො පහන්; (කිං ච, නව ද) (හෙ) නිභාන කිභවාචාර ඉති, (එබැවින්) සැහවුණු කපටි සිරිත් ඇති යැ යි; උකො, කි කල; රූෂා, කොමින්; පරුෂි කානෙ රමණෙ, දැඩි බවට පත් රමණයා; වුජති (සති), යන කල; උවෙව: නි:ශවස, මහත් සේ සුසුම් ලා; ඝනාර්පිත හඝ්‍යායා, දෙවන මත නැබු අත් ඇති හෙවත් ලෙහි අත් නැබු; (නාසිකයා, නාසිකාව විසින්) නසනසලිලව්‍යන්තා,

* ප්‍රත්‍යාඛ්‍යානාත් ‡ කිභවාචාරෙහ්‍යුක්තා

† ඝනාර්පිතහඝ්‍යායා, ඝනාසම්භ හඝ්‍යායා

‡ සලිලක්ලින්නා, සලිලව්‍යාජ || නිවෙශිතා

කළලෙන් වැසුණු; දූෂි, බැලීම; සබ්බු, සෙහෙළියක්
කෙරෙහි; නිපතිතා, හෙළන ලදී.

හරිණී වෘත්තය සි

21 කාඤ්චාගාසිතරවනභි * වසනප්‍රාන්තා

කිමථං පුන -

ඊමුඛාසී සාපිතිති තත් පරිජනං.

සෙවරං ප්‍රියෙ පාවන්ති

මාතෘ; † සුප්තමපිහ වාරයති

මාමිතසාතින ක්‍රොධයා

පසීසස සාපනච්ඡලෙන ශයනෙ

දතතා' වකාශසායා

කාඤ්චා, මෙවුලෙන්; ගාසිතර, දූෂි ව; අවනභි, බඳනා
ලද; වසන ප්‍රාන්තා, වත් කෙළවර ඇති; මුඛාසී, මනහර
ඇස් ඇත්තිය (වාමලොචනාව); කිමථං පුන: සාපිති ඉති,
කුමක් නිසා නිදන්ති ද සි (පුන: යනු වාක්‍යාලංකාර නිපා
ත සි); තත් පරිජනම්, නාසිකාව හේ පිරිවර දනා ගෙන්;
ප්‍රියෙ, ප්‍රියයා; සෙවරම්, සෙමින්; පාවන්ති සති, විවාල
කල; (හෙ) මාතෘ, (එම්බා) මැණියෙහි; ඉහ, මෙහි; සුප්
තං අපි, නිදා ගැනීමට ද; මාං වාරයති, මට ඉඩ නො දෙයි.
("සුප්තමපිහ ප්‍රමාති මම" පාඨ විසින් මෙහි මගේ නිදා
ගැන්ම ද දුරු කරයි යන අරුත.) ඉති, මෙසේ; ආතිත
ක්‍රොධයා, (බොරුවට) ඇති කර ගත් කොපින් යුත්; තයා,
ඇ විසින්; පසීසස, පෙරළී; ශයනෙ, යහන්ති; අවකාශ,
ඉඩක් (අවසරයක්); දතතා, දෙන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිති වෘත්තය සි

* ගාසිතරවබභි

† මාතෘ සුප්තමපිහ ප්‍රමාති මමෙතසායෙතින

කිවියා ගේ කීමක්

22 එකසම්ඤ්ඤායනෙ විපක්ඛ රමණී
 නාමසුභෙ මුත්ඛයා
 සද්දා* කොපපරාච්ඡිඛා ග්ලපිතයා†
 මාධුනි කුපිනනපි
 ආවෙගාවච්චිරිතා ප්‍රියතමස්තුණිං
 ස්විතස්සාන් සන්තොන්
 මාහුන්‡ මලාන ඉවෙතා වඤ්ඤා
 චලිත ශ්‍රිවං පුනර්විසේතා

එකසම්ඤ්ඤායනෙ, එක් සහනෙකැ (දෙදෙනා එක සහනෙක සිට); විපක්ඛ රමණී, සපත්තිය ගේ නොහොත් විරුද්ධ සත්‍රිය ගේ (අන්‍ය පෙම්වතියක ගේ); නාමසුභෙ, නම කියැවුන කල; සද්දා, එ කෙනෙහි ම; ග්ලපිතයා, මලානික; මුඛයා, රමණීය විසින්; මාධුනි කුපිත් අපි, සැනසිලි බස් කියන්නා දවු; ප්‍රියතමා, පෙම්වතා; ආවෙගාන්, (විපක්ඛ සත්‍රිය ගේ නම කී බැවින් හටගත්) සංක්‍රමයෙන්; (යථා, යම් සේ) කොප පරාච්ඡිඛා (හවති), කොපයෙන් පරාච්ඡිඛ වේ ද; (තථා, එසේ) අවධිරිතා, තිත්ද කරන ලද්දේ; (සද්දා කොප පරාච්ඡිඛ ග්ලපිතයා යන පාඨ විසින් වහා හටගත් කොපින් කලකිරීමට පත් මැලවුණු යනුයෙන් මුඛයා යන්නට වෙසෙසින් කොට අරුත් බිණිය යුතු.) තුණ්ණිං ස්විතා, නිහඬ ව සිටියේ ය. තත්සන්තොන්, එකෙනෙහි; (අනතරම්, ඉක්බිති) පුනා, යළි; මලාන ඉව මාහුන් ඉති, මලානිකයකු බඳු නො වේවා. අමඤ්චලිත ශ්‍රිවම්, වහා පෙරලන ලද (හරවන ලද) ගෙලැන්ති ව; විසේතා, බලන ලදී. (ගෙල හරවා බලන ලදී යන අදහසි.)

ආර්ද්‍රලවිත්‍රිතිත වාතනය සි

* තත් සන්තො.

† කොපපරාච්ඡිඛා ග්ලපිතයා, පරාච්ඡිඛා ශබ්දයා, පරාච්ඡිඛා ශබ්දයා

‡ මාහුන් සුභාඉව, මාහුන් සුභා ඉවෙච්ඡ මඤ්ඤා

කිවියා ගේ කීමක්

23 එකසම්ඤ්ඤයනෙ පරඤ්චුබ්බතයා

විතොත්තරං තාමසතො -

රතොසාන්තරං* හාදයස්ථිතො' පසන්නයෙ

සංරක්ඛතො ගෝරවම්

දම්පතොසානනකෙරපාභිත වලනාත්

මිත්‍රිහවච්චක්ඛුණො -

භිග්ගො මානකලීඃ† සහාසරහසං

ව්‍යවෘත්ත කණ්ඩුග්‍රහා

එකසම්ඤ්ඤයනෙ, එක් යහනෙකා; පරඤ්චුබ්බතයා, අනබ්බව බැවින් (දෙදෙනා පිටුපා නිදහ බැවින්); විතොත්තරම්, උතුරු පිළිතුරු රහිත ව; තාමසතා, තැවෙන; (එසේ ම) අසන්නයෙ, සාන්තිය; හාදය ස්ථිතො (අපි), හද සිටිය ද; අනොසාන්තරං ගෝරවම්, එකිනෙකා පිළිබඳ ගෝරවය; සංරක්ඛතා, රක්තා; ශනකො, සෙමින්; අපාභිත වලනාත්, නෙත් කෙළවර පෙරළමෙන්; මිත්‍රිහවත් වක්ඛුණො, එක් වන බැලුමැති (මෙහි වක්ඛුණ යන්නෙන් බැලුම අදහස් කෙරේ.) දම්පතොසා, අඩු සැමියන්ගේ; සහාස, සිතා සහිත; රහසම්, වේගවත්; ව්‍යවෘත්ත කණ්ඩුග්‍රහා, පෙරළණු ගෙල වැලඳ ගැනුමැති; මානකලහා, ප්‍රණය කලහය; භග්නා, බිඳිණි.

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වෘත්තය සි

* අනොසාන්තර හාදිස්ථිතො

† සහාස රහස ව්‍යවෘත්ත කණ්ඩුග්‍රහම්, සහාස රහසං ව්‍යවෘත්ත කණ්ඩු ග්‍රහම්, සහාස රහසං කණ්ඩුග්‍රහො' හු භවිතා

නායකයකු ගේ නිමක්

24 පශ්‍යාමො මසිකිං ප්‍රපද්‍යන ඉති
 සෙට්ඨිං* මයා ලබ්බිතං
 කිං මා නාලපතිත්‍වයං† බලි ශරී:
 කොපසාසාපසාශ්‍රිත:
 ඉත්‍යනෙත්‍යාත්‍ය විලක්‍ෂ දූෂට්ඨවුරෙ
 තස්මින්නවස්ථානනරෙ
 සව්‍යාජං හසිතං මයා ධාතිහරෙ
 වාෂපස්සු මුක්තා තයා‡

මසි, මා කෙරෙහි; (එහා, මෝ නොමෝ) කිං ප්‍රපද්‍යන, කෙබඳු වූ කතා බහක් කරනු ලබනු ලැබේ; පශ්‍යාම: ඉති, බලමි යි; මයා, මා විසින්; සෙට්ඨිමි, තීර බව; නාලබ්බිතමි, ගන්නා ලදී. (සතිරත්‍යයෙහි පිහිටියෙමි.) අයං බලි ශරී, මෙ තෙමේ වනාහි කපටියෙකි. කිං මා නාලපති ඉති, කුමක් හෙයින් මා හා නො බෙණේ ද යි; තයා, ඇ විසින්; කොපා, කොව; ආශ්‍රිතා, ඇසුරු කරන ලදී. ඉති, මෙසේ; අනෙත්‍යාත්‍ය, ඔවුනොවුන් ගේ; විලක්‍ෂ (විලක්‍ෂණ?), ලකක් (ලකක් කයක්) නොමැති; දූෂට්ඨ වුරෙ, බලුමෙන් රමණීය; තස්මින් අවස්ථානනරෙ, ඒ දසා වෙසෙස්හි; මයා, මා විසින්; සව්‍යාජං හසිතමි, බොරු සිතාවෙක්; (කෘතමි, කරන ලදී.) තයා තු, ඇ විසින්; ධාතිහරා, (මා ගේ) දිරිය හරනා; වාෂපා, කඳුළු; මුක්තා, හෙළන ලදී.

ශබ්දභේද වාචනාය සි

* සෙට්ඨිං සමාලබ්බිතං

† කිං මානාලපති

‡ වාෂපස්සු මුක්තාස්සා

නායකයකු ගේ කීමක්

25 පරිමුදානෙ මානෙ මුඛ ඉගිති නසායා කරධානෙ
මගි ක්ෂිණොපායෙ ප්‍රණීපතන මාත්‍රෙක ඉරණේ
තයා පක්‍ෂම ප්‍රාන්ත ධර්මපුට නිරුද්ධෙන සහසා
ප්‍රසාදෙ වාෂෙපණ ඝානතට විශිෂේන කපිතා

ක්ෂිණරූපායෙ, (සාමාදි) පහ වූ රූපා ඇති; මගි, මා; ප්‍රණී
පතන මාත්‍ර, පිණිසාව පමණක්; එක ඉරණේ (සති), එක ම
පිහිට වූ කල; මානෙ, (ඇගේ) මන; පරිමුදානෙ (සති),
ලිහිල් වූ කල; තසායා මුඛ ඉගිති, ඇගේ මුව සල; කරධානෙ
(සති), (ඇගේ) අනෙහි පිහිටි කල; පක්‍ෂ ප්‍රාන්ත ධර්මපුට
නිරුද්ධෙන, ඇසිපිය අග නමැති දදපුවෙන් වැලකු; ඝාන
තට විශිෂේන, තන තෙළෙන් විසුරුණු; වාෂෙපණ, කළ
ලෙන්; ප්‍රසාදා, පැහැදීම; කපිතා, දක්වන ලදී.

ශබ්දයේ වාචනය යි.

තමා ගේ වරද නිසා කිපුණු නායකයාගේ බහු ගේ සාමද්
ථාය හේතු කොට පැහැදවූ නායකයකු ගේ කීමක්:

26 තසායා සාන්ත විලෙපන ඝාන* යුග
ප්‍රයොජන මුද්‍රාභිකිතං
කිං වක්‍ෂ්‍යවරණාතති ව්‍යතිකර
ව්‍යාපේන ගොපායතන ‡
ඉත්‍යක්කෙත කි තදිත්‍යදිඨි සහසා
තත් සංප්‍රමාර්ජවුං මයා
සාශ්ලිෂ්වා රහසෙන තත් සුඛවශාත්
තසායං තද්විස්මාතම් ‡

* ඝානතට

‡ ගොපායතෙ

‡ තත්ව්‍යාපි තද්විස්මාතම්, තත්ව්‍යාව තද්විස්මාතම්

තස්‍යා, (තොප ගේ) පෙම්වතිය ගේ; සාඤ්ඤා, ගත; විලෙ පන, විලෙවුන් ඇති; ඥාන සුග, දෙ තන; ප්‍රඥෙෂ්ඨ, වැලඳ ගැනුම නමැති; මුද්‍රාභිකිනම්, මුද්‍රායෙන් සලකුණු වූ; චක්‍ෂා, (තොප ගේ) ලය; කිම්, කිම; චරණානති වෘත්තිකර වෘත්තේන, (මා) පා නැමදිම් වෘත්තයෙන්; ගොපායානෙ, සහවනු ලැබේ ද; ඉති, මෙසේ; උකේන, (පෙම්වතිය) කී කල; මයා, මා විසින්; තත්, ඒ ලකුණ; ක ඉති, කොති වේ දූ යි; උදීපී, කියා; සහසා, වහා; තත්, ඒ ලකුණ; සා ප්‍රමාර්ඡ්වුම්, පිස දමනු සඳහා; මයා, මා විසින්; රහසෙන, වේගයෙන්; අශ්ලිෂා යා, වැලඳ ගනු ලැබූ හෝ නොවේ; තත් සුඛවශාත්, ඒ වැලඳ ගැනීමෙන් ලත් පහස් සුව විසින්; තස්‍යා ච, ඇයට ද; තත්, එය; විශ්වානං (දාසීන්), නො සිහි විය.

ශාර්දූලවික්‍රිතින වාතනය යි

අනුරාගවන් නායකයකු ගේ වෙළඳාම කවියා මෙසේ දක්වයි :

27. කං. මුඛාක්‍ෂි විනෙව කඤ්චුලිකයා

ධනෙත මනොහාරිණීං.

ලක්ෂ්මිමිත්‍යාතිධායිති ප්‍රියතමෙ

තදවිචිකා සංස්පාශ්*

ශයෙතාපානන නිවිෂට සසම්භ සබ්‍ධ†

නෙත්‍රොත්සව්‍යව්‍යානන්දිනො,

නිශ්ඨානා ශනකෙරලික වචනො-

පනතාසමාලිඡනා

(හෙ) මුඛාක්‍ෂි, (එමනා) මනහර ඇසැතිය (විභ්වලාක්‍ෂියා හි ද යෙති); තුම්, හෝ; කඤ්චුලිකයා විනා එව, වෝලිය

* තදවේණිකාසංස්පාශ්, තදවිචිකාං සංස්පාශි

† බබ්‍රු, මුබ්‍රි

(බොහිස) රහිත ව සිටි කල ම; මනෝහාරිණිමි, මනහර; ලක්ෂ්මිමි, සෝබාවක්; අභිධායිනී ඉති, ධරන්තී යැයි; ප්‍රිය තමෙ, පෙම්වතා; තත් විරිකා සංස්පාශ්, ඒ වෝලියෙහි මැහුම් රැහැන (ග්‍රන්ථ පද්‍රව්‍ය) පහස්තා කල (අතගාන කල; ශයෝපාතන, යහන් කෙළවරට; නිවිෂට, පැමිණි; සසම්ත, සෙන; සබ්, යෙහෙළිය හේ (පෙම්වතිය හේ); නෙත්‍රොත්සව, නයන ප්‍රසාදයෙන්; ආනන්දිනා, නැවුමත්; ආලිජනා, යෙහෙළියෝ; ශනකෝ, සෙමින්; අලිකවචන + උපනාසම්, අසත් බස් බෙණෙන නැතිත්; නිසානා, ගියෝ;

මත් කැරැමට යෙහෙළියන් විසින් උවදෙස් දුන් වනිතා වත් එයට අසමත් ව බවුනට මෙසේ කියයි :

28 හ්‍රැහඬෙන රවිතෙ'පි දූෂට්‍රධිකං

සොත්තණ්ඨමුදවික්ෂතෙ

රුඤ්ඤාමපි දි වාචි සසම්තමිදං

දඬානනං ජායතෙ

කාකීශාං ගමිතෙ'පි චෙතසි තනු

රෙමාඤ්චමාලචනෙ

දූෂට නිජිහණං භවිෂ්‍යති කථං

මානසා තස්මිඤ්ඤතෙ

හ්‍රැහඬෙන, බැම බිඳුම; රවිතෙ අපි, කළ කල්හිදු; දූෂට්‍රි, නෙත; අධිකම්, බොහෝ සේ; සොත්තණ්ඨා, උත්සුකාස සහිත ව (බොහෝ ආසාවෙන්); උදවික්ෂතෙ, බලයි; (කිං ච, තව ද) වාචි, වදන්; රුඤ්ඤාං අපි, නැවත් වුව ද; ඉදා දඬානනම්, මේ නටමුව (හත වදන); සසම්තං ජායතෙ, සිනා වත් වෙයි; චෙතසි, සිතෙහි; කාකීශාම්, කැකුළු බව; ගමිතෙ අපි, යෙදවූ කල ද; තනු, සිරුර; රෙමාඤ්චම්, ලොමු දහය;

දි රුඤ්ඤාමපි වාචි

ආලම්බනෙ, ආති කෙරේ. (තසමාත්, එහෙයින්) තසමින් ජනෙ, එ ප්‍රියයා; දූෂෙට, දක්නා කල; මානසා, මානයා හේ; නිව්‍යණම්, ආති කැරැම; කථා භවිෂ්‍යති, කෙසේ වන්නේ ද; (බැම බිඳුම් ආදී දූෂකර ක්‍රියා කළ ද මානය ආති නොවීය. එහෙයින් මින් පසු එයට උත්සාහ නොකරමි යන අදහසි.)

ශාර්දූලවිකිසිත වෘත්තය සි

කිවිස, ගේ නමක්

29 සා පක්ෂ: ප්‍රථමේ' පරාධ සමයේ †
 සබෙසාපදෙයා විනා
 නො ජනාති සවිත්‍රමාසින වලනා,
 වක්‍රොක්ති සංසුවනම්
 සුවචෙත්රවත් කපොලමුල ගලිනෙහි:
 පසිසා නෙත්‍රොත්තප්‍රා
 බාලා කෙවලමෙව රෙදිති
 ලියලොලොදකෙරයාහි: ‡

(යා) බාලා, යම් යුවතියක් තොමෝ (බාලා යනුයෙන් සොළොස් විය සිටිනු ගැනෙත්); පතූෂ, භිෂිකාගේ; අපරධ සමයෙ, අපරධයක් ඇති කල; සබොසාපදෙශං විනා, ගෙගෙළියන ගේ උවදෙස් නොමැති බැවින්; (යතා, යම් ගෙයකින්) සවිහ්ම+අංග වලනා, සවිලස් අවයව පෙරළ මින් (හ්ම සහිත අඩග පරිවර්තනයෙන්); වන්ත්‍රොක්ති සං සුවනම්, කුටිල බයින් අපරධය ගැහවුමට; නො ජනාති, නො දනි ද; (තතා, එගෙයින්) සා බාලා, ඒ යුවතිය; පසිසා නෙත්‍රෙතපලා, පෙරළණු නෙතුපුලැත්ති; { වෙමහ්පාලයෝ

† ප්‍රාණේශ්වරයාපරාධ සමයේ

‡ ලොලාලකෙන:

වෘක්ෂ ව්‍යාප්ත නෙත්‍රොත්පල යනුයෙන් ද අර්ජුනවම දෙවයෝ ලබ්ඛිත පක්ෂම ලොචනෙක්ඛිවර යනුයෙන් ද අරුත් දෙකි.) ස්වයෝන්තො කිලිපි; අච්ඡ, පිරිසිදු; කපොලමුල ගලිනෙත්තො, කොපුල් කෙලවරින් ගිලිහුණු; ලුභන්, පෙර ලෙන; ලොල, සැලෙන; උදකොන්තො, දියබිඳු ඇති; අශ්‍රැහිත්තො, කඳුලෙන්; රොදති ඵල, හබා ම ය.

හිමියාගේ අපරාධයක් දුටු කල යෙහෙළියන්ගේ උපදෙස් නො ලත් බාලාව හැඩිම පමණක් කෙරේ යනු මෙහි සැකෙවි අදහසි. මධ්‍යා ප්‍රගල්භාව කොපයට පිළියම් තමා ම නො දනී. මුඛාව උපදෙශ රහිත ව ම කොපයට පිළියම් දනී. මෙය වේමභූපාල මතය සි.

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වෘත්තය සි

අන් නාසිකාවක කෙරෙහි අනුරක්ඛ නායකයකුට නාසිකාවක් මෙසේ කියයි :

30 භවතු විදිතං ව්‍යථිලාපෙරලං * ප්‍රිය! ගම්‍යතාං
නනුරපි න තෙ දෙණො' සමාකා විබිසු පරතිමුඛා
තව යදි තථාරුඨං † ප්‍රෙම ප්‍රපන්නමිමාං දශාං
ප්‍රකෘති තරලෙකානා ‡ පිඩාගතෙ හත ජිවිතෙ

භවතු, (“මම අපරාධයක් නො කෙළෙමි” සි ඔබ කියත් ද එය එසේ ම) වේවා; විදිතම්, (ඒ සියල්ල ම) මා විසින් හොඳකාර) දන්නා ලදී. (හෙ) ප්‍රිය, (එමනි) ප්‍රියය; ව්‍යථි ආලාපො අලම්, (මා සැනසීමට ඔබ කියන) හිස් බසින් කම් නැත. ගම්‍යතාම්, (ඔබ යම් තැනකට යනු රිසියනු ද එහි ම) යනු ලැබේවා; නනු: අපි තෙ දෙණ: න, (අප ගේ

* ව්‍යථිලාපෙරලං බටු ගම්‍යතාං

† තථාරුඨං

‡ ප්‍රකෘති කාපණෙ.

මේ ප්‍රේම වෛගම්‍යයෙහි) මද වූ ද ඔබගේ දෙසෙක් නො
වේ. අසමාකං විධි: නු, අප ගේ දෙවයන්; පරාධිවෘද්ධි,
(අපට) පිටුපෑ ය; නපාරුසම්, එසේ හටගත්; තව ප්‍රේම,
ඔබගේ පෙම; ඉමාං දශාම්, මෙ බඳු අවස්ථාවකට; ප්‍රපන්නං
යදි, පැමිණියේ නම්; ප්‍රකෘති තරලෙ, පියවියෙන් ම
සැලෙන; හත ජිවිතෙ, ව්‍යථ නොහොත් නිකුත් දිවිය;
ගතෙ, ගිය කල; නෑ, අපට; කා පීඩා, මොන දුකක් ද?

මා කෙරෙහි බැඳී පෙම අත්හැරීම රිසිය හු නම් අත්හළ
මැනැවි. මම මගේ දිවිය තොර කර ගනිමි යනු ගම්‍ය
මාන අභිය යි.

හරිණි වාතනය යි

රාභාතියය හේතු කොට ගෙන අනුචිත වෙසෙසකින්
ප්‍රියයා සොයා යන නායිකාවකට යෙහෙළියක් මෙසේ
කියයි :

31 උරසි නිතිතස්භාර: කාතා ජසනෙ සනෙ
කලකලවතී කාඤ්චි පාදොරණත් මනිනුපුරෝ ‡
ප්‍රියමනිසරසෝවංදි මුඛේ! තමාහත නිකුම්මා
යදි කිමධිකා ත්‍රාසෝත්තමං දිශ: සමුදික්‍ෂසෙ †

උරසි, ශ්‍රයෙහි; තාර: භාර: පිරිසිදු මුත්තර; (තාර: යන්
තට සැලෙන = පාරිපලව යනු අර්ජුනවම්දෙව අරුති.)
නිතිතා, බඳනා ලදී. සනෙ ජසනෙ, දැඩි උකුළෙහි; කලකල
වතී, කලකල යන හඬ දෙන; කාඤ්චි, මෙවුල; (කාතා,
කරන ලදී) පාදො, දෙපාහි; රණත්, හඬ දෙන; මණි

‡ කිනත් මණිනුපුරෝ

‡ ප්‍රියමනිසරසි මුඛේ තමා සමාහත නිකුම්මා

† පරිවික්‍ෂසෙ

නුපුරෝ, මිණිනුරුවලා; (කෘතෝ, කරන ලදී.) (හෙ) මුඛේ, (එඬා) මෝභිය; කුම්, තෝ, එවම්, මෙසේ; ආහන තිණ්ඩිමා, ගසන ලද බෙරැත්තී (බෙර ගසාගෙන යන අද හයි); පියම්, පෙම්වතා කරු; අභිසරයි යදි, යෙහි නම්; කිම්, කුමක් නිසා; අභික ප්‍රාස, බෝ බියෙන්; උත්තමපං (හුටා), කම්පාව; දිශූ, දිගුන්; සමුදික්ඛසෙ, බලහි ද;

හරිණි වෘත්තය සි

හිමියා විදේශ ගත සක්‍රියත් විරහයෙන් පෙළෙන්නි වැසි වලාවකට මෙසේ කියයි :

32 මලයමරුතාං ව්‍යාතා වාතා† විකාසිත මලලිකා -
පරිමල‡ හරෙ හත්තො ග්‍රිෂමස්තවුක්ඛසෙ යදි
සන! සට්ඨිතුං තං නිසෙතහම් ය එව නිවතීනෙ
ප්‍රහවති ගවා කිං නස්ඡින්නං ස එව ධනස්පය:

මලය මරුතාං ව්‍යාතා, දකුණු දිග වා සමූහයෝ; වාතා, හමු; විකාසිත, පිපී; මලලිකා පරිමල හරෑ, ඉද්ද මල් සුව දිත් බර; ග්‍රිෂම, ශීම් කල; හත්ත, ඉක්මණි. (හෙ) සන, (එඬා) මෙසය; යෑ එව, යමෙක් ම; ගවා නිවතීනෙ, ගව යන් පෙරළා ගෙන ඊමෙහි; ප්‍රහවති, සමත් වේ ද; සෑ එව, හෙ තෙමේ ම; ධනාජයෑ, ධනංජය වේ. (තසමාත්, එ හෙ සිත්) කුම්, තෝ; තං නිසෙතහම්, ඒ සනා නැත්තා (විදේශ ගිය ම හිමියා) සට්ඨිතුම්, මා හා එක් කැරැමට; උත්තමසෙ යදි, උත්තම කෙරෙයි නම්; (කිං අපි, තෝ ද; ධනංජයෑ, ධනංජය වේ.) කිම්, කිම; නෑ, අප; ඡින්නම්, සුන් ද; (අපි තව ම ජීවත් වෙමු යු සේ සි.)

හරිණි වෘත්තය සි

† ව්‍යාතාගතෑ

‡ පරිමලරුවෝ

කිපුණු නාසිකාවක් අපරාධ නායකයකුට උපහාස කෙරෙයි.

33 ප්‍රාතූ: ප්‍රාතරූපාගතෙන† ජනිතා

නිර්නිර්දිතා චක්‍ෂුසො -

මිඤ්ඤා මම ගෞරවංචි ව්‍යපගතං

ප්‍රොත්‍යාදිතං ලාඝවම්

කිං තද්‍යනන කාතං ත්වයා මරණභි‡

මුක්තා මයා ගම්‍යතාං

දුෂං කිෂ්කිසි || යච්ච පථ්‍යමධුනා

කතීයම් තවෙශ්‍රාෂ්‍යසි

ප්‍රාතූ: ප්‍රාතූ: උපාගතෙන (ත්වයා), උදයක් උදයක් පාසා පැමිණි ඔබ විසින්; මඤ්ඤා මම, භාග්‍ය හිත මාගේ නොහොත් රෝගී වූ මාගේ; චක්‍ෂුසා, නෙත්ති; නිර්නිර්දිතා, නින්ද වැළැක්ම; ජනිතා, උපදවන ලදී. ගෞරවම්, (මාගේ) ගෞරවය; ව්‍යපගතම්, පහ විය; ලාඝවම්, සැහැල්ලු බව; උත්‍යාදිතම්, උපදවන ලදී. ත්වයා, ඔබ විසින්; යත්, යමක්; න කාතම්, නොකරන ලද ද; තත්, එය; කිම්, කීමෙක් ද; මයා, මා විසින්; මරණභි, මරණ බිය; මුක්තා, දුරු කරන ලදී. ගම්‍යතාම්, (ඔබ රිසි තැනකට) යනු ලැබේවා. ච, තව ද; අධුනා, දැන්; යත්, යමක්; (තෙ, ඔබට) පථ්‍යම්, රැඳී ද; (තත්, එය) කතීයම්, කළේ වෙමි. තත්, එය; ශ්‍රොෂ්‍යසි, අසන්නෙහි;

මෙහි මුක්තාචය හා ධ්වනිතාචය යි දෙ අරුතෙක් වේ. මුක්තාචය මෙසේ වේ. ඔබ දිනපතාම අත් ලියක කෙරෙහි.

† රූපාගතො' යි ජනිතා වොනනිදිතා

චි ගෞරව ව්‍යපගතයනාදිතාදිතම්, ගෞරවං ව්‍යපගතං ප්‍රත්‍යාගතම් ‡ කිං මුක්තො මයා කාතං රමණං ත්වයා

|| දුෂං කිෂ්කිසි පශ්‍යා

වැස උදයෙන් ම මෙහි පැමිණීමෙන් මාගේ ගෞරවය නැති වී ලුහු නැනැන්තියක් වීම්. ඔබ කුමක් නම් මට නො කළෝ ද? මගේ මරණ බිය ද පහ විය. ඔබ යන නැන කට යනු මැනවි. කිම දුකින් සිටින්නේ? ඔබ රිසියෙන දේ කළහ. මම ද මට රිසියෙන දෙය කරමි. එය පසු ව දැන ගත හැක. මෙයින් ඇ නමා ගේ ප්‍රාණය හානි කර ගන්නා බව හැඟවු.

ධවනිතාචය මෙසේ වේ. මඤ, ගෞරව, ලාඝව, පථය යන වදන් දෙ අරුත ගනී. රෙහි වූ මා බැලුමට ඔබ දින පතා උදයේ ම පැමිණෙති. එයින් මගේ දවල් නින්ද දුරු විය. (රෝගියාට රැයෙහි මිස දවල් කල නිද ගැනීම යෝග්‍ය නො වේ.) බෙහෙත්වලින් මද සුවයක් ඇති වූයෙන් ම ගේ හිතේ ඇති වූ බර ගතිය පහ ව සිත සැහැල්ලු විය. ඔබ මට කුමක් නො කළහ ද? මගේ ව්‍යාධියට හිතකර ශෑම දෙයක් ම කළහ. දැන් බියෙක් නො වේ. කුමකට ශෝක කරනු ද? රිසි නැනකට යනු මැනවි.

ශාර්දූලවික්‍රිත වාතනය සි

සක්‍රීන් කෙරෙහි නො ඇලී නැනැන්තෙක් තම අදහස මෙසේ පවසයි :

34 සා බාලා වයමප්‍රගල්භ මනසා :

සා සක්‍රී වයා කාතරා :

සා පිනොනනතිමත් පයොධරපුගා :

ධිතො සබෙදා වයම් :

සාක්‍රාතතා ජඝනසංලොන ගුරුණා :

ගනතුං න ශක්තා වයං :

දෙමෙරනා ‡ ජනාශ්‍රයෙරපටවො :

ජනාසම ඉතාද්භූතම් :

‡ දෙමෙරනා ජනාශ්‍රයෙ :

සා බාලා, හෝ තොමෝ; (අනිඵ්වනිය) මුඛාවකි. වයම්, අපි; අප්‍රගල්භ මතසා, නො බුහුටි සිත් ඇත්තෝ වෙමු; (බාලවිය යම් නැනැත්තියක් කෙරෙහි ද නො බුහුටි බව ඒ නැනැත්තිය කෙරෙහි වේ යනු අදහසි. සෙස්සෙති ද මෙසේම සලකන්න.) සා සත්‍රී, හෝ සත්‍රියකි; වයම්, අපි; කාතරු; (ඇ නො ලබ සිටිය නො හැකි බැවින්) බහූ පත්තෝ වෙමු. (සත්‍රී බව යම් නැතක ද දින බව එහි ම වේ යනු අදහසි.) සා, හෝ තොමෝ; පිත + උත්තනීමත්, පිරි හිමි; පයොධර යුගාධතෙන, පියවුර යුගලක් ධරයි. වයම්, අපි; සබ්බෙදා, (ඒ වැලඳ ගැනුමට නො හැක්කෙන්) දුක්ඛ පත්තෝ වෙමු. (මහත දෙය බර උසුලයි. එහි දුක් වේ.) සා, ඕ තොමෝ; ගුරුණා, මහත් වූ; ජ්ඣන සථලෙන, දුටත් තෙලෙන්; ආක්‍රාන්තා, මිරිකුණි ය. වයම්, අපි; ගනතුම්, (ඇයගේ ගමන් ලිලාව සිහි කරන්නේ) යන්ට; න ශක්තා, නො හැක්කෝ වෙමු. (යමෙක් මහ බරින් යුක්ත ද ඔහුට ගමන නො හැකි වේ.) අන්‍යජනාශ්‍රයො, අන් දනා ඇසුරු කරන; දෙමො, (යට කී) දෙසින්; අපට්ඨා ජනා; සම ඉති, අදක්‍ෂ වූවු සි යන; යත්, යමක් වේ ද; තත්, එය) අද්දුතම්, අසිරිත; (අනුත් ගේ දෙස් හේතු කොට ගෙන අප අදක්‍ෂ වීම මහ පුද්ගලයෙකි යනු අදහසි.)

ශාර්දූලවිනිසිත වාත්තස සි

නාසිකාවක් තම ජීවිතයට මෙසේ කියයි :

35 ප්‍රසාදානා චලයො කාතං

ප්‍රියසබ්බෙරසෙසුරජප්පං ගතං

ධ්‍යානා න ක්‍ෂණමාසිතං ‡ ව්‍යවසිතං

විනේතන ගනතුං පුරා

යාතුං නිශ්චිත චේතසි ප්‍රියතමේ

සථේ සමං ප්‍රසාදිනා ‡

ගන්තවොස සති ජීවිත ! ප්‍රියසුභාත් සාථි:

කිච්ච න්‍යජ්‍යතෙ ‡

‡ ක්‍ෂණමාසිතම් ‡ සථො: සමං ‡ කිච්චන්ත්‍යජ්‍යතෙ

ප්‍රියතමෙ, පෙම්වතා; යාතුම්, (විදේසකට) යාමට; නිශ්චිත වෙනසි (සතී), තීර සිතක් ඇති කල; වලයෙය, වලලු යෙක්; ප්‍රසාදානං කාතම්, ගමන කරන ලදී (විරහ වෙසින් වලලු ගැලවීණි). ප්‍රියසබ්බෙ, පිය මිතුරන් සහ; අප්‍රෙය, කළලෙන්; අජප්‍රමි, නිතර; ගතම්, යන ලදී. (ප්‍රිය සබ්බෙ යන පදය වචන විපයභාසයෙන් බාහ්‍යා යනාදී සෙසු පද හා ද සම්බන්ධ කටයුතු) බාහ්‍යා, දිරිය විසින්; ක්‍ෂණං අපි, මොහොතෙකුදු; න ආසිතම්, නො සිටින ලදී. (සතුට මොහොතෙකුදු නොවී යු සේ යි.) විතෙතන, සිතින්; පුර පෙරටුව; ගතතුම්, යන්නට; ව්‍යවසිතම්, උත්සාහ කරන ලදී. (සිත ඉදිරියෙන් ම යන්ට උත්සාහ දැර යන අදහසි.) (එවම්, මෙසේ) සප්‍රේ සමම්, වලලු ආදී සියල්ල සමග (යුගපත්, එක වීට) ප්‍රසාදා, ගමන ගියහ. ජීවිත, (එම්බා දිවිය; (නව, තොප හේ) ගතවෙත් සතී, ගමන යා යුතු කල; ප්‍රිය සුභාත් සාථී, පිය යහළු සමූහයා; කිමු, මක් නිසා ත්‍යජ්‍යතෙ, හරිනු ලැබේ ද;

ශාර්දූලවික්‍රිසිත වෘත්තය සි

කිවියා කාමයෙහි එල මෙසේ දක්වයි :

36 සංදණො'ධර† පලලවෙ

සවකිතං හස්තාශ්‍රමාඤ්චත්

මා මා මුඤ්ච ගසෙති කොප-

වචනෙරුනර්කිතා ශ්‍රැලතා

සිත්කාරුඤ්චිත ලොචිතා සරහසංද

යෙශ්චුචිතා මානිනි

ප්‍රාඥාං තෙරමානං ශ්‍රමාය මචිතො

මුසෙසි සුරෙසි සාගරා

† සංදණොධරපලලවා
ද සපුලකං

අඛරපලලවෙ, දෙ තොල් පලු; සංදෂෙට (සති, ඩැහැගත් කල; ස වකිනම්, බිය සහිත ව; හඤ්ඤාභා අඬුන්වනී, අනග සොලවන නොහොත් එහි මෙහි විසි කරන; (හෙ) ශද, (එබ්බා) ධුතීය; මා මා ඇති ඇති නොහොත් එපා එපා; මුඤ්ඤ ඉති, (මා) අනගරු යනාදි; කොප වචනෙය, කිපි වදනින්; ආනර්තන හුලකා, නටවන ලද (වලින) බැමැති සිත්කාර + අඤ්ඤ ලොවනා, සිත් යන හඬ ඇති කරමින් මදක් පියවූ ඇස් ඇති; මානනී, රමණීයත්; යෙය, යමකුත් විසින්; සරහසම්, ලා හෙලා; චුබ්බිතා, සිඹිනා ලද ද; තෙය, ඔවුන් විසින්; අමානම්, අමාව; ප්‍රාජාම්, ලබන ලදී. මුසෙය සුරෙය, මෝඩ සුරයන් විසින්; සාගරය, සයුර; ශ්‍රමාය, වෙහෙස සදහා; මට්ට්ටා, කලඹන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිතින වානනය සි

නාසිකාවක් ප්‍රමාද නිසා කරන ලද ක්‍රියා ක්‍රියාවක් සෙහෙළියකට මෙසේ දක්වයි :

37 සුජොතා' යා සබ්බි! සුප්පතාමිති ගතා:

සබ්බසානතො' නන්තරං

ප්‍රමාවෙශිතයා † මයා සරලයා ‡

නාසනං මුඛං තත්මුඛෙ

ඥානෙ' ලික නිමිලනෙ නයනසො

ඊධුතීසා රෙමාඤ්ඤානො

ලජ්ජාසිත් මම තෙන සාප්පභානා

තත් කාලයොගෙය: ක්‍රමෙ:

(හෙ) සබ්බ, (එබ්බා) සෙහෙළිය; අයම්, මේ තෙමේ (ත ගේ පෙම්වතා); සුප්පතා, නිදන්තේ වේ; (නිසා අපි, නා විසිතිදු) සුප්පතා ඉති, නිදනු ලැබේවා සි නොහොත්; (අසමාති:

† ප්‍රමාවාසිතයා

‡ තරලයා

අපි, අප විසිනිද) සුප්‍රසාදාං ඉති, නිදා ගත යුතු යා යි; (මාං උක්තා, මට කියා) සමයා, යෙහෙළියෝ; ගතා, ගියහ; තතා, ඉක්බිති; අනන්තරම්, ඔවුන් ගිය අනතුරු ව; ප්‍රෙමාවෙහිතයා, පෙමින් අවෙස් වූ; සරලයා මයා, නොවක් (ප්‍රාක්ෂල්) මා විසින්; තත් ඉබෙ, ඔහු ඉවෙහි; ඉබම්, ම ඉව; නාසාමි, තබන ලදී. (තතා, පසුව) ධුතියා, ඒ වංචකයා හේ; රෙමාක්ෂණා, ලොවු දහයෙන්; නයනයො, නුවන්හි; අලික නිමිලනෙ, බොරු තෙත් පියවීම; ඥනෙ (සනි), දත් කල; මම, මට; තෙන, ඒ කරණකොට ගෙන; ලජ්ජා ආසින්, ලජ්ජාව හට ගති. සා ලජ්ජා අපි, ඒ විලිය ද; තත් කාල යොගො, ඒ වේලාවට සුදුසු; ක්‍රමො, උච්ඡායින්; අපහානා, දුරු කරන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වෘත්තය යි

නායකයාගේ අපරාධයෙකින් කිසි නායිකාවක් ඔහුට මෙසේ කියයි :

38 කොපො යත්‍ර හුකුටිරචනා
 නිග්‍රහො† යත්‍ර මොනං
 යත්‍රානොන්‍යාන්‍යස්මින මනුනයො
 දූෂට්ඨානා‡ ප්‍රසාදා
 තසා ප්‍රෙමිණස්සදිද මධුනා
 වෛශමං පශ්‍ය ජනං
 තා පාදනො ලුප්තා න ච මෙ
 මනස්‍ර මොක්ෂා බලායා

යත්‍ර, යම් පණ විශගුරෙක්හි දී; හුකුටිරචනා (ඵච), බැම හැකිලවීම ම; කොපා, කොව වී ද; යත්‍ර, යම් ප්‍රණය කලහ යෙක; මොනම් (ඵච), නිහඬ ව ම; නිග්‍රහා, නිගාව වී ද;

† විග්‍රහො

‡ යත්‍ර දූෂට්ඨා ප්‍රසාදා

(විග්‍රහය යන පාඨ විසින් කලහය වී ද) යනු, යම් පණවිය ගුරෙකා; අන්‍යෝන්‍ය ස්තූත (එව), එකිනෙකාගේ මද සිතාව ම; අනුතයම්, සානසීම වී ද; (යනු, යම් ප්‍රණය කලහයෙකු) දූෂිතාන (එව), බැල්ම ම; ප්‍රසාදය, පැහැදීම වී ද; (එ බඳු වූ) තසය ප්‍රේමණය, ඒ පෙමේ; අබ්‍රුතා, දුන්; වෛශමම්, විසම බවක් නොහොත් හානියක්; ජතම්, වය; තත් ඉදම්, ඒ මේ වෙනස; පතය, බල; (දුන් ඒ වෙනස විසාර කරයි.) තම්, තෝ; පාදනෙත, (මා) පා සම්පයෙහි; ලියයි, පෙරළෙහි; (තථාපි, එසේ වුව ද) බලායා දුෂට; මෙ, මාගේ; මනස් මොක්ක, කොපය දුරු වීම; න ව, නො වේ.

මනුක්‍රාන්ත වාතය යි

කිපුණු නාසිකාව සනසන නායකයකු ගේ සවිනිය කිවියා මෙසේ දක්වයි:

39 සුතනු! ජනිති මෞනාදි පශ්‍ය පාදනනා මා
න බඳු නව කදවිත් කොප එවා විධෝ'භුත්
ඉති නිගදති නාථෙ තිසිතාමි ලිතාක්කා
තසනජලමනලා මුක්තමුක්තා න කිසුචිත්

(හෙ) සුතනු, (එම්බා) මනහර සිරුරැකිය; මෞනම්, නිහඬ බව; ජනිති, හරු; පාදනනා මාමි, (තීගේ) පා වදින මා; පශ්‍ය, බල; එවා විධි කොපය, මෙ බඳු කොපයක්; බඳු, එකා නතයෙන්; බඳුතිපාතය අනුතයයෙහි යැයි කෙනෙක් කියති) තව, තිට; න අභුත්, නො වී; ඉති, මෙසේ; නාථෙ, හිමියා; නිගදති (සති), කියන කල; තිසිත්, සරසට; ආමිලිත, මදක් හකුළුවන ලද; අක්කා, නෙතින්; අනලාමි, බොහෝ;

භයන ජලම්, තෙත් දිය (කඳුළු); මුකුණම්, මුදන ලදී (හැඩු සු සේ සි). කිසිදුත්, මදක් හෝ බස්; න උක්තම්, නො කියන ලදී.

මාලිනි වෘත්තය සි

කිසි යම් විදග්ධ විශෝගී නායකයෙක් සුරත විමාදිත ප්‍රියාව හේ අවසාවක් ගැන සිතමින් මෙසේ ගොතා කෙරෙයි :

40 ගාසාලිඛන වාමනිකාන කුච

ප්‍රොද්ධන † රෙමොදාමා

සාඤ්ඤා සෙනහ රසාතිරෙක

විගලවත්‍රිමනනිමබාමබර ‡

මා මා මානද! මාති මාමලිති-

කෘමාකෘරෙලාපිති

සුප්තා කිං නු මානානු කිං මනසිද් කිං

ලිනා විලිනානු කිම්

ගාසාලිඛන, දැඩි සේ වැලඳ ගැනීමෙන්; වාමනිකාන, මිටි බවට පත් කළ (කුඩා බවට පත් කළ); කුච, පියවුරන්හි; ප්‍රොද්ධන, පහළ වූ; රෙමොදාමා, ලොවු දහගත්; සාඤ්ඤා සෙනහ රසාතිරෙක, දැඩි ඉබෝහෝ සනා රෙසෙන් (අතිශය ප්‍රේම ප්‍රවාහයෙන්); විගලත්, වැහිරෙන; ශ්‍රීමත් නිතබාමබර, සිරියෙන් යුත් නිතබෙහි වූ වසත්‍ර ඇති; (කාසුචි ප්‍රදේශාමබර යනු ද එම අරුති.) (හෙ) මානද, (එම්බා) මාන දුරලත්ත (මාන බණ්ඩනය); මා මා, ඇති ඇති නොහොත් එපා එපා; මාම්, මට; අති, වැඩියක්; මා, නොකර; අලං ඉති, සැහේ යැයි; කෘමාකෘර, දුබල අතුරෙන්

† ප්‍රොද්ධන
ද්‍ර මනසිමෙ ලිනා

‡ කාසුචිප්‍රදේශාමබර

(කාශාක්ෂරයෙන්); උලාපිනී, බෙණෙත්තිය; සුප්තා කිං
 නු, නිදි ද; මාතා කිං නු, මලා ද (මුර්ජන ද යන මතයෙනි.);
 මනසි, ම ගේ සිතෙහි; ලීනා කිම්, ඇළුණි ද; විලීනා නු
 කිම්, දිය ව ගියා ද;

ශාර්දූලවික්‍රීඩිත වාතනය යි

**නව සංගමයෙහි දී විලියෙන් ආකූල නායිකාවක ගේ
 දශාවක් කිවියා මෙසේ දක්වයි :**

- 41 පටාලග්නෙ පතෝෂ නමංඤ්චි මුඛං ජනවිනයා
 හයාශ්ලෙෂා වාක්ෂ්ප්‍යා පහරති ගාත්‍රාණි නිහානම්
 න ශක්තොභ්‍යාඛ්‍යාභූංථ සම්නමුඛ සබ්බදත්ත නයනා
 ශ්‍රියා නාමසභ්‍යානනා ප්‍රථම පරිභාසෙ නවවධුූෂ

පතෝෂ, හිමියා; පටාලග්නෙ (සනී), විසුරු ගත් කල;
 ජන විනයා, (කුල පාලික ජනයනට සුදුසු) හටගත් හික්මී
 මෙන්; මුඛං නමයනි, මුව නමයි; හයාශ්ලෙෂම්, බලාත්
 කාර වැලඳ ගැනීම; වාක්ෂ්ප්‍යා (සනී). රිසි කල; ගාත්‍රාණි,
 අවයව; නිහානම්, නිශ්චල ව; අපහරති, ඇදගනී. ඵ, නව
 ද; ආඛ්‍යාභූම්, බිණුමට; න ශක්තා, නො හැකි වුවා; සම්න
 මුඛ, සිනා මුහුණැත්තී; සබ්බදත්ත නයනා (හවනි), යෙහෙ
 ලියට දුන් ඇසැත්තී වෙයි (යෙහෙලිය දෙස බලයි). (ඵවම්,
 මෙසේ) ප්‍රථම පරිභාසෙ, පළමු වන නමී ව්‍යාපාරයෙහි;
 නවවධුූෂ, නවොඛාව; ශ්‍රියා, හිරියෙන්; අනනා, ඇතුළු;
 නාමසනී, නැවෙයි.

ශබ්දර්ශි වාතනය යි

† අශක්තා වාඛ්‍යාභූං

කිවියා ගේ කීමක් :

42 නාපෙතො' නුනසෙන ය: ප්‍රිය-

සුභාඥාකෝස නී ය: සංභාතො.

යො දිසීං දිවසං විෂභ්‍ය විෂමං †

යතනාත් කථංචිඥාත:

අනෝසානසංඝාතො මුඛෙ

නිතිතයොසනිසිකකථංචිද්දශො: ‡

ස ඥාභ්‍යාමතිවිසමාන ව්‍යතිකරොද්

මානො විහසොප්පිකිත:

ය: (මාන:), යම් මානසෙක්; අනුනසෙන, (යෙහෙප්‍රියත් ගේ) පැතුමෙන්; න+අපෙත:, පහ නොවී ද; ය:, යම් මානසෙක්; ප්‍රිය සුභාත් වාකෝස:, පිය යෙහෙප්‍රියත් ගේ බසින්; න සංභාත:, අවසන් නොවී ද; ය:, යම් මානසෙක්; දිසීං විෂමං දිවසම්, දිගු විසම දින ගණනක්; විෂභ්‍ය, ඉවසා; යතනාත්, උත්සාහයෙන්; කථංචිත්, කෙසේ හෝ නො හොත් දුකින්; ඛාත:, ඛරන ලද ද; (භාදයෙ යන පාඨ විසින් හදෙහි දරන ලද ද යන අරුති.) ස: මාන:, ඒ මානස; අනෝසානසංඝාතො, එකිනෙකා ගේ; භාතෙ මුඛෙ, අකාම මුඛයෙහි; කථංචිත්, කෙසේ හෝ; ද්දශො: නිතිත යො: (සති), දෙනෙන් පිහිට වූ කල; ඥාභ්‍යාමි, දෙදෙනා විසින්; අති විසමාන ව්‍යතිකර:, බොහෝ සේ නොසිති කල අවුලැහියේ; විහසං, සිනාසි; උප්පිකිත:, දුරු කරන ලදී.

හරිණී වෘත්තය සි

† භාදයෙ

‡ විතිතයො

ද්ද සංබකො සපදි ස්මිත ව්‍යතිකරො

නායකයා ගේ අවමනව කලකිරුණු නායිකාවක් මෙසේ කියයි:

43 ගනෙ ප්‍රෙමාබන්ධේ † ප්‍රණය බහුමානෙ විගලිතෙ
නිවාතෙන සද්භාවෙ ජන ඉව ජනෙ ගච්ඡති පුරු
තදුත්ප්‍රෙක්‍ෂාත්ප්‍රෙක්‍ෂා ප්‍රියබ්ස!

ගතාංගනංගව දිවසානන
ජනෙ කො හෙතු දිලිති ශතධා යනන හාදයම්

(හෙ) ප්‍රියසබ්, (එම්බා) පිය යෙහෙළිය; ප්‍රෙම + අනු
බන්ධ, පෙම් බැඳුම; ගනෙ, පහ වී; ප්‍රණය බහුමානෙ, පෙම්
බුහුමන (අනෙකානු ගුණ වගිකරණ ගෞරවය); විගලිතෙ,
හිලිහුණු කල; සද්භාවෙ, සුදන බව (සෞචනයය); නිවාතෙන,
නැවති කල; (තස්මිත්) ජනෙ, (එබඳු) ජනයා කෙරෙහි;
ජන ඉව, සාමාන්‍ය ජනයකු මෙන්; පුරු, ඉදිරියෙන්;
ගච්ඡති, යෙයි; තත්, ප්‍රියයා කල ඒ අවමානය ද; ගතාන්,
ඉක්මණු; තාන් දිවසාන් ව, ඒ දිනයන් ද; උත්ප්‍රෙක්‍ෂා
උත්ප්‍රෙක්‍ෂා, සිහි කර සිහි කර; (මම) හාදයම්, මහද;
ශතධා, සියක් කඩකට; න දලිති ඉති, නො පැළේ ද යන;
(අනු, මෙහිලා) කෑ හෙතු (ඉති), කවර හේතුවෙන් ද යි;
න ජනෙ, නො දනිමි.

ශබ්දිණි වෘත්තය සි

කිවියා ගේ නිමක්

44 විර විරභිණොරතූත්තණ්ඨා ‡ ශ්‍රීමිකාත ගාත්‍රයො-
නිවම්ච ජගජ්ජාතං භුයශ්චිරුදතිනාදුතොූ
කථම්ච දිනෙ දීඨේ යාතෙ නිශාමධිරුඨියොූ
ප්‍රසරති කථා බහ්වි යුතොසීථා න තථා රතීූ

† ප්‍රෙමාවෙශෙ

‡ විරභිණොරුත්තණ්ඨාථා, විරභිණොරුත්තණ්ඨාතිශ්‍රීමි

විර: විරහිණි, බෝ කලක් විශෝ වූ; අති උත්කණ්ඨා,
 ඉබෝහෝ උකටලියෙන්; ශ්‍රීපිකාන භාත්‍රයෝ, දුබල බවට
 පත් අවයවැති; භූය: යළි; (සමාගමෙන, එක් වීමෙන්) අභි
 නන්දනෝ, තුටු වන; යුතෝ, තුරුණු ප්‍රමතිරි දෙදෙනකුට;
 විරුත්, බෝ කලෙකින්; ජගත්, ලොව; නවං ඉව ජතම්,
 අළුත් එකක් බඳු වේ; (තත: දෙදෙනාගේ සමාගමයෙන්
 පසු) දිසේ දිනෙ, දිග දහවල; කථමිව යාන, දුක සේ ගිය
 කල; නිශා අධිරාජයෝ (තයෝ), රැයට පත් ඔවුන් ගේ;
 බත්වි කථා බොහෝ කථා (සාභාමණ); යථා, යම් සේ;
 ප්‍රසරති, පවති ද; තථා, ඒ අයුරෙන්; රතී, රතිය; න
 (ප්‍රසරති), නො ද පවති.

හරිණි වෘත්තය සි

කිවියා ගේ කීමක්

45 දිසී වන්දනමාලිකා විරචිතා

දූෂ්ට්‍යාච නෙත්‍රීවරෝ;

පුෂ්පාණා ප්‍රකර: ස්මිතෙන රචිතො

නෙ: කුතුහලාසාදිහි;

දත්ත:† සේදමුඛා පයොධරහ-

රෙණාසී‡ න කුමහාමහසා

සේසරෙවාචයවෙ: ප්‍රියසා විශනස්සන්වසා

කෘතං මඩහලම්

දිසී, දික්; වන්දනමාලිකා, තොරණෙහි වූ මල් මාලාව;
 දූෂ්ට්‍යා ඵල, බැල්මෙන් ම; විරචිතා, කරන ලදී. න ඉත්‍රී
 වරෝ, නිවුපුලෙන් නො වේ. පුෂ්පාණා ප්‍රකර:, මල්
 ඉසුම; ස්මිතෙන රචිත:, මද සිනායෙන් කරන ලදී. න
 කුතුහලාසාදිහි:, කොඳ හා දූසමත් ආදියෙන් නො වේ.

† දත්තං (කුතුහලාසාදිහි) ‡ පයොධරයුගෙනාසීං

සෙද මුවා, සෝදිය පහල වූ; පයොධර හරෙණ, පියොවුරු
බෙරෙන්; අඬී, පුදවිදිය (උපවාර විශේෂය); දහන,
දෙනලදී; න කුමභාමසා, කුඹු දියෙන් නො වේ; (එවම්,
මෙ සේ;) තත්වසා, තුනුවහ විසින්; විශ්වා ප්‍රියසා, (ගෙට)
පිවිසෙන පෙම්වතාට; සෙව: අවය වෙව: එව, සිය අවයව
යන් ගෙන් ම; මංගලා කෘතම්, මංගලය කරන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිත වෘත්තය යි.

**බුද්ධි නායකයකු විසින් කරන ලද වංචාව නාසිකාවක්
තම සෙහෙළියට මෙසේ දක්වයි.**

46 කානෙන සාගසි † ශාපිනෙ ප්‍රියසබ්බි

වෙමා විධායාගනෙ

භ්‍රාන්තාලිඛ්‍යා මයා රහසා මුදිනං

තත් සංගමාකාඛික්ඛයා

මුඛෙ! ‡ දුෂ්කරමෙන දිත්‍යතිතමා

මුද්දම භාසං බලා -

දුශ්ලිඡ්‍යා ච්ඡලිතාසම් තෙන

කිතවෙනාදු ප්‍රදේශාගමෙ

සාගසි කානෙන, අපරාධවත් කාන්තයා; ශාපිනෙ, (ඉදින්
මගේ ගෙට අවහොත් අසවල් ශපථයැයි,) නිවාරිත කල;
(ශාපිනෙ යන පාඨ විසින් යැවූකල) ප්‍රියසබ්බි වෙමා විධාය,
(ඒ වලලභයා නාසිකාවගේ) පිය සෙහෙළිය ගේ වෙස
ගෙන; ආගතෙ, ගෙට ආකල; මයා, මා විසින්; භ්‍රාන්තා
(මගේ සෙහෙළිය යන) මුලාවෙන්; ආලිඛ්‍යා, (ඔහු)
වැලඳගෙන; තත් සම්මත + ආකාඛික්ඛයා, ඔහු ගේ සංගම
රිසි ඇති; මයා, මා විසින්; රහසාම්, රහස; උදිනම්, කියන
ලදී;

† ශාපිනෙ; ශාපිනෙ

‡ දුෂ්කරමෙන දිත්‍යතිතමා මුක්තා සභාසං බලාදු ලිඛ්‍යා;
දුෂ්කරමෙන දිත්‍යතිතමා මුච්ඡමා භාසං බලාදු ලිඛ්‍යා

දුභි අදර බව; තිඤ්ඤා, තිබ්බවා; මානා අපි, ඇගේ කොපයද;
රමෝදයා, මනහර උදාවෙකි.

සාර්දුල වික්‍රිත වාතනයයි.

කිවි යා ගේ කීමක්.

48 † සාවනොත් පදනාලික වචනෙ
රාලී ජනෙ: පාසිතා
තාවනොත් කාතාගසො දුතතරං
‡ සංලප්ප පනු: පුර:
දි පුරෙහෙ පරතො යථා මනසිජ්
සෙව්ජා තථා වර්තීතුං
ප්‍රෙමිණො මොඝිය විභූෂණසා සහජ:
කො'පෙත්ත කාන්තා ක්‍රම:

අලිජනෙ, සෙහෙප්පියන් විසින්; අලික වචනෙ, නො
සස් බසින්; සාවනා එව පදනා, යම් පමණක් ම වචන;
පාසිතා, උගන්වන ලද; (සා නාසිකා, ඒ නාසිකා
නොමෝ;) කාත+අගසා, කරනලද අපරාධ ඇති; පනු:
පුර, හිමියා ඉදිරියෙහි; තාවනා එව (පදනා); ඒ උගන්වන
ලද වචන පමණක් ම; දුතතරම්, වහා; සංලප්ප, කියා;
පරතා, එයින්කිවි; මනසිජ්සා, මනසොනා ගේ; ඉව්ජා
යථා, රිසිය යම්සේ ද; තථා, එසේ; වර්තීතුම්, පවත්නව;
පුරෙහෙ, පටන්ගනු; මොඝිය විභූෂණසා, සුඤ්ඤා
අබරණ කොට ඇත්ත හු ගේ, (නො බුහුටිය හු ගේ යනු
වෙමතුපාල අරුත.); ප්‍රෙමිණා, ප්‍රෙමයාගේ; එඤ්, මේ;
සහජ, සවහාවික; කාන්තා, මනහර; කා අපි ක්‍රම, යම්කිසි
අයුරෙකි.

සාර්දුල වික්‍රිත වාතනය යි.

† සා සාවනා

‡ ව්‍යාභාසා

§ පුරබ්බා

අපරාධවත් හිමියා දෙස ඉතිරිය හෙලන විවිධ බැඳුම්
කිවියා මෙසේ දක්වයි.

49 දුරුදුත්සුකමාගනෙ විවලිතා

සංභාෂිතී ස්ථාරිතං

සංශ්ලිෂ්ඨාත්මාරුණං ගෘහිත වසනෝ

කොපාඤ්චිත භූලතම්

මානිත්‍යාඤ්චරණානතිව්‍යතිකරේ ද්‍රී

වාෂ්පාම්බු පුෂ්ණේෂ්ණං

චක්‍ෂුර්භිතමගො ප්‍රපඤ්ච චතුරං

ජාතාගසි ප්‍රෙයසි

ජාතාගසි ප්‍රෙයසි, අපරාධවත් ප්‍රියතමයා; දුරුත්, දුරින්;
(සවිතෙ සති, සිටිකල;) උත්සුකම්, උකටලිය ද; ආගනෙ
(සති), ආකල; විවලිතම්, විවර්තනය ද; සංභාෂිණී,
බෙණෙන කල; ස්ථාරිතම්, විස්තාරය ද; සංශ්ලිෂ්ඨාති, වැලඳ
ගන්නා කල; අරුණම්, රක්තවණය ද; ගෘහිත වසනෙ,
ගත් වන (වසනය) ඇතිකල; කොප, කොවිත්; අඤ්චිත
භූලතම්, හකුළුවන ලද බැමලිය ද; චරණ + ආනති ව්‍යති
කරේ, පාද ප්‍රණාම සම්බන්ධයෙනි; වාෂ්පාම්බු පුෂ්ණ, කඳුළු පිරි;
ඊෂ්ණම්, නෙත ද ඇති; මානිත්‍යා; මානවතිය ගේ; චක්‍ෂුෂ,
ඇස; ප්‍රපඤ්ච චතුරා, (ඡතම්) උත්සුකාදි බහුප්‍රකාර රූප
ගැතීමෙහි සමත් වී.

ශාර්දූල විනිවිත වෘත්තය සි.

කිවියා ගේ කීමක්.

50 අභිභානාමනී† නානවං කුත ඉදා‡ කසමාදකසමාදීදං

මුඛේ! පාණ්ඩු කපොලමානනමිති

ප්‍රාණේඤ්චරෙ පාවර්ති

† සංකුඤ්චිත භූලතම්; කිඤ්චිත්තත භූලතම්; කිඤ්චි
ඤ්චිත භූලතම් ද්‍රී වාෂ්පාම්බු පුෂ්ණේෂ්ණාත්

‡ නානවං කථමීදං

‡ කමපඤ්ච කසමාදයං;

තත්ව්‍යා සජීවිදං ස්වභාවන ඉති

ව්‍යාභාතය පක්ෂමානතර-

ව්‍යාපි වාජප හරස්තයා * වලිතයා නි;

ශ්වසය මුකෙතා' න්‍යත;

(හෙ) මුඛෙ, (එබ්බා) සොදුරිය; අභිභානාමි, උචයවයන්
හේ; ඉදං අතිතානවම්, මේ ඉතා දුබල බව (කාශන්වය);
කසමාන්; කවර හේතුවෙකින්; කුතෑ, කෙසේ වීද; ඉදම්,
මේ; පාණ්ඩු, පඩු පැහැ; කපොල, කොපුල් ඇති; ආනනම්,
මුහුණ; කසමාන් ඉති, කෙසේ වී දැයි; (කම්පශ්ව කසමාදයං
යන පාඨ විසින් අයං කම්පශ්ව, මේ කම්පාව ද; කසමාන්,
කෙසේ වී දැයි යනු අරුති.) ප්‍රාණේශ්වරෙ පාවජනි, ප්‍රියතමයා
විවාරණ කල; තත්ව්‍යා, තුනුවන විසින්; ඉදං සජීවි, මේ
සියල්ල; ස්වභාවතෑ ඉති, නිසග සිදුවීම් යැයි; ව්‍යාභාතය,
කියා; වලිතයා තයා, මුව ඉවත හරවන ලද ඇ විසින්;
නිශ්වසය, සුසුම් ලා; පක්ෂමානතර ව්‍යාපි, ඇසිපිය අතර
පැහැරුණු; වාජපහරා, කඳුළු බර (අශ්‍රැපුරය); අන්‍යතෑ, අන්
දෙසකින්; මුකතෑ, මුදන ලදී.

ශාර්දූලවිකිතින වාහනය යි

කිපුණු නාසිකාවක පැහැදවීමට යෙදු උපාය නිශ්ඵලව
තමාට ඇඟෙන් ලද අතවරයක් කිසියම් නාසකයෙක්
තම යහළුවකුට මෙසේ දක්වයි.

- 51 පුරස්තත්ව්‍යා ගොත්‍රස්බලන චකිතො'හං නතමුඛෑ
ප්‍රවානෙනා වෛලක්ෂ්‍යාන් කිම්පි ලිඛිතං දෛවහතකෑ
සප්තො රෙබානසාසා කථම්පි ස තාදක් පරිණතො
ගතා යෙන ව්‍යකතීං පුනරවයවෛ සෙව තරුණී

* දසිතයා; වලිතයා

විස්තර:

අන් අභනක හා විස්වස් පෙම්වතෙකි. ඔහු ගේ පෙම්වතිය ද මෙ බව හොඳකාර ම දනියි. දිනක් හෙතෙමේ පෙම්වතිය වෙත පැමිණියේය. එහෙත් සංභාෂණයට කැමැත්තක් ඔහුට නොවී. ඒ ඔහු ගේ දෙ වන පෙම්වතිය ගේ නම කියවෙති යි යන බිය නිසා ය. එහෙයින් හෙතෙමේ කිසි ම කතා බහක් නැතිව හටගත් විලියෙන් බිම බලා ගෙන පා ඇඟිලිවලින් බිම ඉරි අඳිනට පටන්ගත්. රෙබා අඳින අතර සිහියට නැහෙනුයේ ඔහු ගේ ඒ දෙවන පෙම්වතියයි. රෙබා ඇඳ අවසන් වූ විට කදිම සහි රූපයෙක් විය. මෙරුව දුටු දසිනාව එය තම සපත්තිය ගේ රුව බැවින් ඉමහත් කොපයට පත් “අහා කදිම චිත්‍රයෙකැ” යි කියා දසිතයා ගේ හිසට වම්පයින් පහරක් දුන්හ.

සිබරිණි වෘත්තය යි.

කිසි යම් නායිකාවක් සමාසොක්තින් ගෙන් සනසයි.

53 කසින හෘදයෙ ! මුඤ්ච භ්‍රාන්තිං වෘලික ද්‍රි කථාශ්‍රිතාං
පිශුනවචනෙන්ර් දුඃඛං නෙතුං න යුක්තමිමං ජනම්
කිඤ්චෙත්ථා සත්‍යං මුඤ්චෙ ! ත්‍රියාද්‍ය විනිශ්චිතං
යදහිරුචිතං තත්මෙ කෘතො ‡ ප්‍රියෙ සුබමාසෘතාම්

(හෙ) කසින හෘදයෙ, (එබ්බා) දෑසි සිතැත්තිය; වෘලික කථාශ්‍රිතාම්, නොසස් කතා ඇසුරු කළ; භ්‍රාන්තිම්, නොසස් මතය (මිථ්‍යා බුද්ධිය); මුඤ්ච, හරු; පිශුනවචනෙන්ර්, කේලාම් බසින්; ඉමං ජනම්, මෙ දනා (මා); දුඃඛං නෙතුම්, දුකට හෙලන්ට; න යුක්තමි, යුතු නො වේ; අථවා, නොහොත්; (හෙ) මුඤ්ච, (එම්බා) මුඛාව; ත්‍රියා, තී විසින්; අද්‍ය, අද; ඉදම්, මෙ කරුණ; සත්‍යං කිම්, සැබෑදෑයි; විනිශ්චිතම්, නිශ්චය කරන ලද ද;

ද්‍රි කථාශ්‍රිතාම්

‡ මුඤ්ච ත්‍රියා විනිශ්චිතම්.

(හෙ) ප්‍රියෙ, (එම්බා) ප්‍රියාව; යන්, යමක්; අභිරුචිතම්, (නිට) රිසි ද; තන්, එය; මෙ, මට; කාකා, කොට; සුබංආසාස තාම්, සුවසේ සිටින්න.

අදහස:

එම්බා දැනී සිතාත්තිය අසල්වැසි කේලමුත් ගේ බස් අදහා නොප ගත් බොරු මතය අතහැර. ඔවුන් ගේ කිම් අසා මට දුක් දීම නුසුදුසුය. කිම නොපි මෙහි සත්‍යාසත්‍යතාව නිශ්චය කළහු ද? යමක් නොපට රිසි ද එය මට කර සුව පත් වෙව.

හරිඤ්චි වෘත්තය සි.

කිවියා ගේ කීමක්:

51 රාත්‍රො වාරිහරුලසාමුද රවො

දවින්නෙන ජනාශ්‍රණා

පාකේනාතම විශොග දුඃඛ පිශුනං

භිතං තථොත්තකණ්ඨයා

ආක්‍රාං ජීවිත හාරිණ් ප්‍රවසනා

ලාපසාස සංකිතීනං

මානසාපි ජලාඤ්ජි සරහසා

ලොකෙන දහෙනා යථා

රාත්‍රො, රැයෙහි; වාරිහරුලසා, ජලබරින් බර; අම්බුරද රව, ගනකුළු ගැජුමෙන්; උද්වින්නෙන, තැතිගත්; ජනාශ්‍රණා, හටගත් කඳුළු ඇති; පාකේන, මැහියකු විසින්; ආත්ම විශොග දුකකි, තම විශේෂ දුක; පිශුනම්, පැවසීම; යථා (හවති), යම් සේ වේ ද; උත්තකණ්ඨයා, උකටලියෙන්; තථා, එසේ; භිතම්, ගයනලදී; ජීවිත හාරිණ්, දිවිය හරනා; ප්‍රවසන ආලාපසා, ප්‍රවාස කථාවේ; සංකිතීනම්, පැවසීම (උච්චාරණය); ආක්‍රාම්, තිබේවා; ලොකෙන, ලොකයා විසින්; සරහසම්, වහා; මානසාපි, මානසයටද; ජලාඤ්ජි, දියදිලිය (නිවාපය); දහනා, දෙනලදී;

ශාර්දූලවික්‍රිති වෘත්තය සි

කිසියම් නායකයෙක් මන්වූ නායිකාවක ගේ ප්‍රණය
මානය මෙසේ සිහිකරයි.

55 සචං දුෂ්චිවා කරජ්ඣනං මධුමදක්ඛිනා විචාර්සෙණියා
ගච්ඡන්ති ක්ව හු ගච්ඡන්ති විධානා

බාලාපටානෙන මයා

ප්‍රත්‍යාවාහනමුඛි සචාෂ්පනයනා || මාං

මුඤ්ච මුඤ්චති සා

† කොපා ප්‍රසජ්ජිතාධරං යදචදන්

තත් කෙන ‡ විස්මාසීතෙ

බාලා, තුනුවිය; මධුමදක්ඛිනා, මී මෙදෙන් මන්වූවා; සචම්,
තමා ගේ (ඇවිසින් මා සිරුරෙහි කරන ලද;) කරජ්ඣ
නම්, නිය පහර; දුෂ්චිවා, දෑක; අවිචාසී, (කරුණ) නො
පිරික්සා; ඊෂ්ණියා, ඉසියෙන් (කොපයෙන්); ගච්ඡන්ති,
යන්නීය; ක්වහු ගච්ඡති ඉති, කොහි යෙහිදැයි; මයා, මා
විසින්; පටානෙන, වත් කෙළවරෙහි; විධානා, ගන්නා ලදු;
ප්‍රත්‍යාවාහනමුඛි, ආපසු හැරවූ මුවැති; සචාෂ්ප නයනා,
කඳුලෙන් යුත් නෙතැති; සා, හෝ නොමෝ; මාම්, මා;
මුඤ්ච මුඤ්ච ඉති, අතහැරව අතහැරවයි; කොප, කොවින්;
ප්‍රසජ්ජිත අධරං, සැලෙන තොලැත්තී; යත්, යමක්; අචදන්,
කී ද; තත්, එය; කෙන, කවරකු විසින්; විස්මාසීතෙ,
නො සමරනු ලැබේ ද. (සිහිකෙරේමය.)

ශාර්දූල විභිතික වාහනය යි.

° සාමුඤ්ච මුඤ්චතිමාං

† කොපප්‍රසජ්ජිතාධරම්; කොපාත්

‡ විස්මාසීතෙ

සෙසෙහි යම්කිසි මානවනියක මෙසේ කික්මවයි.

56 එපල හෑදයෙ! කිං ස්වාතන්ත්‍රත්‍යානතථා ගාහමාගත
ශවරණ පතිතා; ප්‍රමාර්දාර්ද්‍රා; ප්‍රියා; සමුපෙක්‍ෂිතා;
තදිදමධුනා යාවජ්ජිවං නිරසන සුබොදයා
රුදිත ශරණා || දුර්ඡිනාතාං සහසා රුමාං එලම්

(හෙ) එපල හෑදයෙ, (එමබා) වංචල සිතැත්තිය; ප්‍රමාර්දාර්ද්‍රා
ර්ද්‍රා; අතිශයින් පෙම්වත්; තථා, ඒ අයුරෙන් (සංගමාපෙක්‍ෂා
වෙන්); ගාහං ආගතා, ගෙට ආ; වරණ පතිතා, (තොප ගේ)
පා වදනා; ප්‍රියා, ප්‍රියයා; කිම්, මක්නිසා; ස්වාතන්ත්‍රත්‍යාත්, (මා
නොවිදාර) සිය රිසිය සේ නොහොත් සිය කැමැත්තෙන්;
සමුපෙක්‍ෂිතා, උපෙක්‍ෂිත ද (නිත්ද, කරන ලද ද); තත්,
එහෙයින්; අධුනා, දැන්; යාවජ්ජිවම්, දිවිනෙක්; නිරසන
සුබොදයා, දුරකල සුවැත්තී; රුදිත ශරණා, හැඩුම් පිහිට
කොට ඇත්තී; දුර්ඡිනාතාම්, දුදනත් ගේ; රුමාං එලම්,
රොසේ පල; සහසා, ඉවසව.

හරිණී වෘත්තය යි.

නාසිකා නායක දෙදෙනාගේ ප්‍රශ්නෝතොත්තර මාලාවක්

57 බාලෙ! නාථ! විමුක්ඛ මානිති! රුමා

රෙණාත්මයා කිං කාතං

බෙදෙසමාසු න මේ' පරධානි

හවාත් සමේ'පරධා මයි

තත් කිං රොදිෂි ගද්ගදෙන වචසා

කසාග්‍රතො රුද්‍රතො

නත්වෙනත්මම කා තවාසම් දසිතා

නාස්මිත්තතො රුද්‍රතො

|| දුර්ඡිනාතාම්

නායකයා:- (හෙ) බාලෙ, (එබො) මුඛාව;

නායිකාව:- (හෙ) නාථ, (එම්බා) හිමිය;

නායකයා:- (හෙ) මානිනි, (එබො) මානවනිය; රූමි,
රෙස; මුඤ්ච, හර;

නායිකාව:- රෙණාන්, රෙසින්; මයා, මා විසින්; කිං කානම්,
කුමක් කරන ලද ද;

නායකයා:- අස්මාසු, අප කෙරෙහි; බෙදෑ, දුක; (කෘතෑ,
කරන ලදී; අපට දුක් දෙන ලදී යන අදහසයි.)

නායිකාව:- භවාත්, භවත් තෙමේ; මෙ, මට; න අපරාධානි,
අපරාධ නොකරයි; සථේ අපරාධානි, සියලු අපරාධ
යෝ; මසි, මා කෙරෙහි වේ; (ඔබ මට වරදක් නො
කළහ. වරද කළේ මව්පිතී යන අදහසයි).

නායකයා:- නත්, එසේ නම්; ගද්ගදෙන වචසා, ගද්ගද
බසින්; කිං රොදිමි, කුමට හට්ටිද;

නායිකාව:- කසාහුතෑ, කවරහු ගේ හිමියනි; රුද්ධො,
හට්ටු ලැබේද;

නායකයා:- එතත්, ඒ හැට්ටු; නත්ර මම අහස, ඒ හිමියනි
නො වේ ද;

නායිකාව:- නව, ඔබට; කා අසම්, (මම) කවරියක් වෙමි ද;

නායකයා:- දසිනා, මගේ අශ්ව වේ;

නායිකාව:- නාසම් ඉති අතෑ, නොවෙමි යන කරුණෙන්;
රුද්ධො, හට්ටු ලැබේ;

ප්‍රශ්නෝත්තර අලංකාරයයි.

ශාර්දූලවික්‍රිතිව වෘත්තය යි

නිමියා වරදක් කළහයි සිතා බහු බැහැර කර පසුව
නැවෙන නාසිකාවක්

58 ශ්ලිෂ්ටා කණේ කිමිති න මයා මුසියා ප්‍රාණනාථ-
ශ්වෙතියාසමිත් † වදන විනාති:

කිං කානා කිං න දූෂටා:

නොකතා: කස්මාදිති නවවධු වෙෂටිතං විනායනති
පශ්වානතාපං වහති තරුණී ප්‍රෙමිණී ජනෙ රසඥ

තරුණී, සුවතිය; ප්‍රෙමිණී ජනෙ, පෙම (ප්‍රණය) උපත්
කල; රසය දත්ති (සංභොග සුබය වෙසෙසින් දත්ති);
මුසියා මයා, අඤ චු මා විසින්; ප්‍රාණනාථා, පෙම්වතා; කිමිති,
කුමක් හෙයින්; කණේ, ගෙලෙහි; න ශ්ලිෂ්ටා, නො වැළඳ
ගන්නා ලද ද; අස්මිත් චුම්බමි (සති), මපෙම්වතා (මා)
සිඹිනා කල; කිමි, කුමක් නිසා; වදන විනාති: කානා, ම මුව
නැමුම කරන ලද ද; (කිංච, තව ද;) කිං න දූෂටා; (ම
පෙම්වතා මා විසින්) මක්නිසා නො බලන ලද ද; කස්මාත්,
කුමක් හෙයින්; න උක්තා, නො බෙණෙන ලද ද සි; ඉති,
මෙ සේ; නව වධු-වෙෂටිතං විනායනති, (නමා ගේ)
නවොසා ව්‍යාපාරය ගැන සිතන්නී; පශ්වානතාපං වහති,
පසුවැවිල්ල උසුලයි.

සෙහෙළියන් විසින් මත් කැරුමට උවදෙස් දුන්
නාසිකාවක් එයට නමාගේ අසමත් බව බවුනට
මෙසේ දක්වයි.

59 ශ්‍රැතො † නාමාපි යසා ස්ථුටි ඝන පුලකා: ‡

ජයතෙ'ඛං සමනනාදි

දූෂ්ටිවා යසානනෙඤ්ඤං භවති චප්‍රරිදං

චන්‍ද්‍රකාන්තානුකාරි

† වදන විනාති:

‡ නාමප්‍රියසා

‡ ජයතෙ යත්

තසම් න්‍යාගතූ දී කණ්ඩුගතිකට

පදසථාසිති ප්‍රාණනාථේ

භග්නා ‖ මානසා විනතා භවති * මසි

පුනර්වප්‍රමයාං ‖ කදචින්

යසා, යම් පෙම්වතකු හේ; නාමාපි, නම පවා; ශ්‍රැතූ, අසා; සමන්තාත්, භාන්පයින්; ස්ථුටි, පැහැදිලි; සන පුලකම්, ගත ලොවුදහ ඇති; අභිගම්; (මගේ) සිරුර; ඡයතෙ, පහළ වේ ද (උපදී ද); යසා, යමකු හේ; ආනන ඉන්ද්‍රාදුෂ්ඨවා, මුව සළ දෑක; ඉදං වප්‍රූ, මේ සිරුර; චක්‍රකාන්තානුකාරී භවති, සදකන්මිණක අයුරු වේ ද; (මුළු සිරුරෙහි ඩහ උපදී යු සේ යි.) තසමින් ප්‍රාණනාථේ, (එබඳු වූ) ඒ පණිසුරු; ආගතූ, අවුත්; කණ්ඩුගත, ගෙල ගැනුමේ; නිකට පදසථාසිති (සති), ලඟ තැනැ සිටිකල; (ගෙල වැලඳ ගැනුමට හැකිවන සේ සම්පස්ථානයෙක සිටිකල යන අදහසි.) කදචින්, කිසි කලෙක; වප්‍රමයාං මසි, විදුරුමය වූ මා කෙරෙහි; (ඉතා දැඩි යන අදහසි;) මානසා විනතා, මත් කැරුමේ අදහස; භග්නා භවති, බිඳුණේ වේ.

සුභිර වාතනයයි.

කිවියාගේ කීමක්:

60 ලාංඡාලක්ෂම ලලාටපට්ටමහිතා කෙයුරවුද්‍රා ගලෙ

වක්ත්‍රෙ කඡ්ල මාලිමා

නසනසොඤ්ඤාමිබුලරුගො'පරා

දුෂ්ඨවා කොපවිධාසි මණ්ඩනමිදං ප්‍රාතශ්චිරං ප්‍රෙයසො

ලිලාතාමරසොදරෙ මාගදායා ශාසාසා සමාපතිං ගතා

දී කණ්ඩුගතණ සරහස සථාසිති

‖ භග්නා තො මාන විනතා

* මම

‖ කදචු, කථකචින්

ප්‍රාතූ, උදය; ප්‍රෙයස, පෙම්වතා හේ; ලලාට පට්ටමහිනූ,
නළල්තල කෙළවරෙහි; ලාංකා ලක්ෂම, ලිතු ලකුණ ද;
ගලෙ, ගෙලෙහි; කෙසුර මුද්‍රා, අග්‍රපලදනා ලකුණ ද; වක්ත්‍රෙ,
මුවෙහි; අපරූ, අත්‍යවූ; තාමිබුලරුගූ, බුලත් පැහැය ද;
අපරූ, අත්‍යවූ සාහොග විහින ද යන; කොපවිධාසි,
කොපය ඇතිකරන; ඉදං මණ්ඩනම්, මේ ලකුණු; දෘඪවා,
දෘක; මාගදූශූ, මිසුලැසිය හේ; ස්වාසා, සුසුම්නු; ලීලාතාමර
සොදරෙ, කෙළිපිසුම් ගබහි; සමාපතිං ගතා, නිමාවට
ගියහ.

ශාර්දූල වික්‍රිතිතය සි.

**නාසිකාවක් දිවිය තොරකර ගන්නා බව වක්ත්‍රොක්තිය
කින් විදෙසකට යන පිසිය ඇති නිමියා හේ ඒ ගමන
නවත්වයි.**

61 † ලොලෙලෝචන වාරිහි; සපපථො;

පාද ප්‍රණාමො; ප්‍රියො

† රත්‍යාඝ්‍රා විනිවාරයනති කාපණා;

ප්‍රාණෙශවරං ප්‍රසිදිතම්

‡ පුණ්‍යාගං වුච් මංගලං* සුදිවසා ප්‍රාතූ ප්‍රයානසා තෙ
යත් ස්තෙහොචිතමිතිතං දි ප්‍රිය! මයා

තනනිගීතා; ශ්‍රොණසි

ලොලො, ගලන (කිලිකිලායමාන); ලෝචන වාරිහි,
කළලෙන් ද; සපපථො, දිවිජිම් සහිත; පාද ප්‍රණාමො, පා
වැදමෙන් ද; ප්‍රියො, අත්‍යවූ ඉටු කරුණු වලින් ද; අත්‍යා,
අත්‍ය සහිත; ප්‍රසිදිතං ප්‍රාණෙශවරම්, ගමන් ඇරඹූ පෙම්වතා;
විනිවාරයනති, නවත්වති; තා, ඔවුනු; කාපණා, දින
තැනැත්තියෝය; අහම්, මම; ධන්‍යා, වාසනාවන්තියක්දී;

† වානේතා; † අනේතා; ‡ ධන්‍යාගං; ධන්‍යාඝ්‍රා;

* සුදිවසං දි ප්‍රියතමකං නිගීතා;

ප්‍රයානතසාස තෙ, යන්නාවූ ඔබට; ප්‍රාන, උදයෙහි; මහිතලම්, මාඛිතලසකාරී; සුද්වසා, යොහන දවසෙහි; (හෙ) ප්‍රිය, (එමබා) ප්‍රියය; ව්ජ, යව; මයා, මා විසින් කළ සුත්‍ර; ස්නෙහ උචිත, සනාවට සුදුසු; යන්ර්ජසිතම්, යම් කරුණෙක් වේද; තත්, එය; නිගීත, (ගමන) පිටත්වූයේ; ශ්‍රොෂ්‍යසි, අසන්නෙහිය.

စိုင်းစိုင်း:

වෙන සත්‍රිත්‍ර හිමියා විදෙසකට යාමට අදහස් කරන කල හඬති. හිමියා ගේ පා වදිති. ඔවුහු දින තැනැත්තියේ මම වාසනාවන්තියක්මි. ආදරවන්තය ඔබට යහපත් දවසක් වේවා.

ඔබ ගිය පසු ඔබට මගේ ඇති ආදරයට කළයුතු යමක් ඇද්ද එය ඔබට අසන්ට ලැබේ. (ඇ මැරෙන බව කියා ඔහු ගේ ගමන නැවැත් වූ බව මෙයින් හැගේ.

ශාර්දූලවිකිතින වෘත්තය යි

කිසි සම් සෙහෙළියක් නාසිකාවකගේ අභිමතාපි
සිද්ධිය අන් සෙහෙළියකට මෙසේ පවසයි.

62 ලක්නානාංශුක පලලවෙ භුජලනා න
 ආර දෙශෙ' || ඊපිනා
 නො වා† පාදයුගෙ ස්වයං නිපතීනං
 තිෂ්ඨති නොකතා වචා
 කාලෙ කෙවලමම්බුදුලිමලිනෙ
 ගන්තුං ප්‍රවාතනා ගම්
 ස්නන්ධා වාෂපලොඝ කල්පිත නදී
 පුරෙණ † රැඳි ප්‍රියා

† සිත. † පාදගලෙනයා නිපතින; පාදයුගෙ තයා
නිපතින. ‡ බඟ;

අංශුක පලලවෙ, වන් කෙලවරෙහි; භුජලතා, (ඇ හේ) බාහු ලතාව; න ලග්නා, නො ඇළුණේය; ද්වාර දෙශෙ, දෙර දෙසෙහි න අර්පිතා, (අත) නො තබන ලදී; වා, නොහොත්; පාද යුගෙ, දෙපාහි; ස්වයම්, තමාම; න පතීතම් නො වැටුණි; තිෂ්ඨ ඉති, සිටුව යන; වච්ඡ, බස; න උක්තම්, නො කියන ලදී; අම්බුදලී මලිනෙ කාලෙ, මේස පටලයෙන් සම්බන්ධ කාලයෙහි; ගන්තුම්, යන්නට; ප්‍රවාතනා, උත්සාහ වන්; ශර්ථ, කපටි; ප්‍රියා, ප්‍රියයා; තත්ව්‍යා, තුනුවන විසින්; කෙවලම්, හුදෙක්; වාෂ්පජලෝෂ, කඳුළු ගෙණෙත්, කල්පිත, සැපයු; නදීපුරෙණ, ගංගා ප්‍රවාහයෙන්; රාඬ්චි; නවනන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනය සි

සිය අදහස ප්‍රියයාට දන්වනුවට අසමත් නාසිකාවක් ඒ අදහස මෙ සේ කිරීමට කියයි.

63 ආයුතාං විශ්වසනං සබ්දා විදිතාහිප්‍රායසාරෙ ජනෙ
තත්‍රාපාසිසිතුං දෘශ්‍යද්‍රව්‍යාං ශක්තොම් න විරිඛයා
†ලොකො'පොෂ්‍ය පරොපහාස චතුර;

සුක්ෂෙමඛිතිතඥා'පාලං

මාතෘ! කං ශරණං චුර්ඡි හෘදයෙ*ජිණේ'නුරුගානල;

සබ්දා, යෙහෙළියන් කෙරෙහි; විශ්වසම්, විශ්වස; ආයුතාම්, තිබේවා (ඔවුන් විශ්වාසකල නොහැක.) විදිත අහිප්‍රායසාරෙ, දන්තාලද අදහස් තතු ඇති; ජනෙ (සති,) දනා ඇතිකල, තත්‍ර, එහි (ඔහු කෙරෙහි); ද්‍රව්‍යාං දෘශ්‍යඅපි, මතාව කරන ලද බැල්ම ද; අපිසිතුම්, පිහිටුවන්නට; විරිඛයා, හිරිස නිසා; න ශක්තොම්, නොහැකිවෙමි; එෂා ලොකා අපි, මේ ලෝ වැස්සාද; පරොපහාස චතුර, පරපවාදයෙහි සමත්හ; අලම්, අතිශයින්; සුක්ෂමඛිතිතඥා අපි, සියුම් ඉති දන්තෝ ද වේ; (සැහවුණු අදහස් දන්නෝ වෙති:යන අදහසයි.)

‡ සුලලිතා; සුරැවිරම් ශක්තොම් නො ලජ්ජයා

† ලොකො හොෂ්‍ය

* ජිණේ'නුරුගානල;

(හෙ) මානා, (එම්බා) මැණියෙහි; කා ශරණං වුජුමි, කවරකු පිහිටකොට යෙමි ද; අනුරාග අනලා, නුරාගින්න; හෘදයෙ ජිණි, හදකුල දිරුවේය.

ශාර්දූල විනිසිත වෘත්තය යි.

“තෝ අප ඉදිවියෙහි හුදෙක් මානස ගැනම කියයි. නායකයා හමියෙහි අති ලෙසක් පවසයි” යනුයෙන් යෙහෙළියන් විසින් දෙස් නගන ලද නායිකාවක් සිය වරද මෙසේ පහකෙරෙයි.

64 න ජනෙන සාමුඛායානෙ ප්‍රියාණි වදති ප්‍රියෙ
සමාණාභිගාති කිං යානති නෙත්‍රතාං කිච්ඡ කණිතාමි

ප්‍රියෙ, ප්‍රියාය; සාමුඛ ආයනෙ, මා හමුවට එන කල; (එසේම) ප්‍රියාණි වදති, පිය බස් කියන කල; සමාණි අභිගාති, සියලු අවයවයෝ; නෙත්‍රතාං යානති කිමි, නෙත්බවට යෙත්ද; කණිතාං යානති කිච්ඡ, (ඉති,) කන්බවට යෙත් දෑ; න ජනෙන, නොදනිමි.

අනුෂ්ටුප් වෘත්තය යි.

65 අනල්පවිත්තා හර මොහ නිශ්චලා
විලෝකාමානෙව කරොති සාධ්වසම්
සභාවශොභානතිමාත්‍ර භූෂණා
තනුස්තවෙයං බත කිං නු සුඤ්ජරි!

66 ඉති ප්‍රියෙ පෘථ්විති මානවිත්වලා
කථං විදන්තාසීත වාෂ්ප ගදගදම්
න කිං විදිතොව ජගාද යද්වඬු
කියන්ත තෙනෙව තයාසා වර්ණිතම්

(සුග්ගම්)

(හෙ) සුඤ්ජරි, (එම්බා) සොදුර; අනල්ප විත්තා හර මොහ නිශ්චලා, අපමණ සිහිවිලි බරින් වූ මූලායෙන් නිසලවුණු; සභාව ශොභා, නිසගින්න හොබනා නොහොත් සොදුරැවු; නතිමාත්‍ර භූෂණා, අවනතියම අබරණ කොටගත්; තව ඉයං තනු, ති ගේ මේ සිරුර; විලෝකාමානා එව, බලනු ලබන් තේම; සාධ්වසං කරොති කිං නු, බිය උපදවන්නේ කිමි ද; බත, (එය) දුකෙකි.

ඉති, මෙසේ; ප්‍රිය පාවෂ්ඨි, ප්‍රියයා විවාරන කල; මාන වින්වලා, මනින් අවුල්වු; (සා, හෝ නොමෝ;) කථඤ්චින්, දුකසේ; අනන්ධාන වාෂ්ප ගඤ්ඤම්, ඇතුළත රඳවන ලද කදුළු නිසා ගඤ්ඤ ස්වරුත්ති; කිඤ්චින් එව (උත්තරම්,) කිසියම් පිළිතුරක්; න ජගාද ඉති, නො කී ද යන: යත්, යම් කරුණක් මේ ද; තෙන එව, එයින් ම (පිළිතුරු නොදී මෙන් ම;)-කය, ද, විසින්; තසා, ඔහුට (ඇගේ ප්‍රියයාට;)- කියත් න වර්ණිතම්, සම්ප්‍රදායක් (තම දුක) නො කියන ලදී; (තමා ගේ දුක බොහෝ සේ හැඟවී යන අදහසයි.)

වංශස්ථ වාතනය යි.

යම්කිසි දුකියක් ප්‍රණයයෙන් අමපානිත නායකයකු මෙසේ අවබෝධ කරවයි.

67 විරහ විෂමඃ කාමොද් වාමසානු කුරුතෙ තනුං
දිව්ඤ්ඤානාං | දක්ඛ ඤායං ව්‍යාපෙන ඝාණො යමඃ
කුමුදි රසගො මානව්‍යධෙර් විවින්නය නාථ! හෙ
කිසලය මාදුර් ජ්වෙදෙවං කථං ප්‍රමද ජනා:

වාමඃ, ප්‍රතිකූල; කාමඃ; අනගා; විරහ විෂමඃ, වියෝගී විසම වූයේ (සංභොගයෙහි යළි අනුකූලවූයේ;) තනුමි, සිරුර; තනු කුරුතෙ, දුබල කෙරෙයි; අයං යමඃ ව, මේ යමයා ද; ව්‍යාපෙන ඝාණා, පහවූ කුලුණැත්තේ; දිව්ඤ්ඤානාං දක්ඛ, දවස් ගිණුමෙහි සමත්ය; හෙ නාථ, එම්බා සාමිය; කං අපි, ඔබ ද; මාන ව්‍යාධිඃ, (දෙහ දුබල බැවින් හා සංභොග පරිහාරයෙන් හටගත්) කොපය නමැති ව්‍යාධි යට; වසගා, වසනය; (මාන ව්‍යාධිය ශමනයට නොහැකිය යුත්තේ.) එවම්, එසේ කල; කිසලය මාදු; ලපටු බදු මොළොක්, ප්‍රමද ජනා; පමා දෙනෙ, කථං ජ්වෙත්; කෙසේ දිවිය ගෙනයයි ද; වින්නය, (එය) සිතව.

හරිණි වාතනය යි.

ද් කාමං තනුං කුරුතෙ තනුං; වාමසානුං කුරුතෙ තනුං
| දක්ඛ ඤායං, දක්ඛඤායං

යම්කිසි ගෙගෙළියක් ප්‍රියයාගේ මානොපශමනය අන් තැනැත්තියකට මෙසේ දක්වයි.

68 පාදසකෙක සුචිරමිහ තෙ වාමනා* කෙව මුඛේ
මඤ්ජරමෙහ ප්‍රණයිති ජනෙ †කො'පරාධොපරොධි:
ඉන්ධං තසයා: ‡පරිජන කථා කොමලෙ කොපවෙගෙ
වාෂ්පොදොගදෙදෙසාදනු සහසා න සිතන: †නප්‍රවාතනම්

(හෙ) මුඛේ, (එම්බා) සොදුරිය; සුචිරම්, බොහෝ වේලා වක්; පාදසකෙක, පයෙහි ඇළණු (පාවැදි;) ඉහ, මේ කාන්තයා කෙරෙහි; කාථව මාමනා, මොනවක් බවෙක් ද; මඤ්ජරමිහෙ, ශාන්ත උපක්‍රම ඇති නොහොත් පැහැදිළිම බලාපොරොත්තු වන; ප්‍රණයිතිජනෙ, පෙම්වත් ජනයා කෙරෙහි; අපරාධ, අපරාධයා හේ; කා: උපරොධි, කවර නැවැත්මෙක්ද; ඉන්ධම්, මෙසේ; පරිජන කථා, පිරිවර දතා හේ කතායෙන්; කොපවෙගෙ, කෝ වෙය (කොපොදෙකය;) කොමලෙ (සිති,) මොළොක් වූ කල නොහොත් ලිහිල්වූ කල; තදනු, ඉක්බිති, සහසා, වහා; වාෂ්ප උද්භෙදෝ, කඳුළු හටගැනුමෙන්; නසිතම්, ස්පිතිය නොවී; න ප්‍රවා තනම්, පැවැත්ම නො වී; (කඳුළු ඉනීම හෝ ගැලීම නොවී යන අහසි.)

මඤ්ජුරාන්ත වාතනය යි

මානවනියක් පෙම්වතාට මෙසේ දෙස් පවරයි.

69 †චථාභ්‍යුදස්මාකං * ප්‍රමථ මවිහක්තා තනුරියං
‡තතො න නිං ප්‍රෙයානහමපි හතාශා ප්‍රියතමා
ඉදග්ගිං නාථස්තං වයමපි කලත්‍රං නිමපරං
‡මයාප්තාං ප්‍රාණානාං කුලිශ කසිනනාං ඵලවිදම්

* තෙව කාපනන; කෙව කානෙන

† කොපගෙ කො පරාධි:

‡ පරිජන ගිරා කොපවෙගෙ ප්‍රශානෙන; පරිජන කථා, කොපවෙගොපශානෙනා ‡ න ප්‍රයානම්

† පුරු * ප්‍රථමමවිහිතනා ‡ තතොනුතිං ප්‍රෙයාන් වය මපි හතාශා: ප්‍රියත්මා: 'තතො'නුතිං ප්‍රෙයානහමපි හතාශා ප්‍රියතමා ‡ හතානාං

අසමාකම්, අප හේ; ඉයං නන්‍ය, මේ සිරුර; තථා, එසේ (නොකියහැකි අයුරෙකින්); අවිහක්‍යා අභූන්, නොබෙදෙන ලද්දේවිය; (එකම සිරුරක් වී යන අදහසි.) තත්‍ය, ඉක්බිති; කිම්, ඔබ; න ප්‍රෙයාන්, ප්‍රියතමයෙක් නොවූ; අහං අපි, මම ද; භතායා, නට ආසා ඇත්තියකවිමි; න ප්‍රියතමා, පෙම්වතියක් නොවිමි; ඉදුනිම්, දැන්; කිම්, ඔබ; නාථ, පතියෙකි; වයං අපි, අපිදු; කලත්‍රම්, කලතුරු (භාසී) වෙමි; අපරං කිම්, අන් කිමෙක් ද; (තෙත, එහෙයින්;) මයා, මා විසින්; චක්‍ර කසිනානාම්, විදුරුමෙන් දැඩි; ප්‍රාණානාම්, ප්‍රාණයක් හේ; ඉදංඵලම්, (අඹුසැමි යන) මේ ඵලය; ආජාම්, ලබන ලදි.

ශිවරිඡ්චි වෘත්තය යි.

70 මුඛේ මුඛිතයෙව තෙනු†මබ්ල:

කාල: කිමාරභ්‍යතෙ

මානං ධත්ඤ්ච ධාතීං බධාන සාජ්ඣතාං

දුරේ කුරු ප්‍රෙයසි

සබ්බෙවං ප්‍රතිබොධිතා ප්‍රතිචචක්‍යාමාහ භිතානනා

නිවේ: ශංස හාදි‡සතිතො හි* නනු මෙ

ප්‍රාණේශ්වර: ශ්‍රොණ්‍යති

(හෙ) මුඛේ; (එම්බා) බාලාව; මුඛේතයා එව, මෝඩකමින් ම; අබ්ල: කාල:, මුළු කාලය; තෙනුම්, ගෙවන්ට; කිං ආරභ්‍යතෙ, කුමට අරඹනු ලැබේ ද; ප්‍රෙයසි, පෙම්වතා කෙරෙහි; මානං කුරු, මන උපද වව; ධාතීං බධාන, දිරිය වඩ; සාජ්ඣතාම්, සාජ්ඣව; දුරේ කුරු, දුරහරුව; සබ්‍යා, යෙහෙළිය වීසින්; එවම්, මෙසේ; ප්‍රතිබොධිතා (සා), උච්ඛේදෙන ලද හෝ නොමෝ; භිතානනා, බියපත් මුහුණැත්ති; නාම්, ඇයට; ප්‍රතිචච:, පිළිතුරක්; ආහ, (මෙසේ) කිය; (හෙ සබ්, එම්බා යෙහෙළිය;) නිවේ: ශංස, හෙමින් කථාකරව;

† මබ්ලංකාලං

‡ සතිතොයමධුතා

* නනු ස මෙ

හි, යම් හෙයකින්; මෙ හෘදිසිනි; මා හදවුල සිටින;
ප්‍රාණෙඔරු, පණිසුරු; නනු ශ්‍රොණි, අසත්තේ නො
වේද; (එහෙයින්.)

ශාර්දූලවික්‍රිත වෘත්තය යි

**මහලු අභිසරු ලියක් නව අභිසරු ලියකට මෙසේ
කියයි. (දෙබසෙකි)**

71 කු ප්‍රසිද්ධාසි කරහොරු! සතෙ නිසිපේ
‡ ප්‍රාණාධිකො වසති යනු ජන: ප්‍රියො මෙ
එකාකිනි‡ඛත කථා න බිහෙමි බාලෙ
නත්වසති ප්‍රච්ඡිඛතසරො මදන: සහාය:

මෑහැල්ල- (හෙ) කරහොරු, (එම්බා) අත්තරට බලු කලවා
ඇත්තිය; සතෙ නිසිපේ, දැනි මහරයෙහි (තද අලුර
ඇති මැදි රයෙහි); ක්ව, කොහි; ප්‍රසිද්ධාසි, යෙහිද;

තුරුණුවිය- ප්‍රාණාධික: පණට ද වඩා අධික; මෙ ප්‍රිය:
ජන:, ම ප්‍රියයා; යනු, වසති, යම් නැතෙක වෙසේ ද;
(තනු ගවජාමි, එහියෙමි;)

මෑහැල්ල- (හෙ) බාලෙ, එම්බා දරුව (කෙල්ලේ ; බත,
දුකෙකි; එකාකිනි (කම්) හුදෙකලා නෝ; කථා න
බිහෙමි, කෙ සේ නම් බිය නොවෙහි ද;

තුරුණුවිය- ප්‍රච්ඡිඛත ශර:, (දුන්නෙහි) හිය යෙදු; මදන:
සහාය:, අනන සහවරයා; නනු අසති, ඇත්තේ
නොවේද නොහොත් ඇත්තේමය.

වසන්තතිලකා වෘත්තය යි.

‡ ප්‍රාණෙඔරු වසති යනු මන: ප්‍රියො මෙ ‡ වද

කිවියා ගේ කීමක්

72 ලීලාතාමරසාහතො'න්යා ට වනිතා නිශඞ්ක දඹවාධරා
 †කශ්චින් කෙසර දුෂිතෙක්කණ ඉව
 ව්‍යාමීලා නෙත්‍රෙ ස්විතා
 ‡මුඛාදි කුචිමලිතානනෙණ දදති
 වායු ස්විතා * නත්‍රසා
 භ්‍රාන්තා‡ ධුනිතසාථවා නතිමානෙ
 තෙනානිශා වුමිතිතා

අන්‍ය වනිතා, අන් ලියක විසින්; නිශඞ්ක, නිසැකව; දඹවා, ධනාලද; අධරා, නොලැති; කශ්චින්, කිසිවෙක් (යම් කාමුකයෙක්); ලීලා තාමරස ආහතා, කෙළි පියුමෙන් පහර දෙන ලද්දේ; කෙසර දුෂිතෙක්කණ ඉව, පියුම් රෙහෙණු යෙන් වැසුණු තෙත් ඇත්තකු මෙන්; නෙත්‍ර ව්‍යාමීලා, දෙතෙත් පියා; ස්විතා, සිටියේය; නත්‍ර, ඒ අවසරයෙනි; සා මුඛා, ඒ මුත්තාව; භ්‍රාන්තා, (මා දුන් පහරින් පියුම් රෙණු ඇසවැටී පිඩා විඳිති යන) සැකයෙන්; අථවා, නොහොත්; ධුනිතා, සොර බැවින් (වෞරභාවයෙන්); කුචිමලිතා, ආනන ඉණු, මුකුලිත මුව සඳුගෙන් (මුව උල්කර යන දෙහසි); වායු දදති, සුලභ දෙමින් (මුවෙන් නෙතට පිඹි මින්); ස්විතා, සිටියාය; (නතා, ඉක්බිති) තෙන, ඔහු විසින්; නතිං සානෙ, වැදුම නැතිවම; අනිශම්, නිතර (වරින්වර); වුමිතිතා, සිඹින ලද.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනය සි.

නාසිකාවක් යෙහෙළියකට මෙසේ කියයි.

73 ස්ථුට්භා හාදං කාමා කාමං කරොතු ටිතනුං තනුං
 න සබ්බි! † වපලප්‍රෙමිණා කාසීං පුන දීපිතෙන මෙ

‡ වනිතයා † ප්‍රෙයාන් ‡ කාන්තා දි කුචිමලිතාන
 * නෙන දධති * නසාසා ‡ ධුනිතසා කපොලථලංක
 ‡ කාශා නත්‍රං † වපලප්‍රෙමිණා;

ඉති සරහසං † මානාවෙගාදුද්දී වච්ඤායා
රමණ පදවිං සාරඞ්ගාක්ෂයා ‡ නිරන්තරමික්ෂිතා

(හෙ) සබ්බ, (එවිබ්බ) යෙහෙළිය; කාමය, අනන්ත; කාමම්,
රිසිසේ; තනුම්, සිරැර; තනුං කරෙහු, දුබල (කාම) කෙරේ
වා; මෙ, මට; චපල ප්‍රේමණා, චපල පෙමැති; දසිතෙන,
පෙම්වතා සමග; පුනා, යළි; කාසීං න, කටයුත්තෙන් නො
වේ; (බහුගෙන් මට පලෙක් නො වේ යන අදහසි.) ඉති,
මෙසේ; මානාවෙගාන්, කොප වෙගයෙන්; වච්ඤා, බස්; සර
හසම්, වහා; උද්දී, නියා; තයා සාරඞ්ගාක්ෂයා, ඒ මිසුලැසිය
විසින්; රමණ පදවිම්, රමණයා ගිය මග; නිරන්තරම්,
නිතර; ඊක්ෂිතා, බලනලදි.

හරිණි වාතකය යි.

කානනාවක් යෙහෙළියකට මෙසේ කියයි.

74 † ගාඨාලෙඡ විශිණි චන්දනරජා; ‡ පුඤ්ජප්‍රසාදිං
යයා සංප්‍රති කොමලාබ්හි!

‡ පරාමෙතසාදේපස මං වක්ඛයි

ගාඨාලෙඡ විශිණි චන්දනරජා; ‡ පුඤ්ජප්‍රසාදිං
යයා සංප්‍රති කොමලාබ්හි!

ධුතේන තත් ප්‍රසතුතම්

(හෙ) කොමලාබ්හි, (එම්බා) මුදු සිරැරැතිය; ගාඨාලෙඡ,
දූඞ් ලෙස වැලඳ ගැනුමෙන්; විශිණි, විසිරැණු; චන්දනරජා
පුඤ්ජ ප්‍රසාදිං, සිදුන් සුභු බොහොවින් (සිදුන් සුභුරූප
බොහෝ ඇති බැවින්;) ඉයං යයා, මෙ යහන; සංප්‍රති,
දැන්; පරාමා ඉති, රථයැයි; මාම්, මා; වක්ඛයි ආදේපස,
ලියමන නබා; ගාඨා, දූඞ්සේ; ඔඡුග්‍රහ පුඤ්ජ, තොල ගැනුම

† මානාවොපාත් මානොද්‍රෙකාත්; ‡ සංකිතමික්ෂිතා;
සසම්ප්‍රමුද්ධික්ෂිතා † පශ්‍යාලෙඡ ‡ පුඤ්ජප්‍රසාදිං
‡ කසිනෙ † පිබ්බාකුලතයා

පෙරවුකොට ඇති; ආකුලනයා, අවුලින් (කාමාකුලයෙන්); පාදග්‍රසාදංශකෙන, පයග නමැති අඬුවෙන්; අඹරම්, (මගේ) වස්ත්‍රය; ආකාමය, ඇද; (පහකොටසුසේසි.) ධූනේන, (ඒ) කපටියා විසින්; ආත්මනා, නමහට; යන්, යමක්; උචිතම්, රිසිවිද; තත්, එය; ප්‍රසන්නම්, කරන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනයයි

කිවියා ගේ කීමක්.

75 කථමපි කාත † ප්‍රත්‍යාවාසානෙ ප්‍රියෙ ස්වලිතොත්තරෙ
විරහකාශයා කාමා ව්‍යාජං ප්‍රකල්පිතමග්‍රැතම්
අසහන සබ් ‡ ශ්‍රොත්‍ර ප්‍රාප්ති ප්‍රමාද සසංහ්‍රමං
‡ විගලිතදශා ශුන්‍ය ගෙහෙ සමුවිජ්වසිතං පුතා

කථමපි, කෙසේ හෝ; ප්‍රියෙ, (අපරාවචන්) ප්‍රියයා; කාත, කරන ලද; ප්‍රත්‍යාවාසානෙ (සති) නිරුකරණය ඇතිකල; (තසා, ඔහුගේ;) ස්වලිත උත්තරෙ, ප්‍රස්වලිත උත්තරවසර යෙහිදී (ගොත් පැකුළුමෙහි); විරහකාශයා (නාසිකයා), විරහයෙන් කාශ නාසිකාව විසින්; ව්‍යාජං කාමා, ව්‍යාජයක් කොට; අග්‍රැතං කල්පිතම්, නො ඇසීම කරනලදී; අසහන සබ් ශ්‍රොත්‍ර; නො ඉවසන යෙහෙළියකු ගේ කනට; ප්‍රාප්ති, පැමිණීමෙන්; සසංහ්‍රමම්, අවුල් සහිත බව; (යථා ගවති, යම් සේ වේද; තථා, එසේ;) විගලිත දශා, කඳුලැති නෙතින්; ශුන්‍ය ගෙහෙ, විජන ශාභයෙහි; පුතා, යළි; සමුවිජ්වසිතම්, සුසුම් ලෙස ලදී.

හරිණි වාතනය යි.

† ප්‍රත්‍යාවාසානෙෂු, ප්‍රත්‍යාවාසානෙ ‡ ශ්‍රොත්‍ර ප්‍රාප්තිං
විශඛිකා § විවලිතදශා; ප්‍රවලිතදශා; විවලිතදශා

මැහියකුගේ චිරහ බිජියක ගැන කීමක්:

76 ආදූෂට් || ප්‍රසරාත් ප්‍රියස පදවිච්ඡිකෂ්‍යා† නිර්විණිණයා
‡ විච්ඡිකෂ්‍යා පරිඡ්චයා පරිණතො

ධ්වනෙන ඉ සමුත්සාහිති

දධෙකං සගුචා ගාහං ප්‍රති පදං

පාඤ්ඤායාසමිත් සෘණේ

† මාභුදගත ඉත්‍යමඤ චලිත ශ්‍රිවං පුනර් ‡ විකෂ්‍යමි

ආදූෂට් ප්‍රසරාත්, දසුන ඇතිනාක්; ප්‍රියස, පෙම්වතා ගේ; පදවිම්, මහ; උද්විකෂ්‍ය, බලා; නිර්විණිණයා, (පෙම්වතාගේ නොරීම නිසා) දුකට පත්; අහා පරිණතො, දවස අවසනා; ධ්වනෙන, අඳුර; සමුත්සාහිති, පැතිරෙණ කල; පරිප්‍ර, මං; විච්ඡිකෂ්‍යා, හිස්කල (මාගී සංචාරය රහිත කල); සගුචා, සොවටපත්; පාඤ්ඤායා, මැහියා ගේ ඉතිරිය විසින්; ගාහං ප්‍රති, ගෙය කරා; එකං පදං දධා, එක් පියවරක් තබා අසමිත් සෘණේ, එ කෙණෙහිම; ආගතා මාභුත් ඉති, (හිමියා) නො ආහසි; අමඤචලිත ශ්‍රිවම්, වහා හරවන ලද කදව ඇතිව; (වහා ගෙල හරවා යන අදහසි.) පුනර්, යළි; විකෂ්‍යමි, බලන ලදි.

ශාර්දූල වික්‍රිත වාතනය සි

කිවියා ගේ කීමක්

77 ආසානෙ දධිනෙ මනොරථශතොර්

නිකා කථං විද්දිතං

ඉ වෛදහිනාපගමාඡ්ඤෙ පරිජනේදිකීං කථං කුපිති

† දඤ්ඤාසම්මතාහිධාය සභරපදං ඉ ව්‍යාධුත විනාංශකං

තත්චඛ්‍යා රතිකාතරෙණ මනසා නිතා ප්‍රදිපා සමම්

|| ප්‍රසරං † නිර් පියමයා ‡ විශ්‍රානෙනා ඉ සමුත්සාහිති

† සොභුදගත ‡ විකෂ්‍යා ඉ ගතා වාස ගාහං

† දඤ්ඤාසම්මතා ඉ ව්‍යාධුතයනාබෙරං

දසිනෙ, ප්‍රියයා; ආයානෙ, ආකල; මනොරථ ශතෙය; අදහස් සිය ගණනින් (බොහෝ අභිලාෂයන් ගෙන්); දිනම්, දහවල; කථාංචිත්, දුකසේ; නිකා, ගෙවා; වෛදකියාපගමාත්, (අප විසින් කුමක් කටයුතුද) අද කටයුතු නොකටයුතු පිරික්සුමෙහි අසමත් බැවින්; ජබෙ, නුනුවණ; පරිජනෙ, පිරිවර දනා; දිකාං කථාම්, දිග කතා; කුජිති (සති), කරන කල; රතිකාතරණෙන, රති විෂයයෙහි අධිර; මහසා, සිතැති; තත්වඛයා, තුනුවඟ විසින්; දෂටාසම් ඉති, (මම ගෝනුසු ආදී කිසියම් සපකු විසින්) ඔසිනු ලදිමිසි; සතර පදම්, බිය ගෙන දෙන බස; අභිධාය, කියා; විනාංගුකා ව්‍යාධුය, පටවස්ත්‍රය සොලවා; ප්‍රදිපා, පහන; ගමා නිතා, නිවන ලදී;

ශාර්දූල වික්‍රිති වාතනය සි.

කිසියම් විරහියෙක් පෙම්වතිය සිහි කෙරෙයි.

78 ආලම්බ්‍යාඛණ ඉවාටිකා පරිසරෙ චූතදූමෙ මඤ්ජරිං
සථිත් සාන්‍ය පරාග ලම්පට † රටදි

භාඛ්‍යාඛණා ශොභිනිම්

‡ මනෝ ස්වාං නනුමුතතරිය

ශකලෙනාවජාදා බාලා ස්ථිරත්

ඉ කණ්ඨ ධ්වන නිරොධි කම්පිත

කුචඛාසොදාමා රොදති

අඛණ වාටිකා පරිසරෙ, ගෙමිදුලෙහි වූ උයන සම්පයෙහි; චූතදූමෙ, මී අඬ රුකෙහි; සථිත්, විසිරෙණ; සාන්‍ය, ගත; පරාග ලම්පට, මල් රොනට ලොබින්; රටදි, නාදකරන; භාඛ්‍යාඛණා, බමරහනක් ගෙන්; ශොභිනිම්, භොබනා; මඤ්ජරිම්, මල්කැන; ආලම්බ්‍ය, එල්බ (අල්ලාගෙන); බාලා, මුඛාව; ස්වාං නනුම්, සිය සිරුර; උතතරිය ශකලෙන, කුචඛාසොදාමා රොදති

ඉ වාටිකා † රණත්; පතද ‡ නත්වෙෂා නනු
ඉ කණ්ඨ ධ්වනනිරොධි කම්පිතකුච ඛාසොදාමං

උතුරුසඵචේ කොටසෙනින්; ආවජාදා, වසා; ස්පුරන්,
පහලවන; කණ්ඨ ධ්වාන, කටසන (උතුරුගඬ); නිරොධ,
නැවැත්වීමෙන්; කම්පිත කුච, කැපිකුසැත්ති (සැලෙන
පියොවුරුන්ති); ශාසොද්ගමා, සුසුම්ලත්ති; රොදති (දුකි),
හඬතිසි; මනෝ, හගිමි; (පියොවුරු කම්පානෙරෙහින්
සුසුම් ලීමින් හඬතිසි සිතමි යන අදහසි.)

සාර්දුල වික්‍රිසිත වාතකය සි

කිසියම් ප්‍රොෂිත හනිකාවක් තමාට ම නිසැක කෙරෙයි.

79 සාසනාමිති සමුද්‍යානසා ගදිතා විප්‍රබ්ධිකර්ණිනං

ගච්ඡන් දුරමුපෙක්ඛිතො මුහුරසො

ව්‍යාචාතා නිෂ්ඨානපි

තච්ඡුන්‍යො පුනරුප්පිතාසම් භවතෙ

ප්‍රාණාස්ත ඵතෙ දුඝා

සඛ්‍යාසනිෂ්ඨාන ජිවිත ව්‍යසනිති දම්බාදහං රොදිමි

සමුද්‍යානසා, (විදේසකට යාමට) උත්සාහවත් මහිමියා
ගේ; සාසනාමි ඉති ගදිතම්, යෙමිසි කි බස; විප්‍රබ්ධිමි,
විස්වස්ව; ආකර්ණිනම්, අසන ලදි; ගච්ඡන්, යන; දසො,
මෙතෙමේ (මහිමිය); මුහුර, වරින්වර; ව්‍යාචාතා (මා
අපෙක්ෂාවෙන්) හැරී; නිෂ්ඨාන් අපි, සිටින්නේද; දුරං
උපෙක්ඛිතා, දුර හිසේය; පුනා, යළි; තත් ශුන්‍යො භවතෙ,
ඒ හිස් ගෙයි; ආසනිතාසම්, සිටියෙමි (ගෙයි වසමි); ඵතෙ
ප්‍රාණා, (මගේ) මේ ප්‍රාණයෝ; දුඝා, දුකියහ; සඛ්‍යා, යෙහෙ
ලියෙති; නිෂ්ඨාන, (තොපි) සිටිවු; ජිවිතව්‍යසනිති, දිවි විපත
රකිනු රිසි (ජිවිතාසම්ණි); අහම, මම; දම්බාන්, ව්‍යාජයෙන්
(බොරුවට); රොදිමි, හඬමි.

සාර්දුල වික්‍රිසිත වාතකය සි.

යෙහෙළියක් නාසිකාව තියකොට කොපය දුරුවයි.

80 අනාලොච්ඡ ප්‍රේමිණි; පරිණතිමනාද්‍යාස සුභාද-
ස්ත්‍රියාකාණෙක මානා; කිමිති†සරලෙ ! සංප්‍රති කානා;
සමාකාමො හොතෙ ඉ ප්‍රලය දහනොද්භාසුර ශිඛා;
සවහසොනාභිහාරා සාදලමධුනාරණාරුදිතො;

ප්‍රේමිණි, පෙමෙති; පරිණතිමි, මිතිකිරිම (පරිපාකය);
අනාලොච්ඡ, නොවිමසා නොහොත් නො පිරික්සා; සුභාදා,
යෙහෙළියනට; අනාද්‍යාස, අනදරකොට (බවුන් ගේ වචන
නොපිළිගෙන); (හෙ) සරලෙ, (එම්බා) උදර නැනැත්තිය;
(තරලෙයන පාඨ විසින් වපල නැනැත්තිය); කියා, තී
විසින්; සංප්‍රති, දැන්; කිමිති, මක්නිසා; මානා; කානා,
මානය කරන ලද්ද; හි, යම් හෙයකින්; ප්‍රලය දහන, කපන
ගින්න බදු; උද්භාසුර, බබලන; ශිඛා, ගිනිදල ඇති; එතෙ
අභිහාරා, මේ අතුරු; සවහසොන, සිය අතින්; සමාකාමා,
අදහාලද්ද; තත්, එහෙයින්; අධුනා, දැන්; අරණාරුදි
තො, හිස් හැඬුමෙන්; අලමි, පලෙක් නොවේ;

ශබරිණී වෘත්තය යි

නායකයෙක් නාසිකාව සනසයි.

81 කපොලෙ පත්‍රාලී කරතල නිරොධෙන මාදිතා
නිපිතො නිඃශායසෙරයමමාන හාද්‍යෝධරරසා;
මාද්‍යා කණෙකු ලග්නසාරලයති වෘෂා †සන්නතටං
ප්‍රියො මනුර්ජානසනව තිරනුරොධෙ ! න තු වසම්

කපොලෙ, කොපුලෙහි; පත්‍රාලී, පත්‍රලේ (පත්‍ර රවනා);
කරතල නිරොධෙන, අත්තල පිඩනයෙන්; මාදිතා, මැකිණි;
නිඃශායසො, සුසුමෙන්; අයම්, මේ; අමාන හාද්‍යා, අමා බදු

† තරලෙ; සරලෙ ප්‍රෙයයි ඉ විරහ දහනො

† ස්තනනටි.

මිහිරි; අධරරස; තොල් රසය; නිරිත; බොහලදි (විසලිණි
යන අදහසි); වාෂ්ප; කදුළු; කණේලන්ත; ගෙලෙහි
(උගුරෙහි) ලැගුණේ; ස්තන නටම්, පයොධර නටය
(සාන ප්‍රාන්තය); මුහු; වරින්වර; තරලයහි, කම්පා
කෙරෙයි; (එවම්, මෙසේ); මනස; කොපය; තව, නිට; දිය
ඡන; වල්ලහයා විස (ප්‍රියයා විස); (හෙ) නිරන්තරාධෙ,
(එම්බා) නො අනුකූල නැනැන්තිය; වයා තු, අපි වනාහි;
(ප්‍රිය) න, නිට වල්ලහ නොවෙමු; (මෙහි වයම් යන බුහු
බසින් විශාදය හඟවයි.)

ශබ්දිණි වාතනය සි

කිවියා ගේ නිමක්:

82 ශුන්‍යං වාසගාහා විලෝකාශයනා

දුන්දාස කිංචිවජ්ජනෙර්

නිද්‍රාව්‍යාජ්ජුපාගතසා සුචිරං නිජීණි පභසුමිබම්

විසුබ්ධං පරිවුම්බස ඡතපුලකාමාලෝකාශ ගණකසංලිං

ලජ්ජා නමුමුබි ප්‍රියෙණ හසනා† බාලාචිරං වුමිබිතා

ශුන්‍යං වාස ගාහම්, විවික්ත ක්‍රීඩා හවනය; විලෝකාශ, බලා;
ශයනාත්, යහනින්; කිකුළින් උන්දාස, මදක් නැගිට;
ව්‍යාජ නිද්‍රා උපගතසා, බොරු නින්දට පත්; පභසු, හිමියා
ගේ; මුබම්, මුහුණ; සුචිරං නිජීණි, බෝ කලක් බලා;
(කොදට පිරික්සා යූ සේයි.) විසුබ්ධං පරිවුම්බස, නිසාකව
සිම; ඡතපුලකාමි, හටගත් ලොමුදහ ඇති; ගණකසංලිම්,
කොපුල; ආලෝකාශ, දූක; ලජ්ජා, විලිසෙන්; නමුමුබි, නැමී
මුවැති; බාලා, මුඛාව; හසනා ප්‍රියෙණ, සිනාසෙන හිමියා
විසින්; චිරම්, බෝකලක්; වුමිබිතා, සිඹින ලද.

ශාර්දූලවික්‍රිති වාතනය සි

† බාලාහවවුමිබිතා

නාසිකාව විසින් නාසකයාට නොයන ලෙස කියන ලද
අන්ය නාසිකාවක වෙත ගිය නාසකයා ගේ වර්තය හා
එයින් කිසි නාසිකාව ගේ ව්‍යාපාරය කිවියා මෙසේ
දක්වති.

83 දී ලොලුද්‍ර භූලතයා විපක්‍ෂ

දිගුපනාසාසො † වධුතං ශිර-
සාභාතනානන නිරික්‍ෂණේ කාන
නමස්කාරො විලක්‍ෂා සපිතා
‡ කොපාන් තාමු කපොල භිත්තිනි මුවෙ
දූමසා ‡ ගතා පාදයො-
රුක්‍ෂාමො ගුරුසන්නිධාවපි
විධිර්ද්වාහාං න කාලොචිතා

ලොලත්, සාලෙන; භූලතයා, බැමලියෙන්; විපක්‍ෂ රමණී
දිග්, සපත්තිය ගේ (ගෙය පිහිටි) දිග; උපනාසාස (සති),
දක්වූ කල; (නාසිකයා, නාසිකාව විසින්); ශිරා, හිස;
අවධුතම්, සොලවන ලදී; (නාසකා අපි, නාසකයා ද);
තත්වාතනානන නිරික්‍ෂණේ, ඒ හිස සෙලවීම දැකීමේ දී;
විලක්‍ෂා සපිතා, කුමක් කටයුතුදැයි නොදන්නේ නොහොත්
විලියට පත්ව සිටියේ; නමස්කාරා, ප්‍රණාමය; කානා, කරන
ලද්දේ ය; කොපාන්, කොපින්; තාමු කපොලභිත්තිනි,
තම පාහැ කොපල් තලානි; මුවෙ (සති), (ඇගේ) මුව ඇති
කල; දූමසා, බැල්මෙන්; පාදයො, දෙපාමුල; ගතා,
වාටුණේය; (දෙපාමුලට බැල්ම හෙළි යුක්තිය.) ගුරුසන්නිධො
අපි, නැදීමයිල් හමුවෙහි ද; ආහාමි, දෙදෙනා විසින්;
කාලොචිතා විධි, තැනට පුදුසු කිසි; න උක්‍ෂාමො, අත්
නොහරන ලදී.

දී ලොලභූලතයා
කානනිති

† විධුතං
‡ නතා

‡ රෂත් තාමු කපොල

සෙහෙළියන් විසින් මානය ඉපැදවීමට උවදෙස් දුන් නායිකාවක් එහි නො පිහිටිය හැකිව බවුනට මෙසේ කියයි.

84 ජනා නොත්කලිකා තනො න ලුලිතො
ගාත්‍රං න රොමාඤ්චිතං
චක්ත්‍රං † සොදකණාත්චිතං න
සහසා යාවච්ඡදෙනාමුතා
දූෂො නෙව මනො හෘතං ධාතීමුතා
ප්‍රාණෙශ්වරෙණාදූ මෙ
‡ තත්කෙනාත්‍ර නිරූප්‍යමාණ නිපුණො
මානා සමාධියතාමි

උත්කලිකා, උත්කණ්ඨාව; න ජනා, නොවී; තනො, දෙනන; න ලුලිතො, කම්පා නොවී (නොසැලිණි); ගාත්‍රම්, අවයව; න රොමාඤ්චිතම්, ලොමුදහ නොවී; චක්ත්‍රම්, මුව; න සොද කණාත්චිතම්, සෝ දිසෙන් යුක්ත නොවී; (එහෙත්) යාවත්, යම් හෙයකින්; ධාතීමුතා, දරිය පැහැර ගන්නා; ඡදෙන, කපටි; අමුතා ප්‍රාණෙශ්වරෙණ, මේ පණි සුරා විසින්; මනා, මගේ සිත; දූෂොන එව, බැල්මෙන් ම; හෘතම්, පැහැර ගන්නා ලදී; තත්, එහෙයින්; අත්‍ර, මෙහිලා; නිරූප්‍යමාණ නිපුණා, කාශීසිද්ධියෙහි සමත්; මානා, කොපය; කෙන, කවරකු විසින්; සමාධියතාමි, පිහිටවනු ලැබේ ද.

ශාර්දූල වික්‍රිත වෘත්තය යි.

85 † දූෂාභිකාතර නෙත්‍රයා විරතරං බඬාඤ්ජලි යාචිතා
‡ පශ්‍වාදංගුක පලලවෙන විධාතො නිච්ඡාජමාලිඛිතා
ද්‍රුතාසාක්ෂිපා යද සමයනමසාණො
යත්ත්‍රං ප්‍රවාතනා ශයා
පූථිං ප්‍රාණ පරිග්‍රහො දසිතයා මුක්තානතො වලලාහා

† සොදකණාඤ්චිතං ‡ තත් කෙනාත්‍ර නිරූප්‍යමාණ
නිපුණො මානා සමාධියතො

† දූෂාභිකාතරසා දශා ද්‍රැතතරම් ‡ පශ්‍වාදංගුක පලලවෙ
‡ ද්‍රුතාසාක්ෂිපා සමයන එවමසාණො

කාතර නෙත්‍රයා (නාසිකයා), දීන නෙන් ඇති (නාසිකාව විසින්); විරතරම්, බෝකලක්; දූෂටා, අවලෝකනය කරන ලදී; (තතා, ඉක්බිති); බඬාඤ්ජලීම්, ඇඳිලි බැඳ; යාචිතා, අයදනා ලදී; පශ්චාත්, පසුව; අංශුක පල්ලවෙන, වත් කෙළවරින් (වසුනු ප්‍රාන්තයෙන්); විධාතා, ගන්නා ලදී; (තතා, එයට පසු); නිජීතාපම්, ව්‍යාජ රහිතව; ආලිඛිතා, වැළඳගන්නා ලදී; ඉති, මෙසේ; සමසාම්, දශිනාදි සියල්ල; ආක්ෂිප්‍ය, බැහැර ලා; යදා, යම් කලෙක; අභාණා, දයා විරහිත; ශයා, කපටි හිමියා; ගනතුා ප්‍රවාතනා, යාමට උත්සාහවත් වීද; (තදා, එකල;) දශිතයා, බිරිඳ විසින්; ප්‍රථම්, පළමුව; ප්‍රාණ පරිග්‍රහා, ජීවිතාශාව; මුක්තා, දුරු කරන ලදී; (අනන්තරම්, ඉක්බිති); වල්ලහා මුක්තා, හිමියා දුරුකරන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිත වෘත්තය සි.

කිසියම් විශෝධියෙක් දසිනාවගේ විශෝද්‍රත සිහි කෙරෙහි.

86 තපො මහා විරහ වහ්නි ශිඛාවලිනි -

රාජාණ්ඩුරසානනතටෙ හෘදයෙ ප්‍රියායා;

‡මත්මාගී වික්ෂණ නිවේශිත දීන දූෂෙට-

‡ර්නුනා ඡමච්ඡිති බාඡපකණා පතනති

විරහ වහ්නි ශිඛාවලිනි, විශෝධිනිදල වැළිත්; ආපාණ්ඩු රසාන නතටෙ, මඳක් පඩුවත් පියොවුරු තලැති; ප්‍රියායා, පෙම්වතිය ගේ; තප්තෙ, තැවුණු; හෘදයෙ, හදෙහි; මත්, මාගේ; මාගී වික්ෂණ නිවේශිත, මග බැලීමට පිහිටුවන (යොදන); දීන දූෂෙට, බැහැ නෙතින්; ඡමච්ඡිති, ඡම ඡමයන හඬැති; බාඡපකණා, කඳුළු බිඳුනු; නුනම්, එකානන් යෙන්; පතනති, වැටෙත්.

වසන්තතිලකා වෘත්තය සි.

‡ රජාලි වික්ෂණ නිවේශිත ලොල දූෂටෙ;

‡ නුනං ඡමච්ඡිති

සෙහෙළියක් මානිනියක හේ පවත් අන් සෙහෙළියකට
මෙසේ පවසයි.

87 ඒ විනා මොහ විනිශ්චලෙන මනස,

මොනෙන පාදනන;

† ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන පරාභිමුඛ: ප්‍රියතමො

ගනතුං ‡ ප්‍රවානොං' ධුනා

සචිරිධෙරලසෙරි නිරන්තර

ලුඨද්ධාපාකුලෙරික්‍ෂණො;

‡ ඥාසොත්තම්පිතකුචං නිරික්‍ෂ්‍ය

සුචිරං * ජ්වෙශයා වාරිත:

විනා මොහ, (පහදී ද නොපහදී ද යන) සිතිවිලි මුළු
සෙන්; විනිශ්චලෙන මනස, දෙහිසියා සිතින් යුත්; මො
නෙන, කිසිවක් නො බිණීමෙන්; පාදනන, පා වැදී; ප්‍රත්‍ය
ඛ්‍යාන පරාභිමුඛ, නිරාකරණයෙන් විමුඛ වූ; අධුනා, දැන්
ගනතුං ප්‍රවානන, යාමට උද්‍යක්‍ෂක වූ; ප්‍රියතම, පෙම්වතා;
ජ්වෙශයා (තයා); දිවියෙහි ආසා ඇති ඇ විසින්; සචිරිධෙර,
විලිඇති; අලසෙරි, මන්දසංචාරී; නිරන්තර ලුඨත්, නිතර
ගලන; ඛාප + ආකුලෙරි, කඳුලෙන් යුත්; රික්‍ෂණො,
නෙතින්; ඥාසොත්තම්පිත කුචම්, සුස්මෙන් සෙලවෙන
පියවුරු ඇතිව; සුචිරම්, බෝ වේලාවක්; නිරික්‍ෂ්‍ය, බලා;
වාරිත, නවත්වන ලදී.

ඒ විනා මොහ නිබ්බය මාන මනස † ප්‍රත්‍යාඛ්‍යාන

‡ ප්‍රවානන: ශබ්ද: ‡ තත්ථව්‍යා ස ප්‍රත්‍යක්‍ෂයා තරලයා
නත්‍රානතරෙවාරිත:; ඥාසොත්තම්ප කුචං

* ජ්වෙශයා

**වෙමකුපාලයන් ගේ අරුත් පැවසීම මෙයට වෙනස් වේ.
බහු ගේ ශ්ලෝකය හා අරුත් මෙහි සහන සලවේ.**

විනාශ මොහ නිබ්බෑමාන මනසා මොහෙන පාදානනා;
ප්‍රත්‍යක්‍ෂාන පරාච්ඡුඛා ප්‍රියතමො ගනතුං ප්‍රවාතනා ශඬා;
සචිරිබොධලසෙරි තිරන්තර

ද්‍රිවුද්ධාත්පාකුලෙරික්‍ෂණෙන-
සාන්තවිභිතා ස ප්‍රත්‍යක්‍ෂා තරලයා නත්‍රාන්තරෙ වාරිතා;

ශඬා ප්‍රියතමා, කපටි පෙම්වතා; පාදානනා (සත්), පාවැදී
යේ; විනාශ මොහ, විචාරයෙන් හටගත් මොහයෙන්; නිබ්බෑ
මාන මනසා, බැඳුණු සිත් ඇති; තසා තත්වභිතා, ඒ තුනු
වහ විසින්; මොහෙන, නො බිණීමෙන්; ප්‍රත්‍යක්‍ෂානා,
තිරස්සා; සා, හෙතෙමේ; පරාච්ඡුඛා (ගුණා), විමුඛ වී; ගනතුම්,
යන්නට; ප්‍රවාතනා, උත්සාහවත් වී; නත්‍රාන්තරෙ, ඒ අවසර
යෙහි; තරලයා (තසා), අධිරවූ ඇ විසින්; ස චිරිබොධ, ලජ්ජා
සහිත; අලසෙරි, මතු සාමාර ඇති; තිරන්තර ද්‍රිවුද්ධ, තිතර
ගලන; බාත්පාකුලෙරි, කඳුලෙන් කඳුළු වූ; රික්‍ෂණෙන,
බැල්මෙන්; ප්‍රත්‍යා, යළි; වාරිතා, නවත්වන ලදී.

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වෘත්තය සි

**විදෙස් ගතයෙන් පෙරලා පැමිණ සිය පෙම්වතිය හා
ලත් සමාගමය මෙසේ සවසයි.**

88 මිලානං පාණ්ඩු කෘෂං † විශොග

විධුරං † ලම්බාලකං සාලසං
භූයස්සාත්‍යක්‍ෂණ ජන කාන්ති ‡ රහස

ප්‍රාප්තෙ මයි ප්‍රොෂිතෙ
සාටොපං රතිකෙලි ‡ කාලසරසං රමයං කිම්පසාදරු-
ද්‍යන් * පිතං සුතනොමියා † වදනකං

වක්තූං න තත් පාසිතෙ

‡ මිලාස විධුරං
‡ දහන රසසං
විසමාසිතෙ

† ලම්බාලකානො මයා ‡ මධුරං
* පිතයත් † මුඛවිදං තත් කෙන

(පුළුම්, පෙර); මලානම්, මැලවුණු; පාණ්ඩු, පඩුපැහැ; කෘෂ්මි, කෙට්ටු; විශොග විධුරම්, විශොවින් දුකට පත්; (විශොගයන්න මලාන ආදී සෙසු පද හාද සමබක කටයුතු). ලඬොලකම්, විසුරුණු කෙස් ඇති; සාලසම්, අලසවත් (ඡාය); (තන; ඉක්බිති); ප්‍රොෂිතෙ, විදෙස් ගිත; මසි, මා; රහසි, වහා; ප්‍රාප්තෙ (සති), පැමිණි කල; හුය; යළි; තත් කෂණ, එකෙණෙහි; ජාත කාන්ති, හටගත් පැහැ ඇති; සාටොපම්, සගළු (එඹවත්); රතිකෙලිකාලසරසම්, රති ක්‍රීඩා සමයයෙහි ආර්ද්‍රවත්; රමයම්, මනහර; සුතනො; මනා සිරුරැති ය හේ; යත් වදනකම්, යම් සිහිති වුවනක්; මයා, මා විසින්; ක්‍රිමප්‍රාදරත්, ඉමහත් අදරෙකින්; පිතම්, (සිඹිම් අසුරෙත්) බොන ලදද; තත්, එය; වස්තුම්, කියන්නට; න පාසීතෙ, නොහැකි වේ.

ශාර්දූල වික්‍රිත වෘත්තය යි.

89 සෙසවාහං ප්‍රමද † නෂ්ණමධිගතාවෙනෙ

ව තෙ භූපුරා-

වෙෂාසමාක†මවාත්තිරෙව සහජවිරිඩාධනා සත්‍රිජනා
ඉත්ථ ලජ්ජතයා සමානෙරුපගමෙ දි මත්ථා

තනුං සංග්‍රමාත්

පුංභාවා ප්‍රථමං රතිව්‍යතිකරෙ මුක්තස්‍යානො වල්ලභා

සා එව අහං ප්‍රමද, ඒ මම ම ප්‍රකෘෂ්ට මද ඇත්තියක් වීමේ; නෂ්ණං අධිගතා, මිනිසුන් විසින් දත් තැනැත්තියක් වීමේ; එතෙ භූ තෙ භූ භූපුරො, මේ ඒ පාවලලු ද වේ; එෂා, මෙය; අසමාකම්, අපගේ; වාත්ති: එව, වාත්තිය ම වේ; සත්‍රිජනා, සත්‍රිහු; සහජ විරිඩා ධනා, පියවිඳෙන් විලිය ධන කොට

† නෂ්ණමනුචිතාවෙනෙ යනො

‡ මවාත්තිරෙෂ

දි සමාමෙව මත්ථා තනුං

ඇත්තෝ වෙහි; ඉක්මම්, මෙසේ; රත්වැනි කෙර, පුරුෂාසිත
යෙහි දී; සමානෝ උපගමෝ, සිහිපත් කල; ලජ්ජිතයා (තයා);
විලිපත් ඇ විසින්; සංක්‍රමාත්, අවුලින් (පසිකාලනයෙන්);
නන්‍රං මකා, තුනුව දන; ප්‍රථමම්, පළමුව; ප්‍රාභාව: මුක්තා,
පුරුෂ භාවය මුදන ලදී; තනා, පසුව; වල්ලභා: මුක්තා,
හිමියා මුදන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනය සි.

කිවියා ගේ කීමක්

90 කර කිසලයා ධුකා ධුකා † විමාගිති වාසසී
ක්‍ෂිපති සුමනෝ මාලාශෙෂා ප්‍රදීපශ්වා ප්‍රති
ත්‍යගයති මුහු: පතූජේත්‍රා විහසා සමාකූලා
‡ සුරත විරතා රමා තත්වි මුහුමුහුරික්‍ෂනෙ

සුරත විරතා, රතිය අවසන් කල; රමා තත්වි, රමණීය
තුනුවන; කරකිසලයම්, අත් ලිය (පාණි පල්ලවය; ධුකා
ධුකා, කොලවමින්; වාසසී, වන (වස්ත්‍රය); විමාගිති,
(අදිනු සඳහා) සොයයි; සුමනෝ මාලා ශෙෂම්, සමත් මල්
මාලාවෙන් කොටසක්; දීපශ්වා ප්‍රති, පහන් දැල්ලට; ක්‍ෂිපති,
(පහන නිවන පිණිස) හෙලයි; විහසා, සිතායි; සමාකූලා
(විලියෙන්) කලබල වූවා; මුහු, වරින්වර; පතූජේත්‍රම්,
හිමියා ගේ නෙත; ත්‍යගයති, වසයි; මුහු: මුහු, වරින් වර;
රික්‍ෂනෙ, (හිමියා දෙස) බලයි.

හරිණි වාතනය සි.

† විලම්බිත මෙබලා
ප්‍රතා: ප්‍රතරික්‍ෂනෙ

‡ සුරත විරතෝ රමා තත්වි

කිසියම් කෙසෙලියක් මානවත් නාසිකාවක බිය ගන්වා
නාසකයා සම්පයව යවයි.

91 සනෙත්තවාත්‍ර ගාභෙ ගාභෙ සුවතයස්සා:

පාච්ඡ ගඤ්ඤා,

ප්‍රෙයාංසා ප්‍රණමනති කිං තච පුනර්දසො

යථා වතීනෙ

ආත්ම ද්‍රොහිණී! † දුර්ජනො ප්‍රලපිතං

කණේතිහං මා කාථා

ශ්ජිනන ස්නෙහ රසා භවන්ති පුරුෂා

‡ දුඛානුවතීතා ප්‍රතා

අත්‍ර, මේ නගරයෙහි නොහොත් ගමෙහි; ගාභෙ ගාභෙ,
ගෙයක් ගෙයක් පාසා; සුවතයා සනති, සුවතිහු වෙති; තච
(ප්‍රෙයාන්) ප්‍රතා, කි හේ ප්‍රියතමයා වනාහි; දසා යථා වතීනෙ,
දසකු මෙන් පවති (දසකු මෙන් තිට වදියි); ප්‍රෙයාංසා,
(මෙහි වෙසන සෙසු) පෙම්වත්තු; ප්‍රණමනති කිම්, (ඔවුන්
හේ පෙම්වතියනට) වදිත් දැයි; අඤ්ඤා, දැන්; ගඤ්ඤා, ගොස්;
තා, ඔවුන්; පාච්ඡ, විචාරව; ආත්ම ද්‍රොහිණී, තමහටම
සැතිරියක් වන්නිය; දුර්ජනො ප්‍රලපිතම්, දුදනක් විසින්
කියත ලද බස්; කණේ, කනෙහි; අතිශම්, නිතර; මා කාථා
නොකර; (මක්නිසාද?) ජිනන සෙනෙහරසා පුරුෂා, සුන්
සනා රසැති පුරුෂයෝ; ප්‍රතා, යළි; දුඛානුවර්තතා
භවන්ති, දුකට අනුව පවතින්; ඒහෙයිනි).

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වෘත්තය යි

† දුර්ජන ප්‍රලපිතං කණේ භාශං; කණේ විෂම්

‡ දුඛානුවාතතා යතා

**යෙහෙළියන්ගේ උවදෙසින් මින් උපදවා නායකයා
දුරුකොට පසුව නැවෙන නායිකාවක ගේ කීමක්**

92 නිඃඥාසා වදනා දහනති හෘදයං නිමුලා චූන්මථානෙන
නිද්‍රා නෛති න දශයනෙ ප්‍රියමුඛානකතං දිවං රුද්‍රතෙ
† අභිතං ශොභමුපෙති පාද පතිතා

ප්‍රෙයාංඝ්‍නදො පෙක්ඛිතා

සඛ්‍යා! කං ගුණමාකලයා දසිතෙ

මානං ‡ වයං කාරිතා

පාදපතිතා, (මා) පාවැදි; ප්‍රෙයාන්, පෙම්වතා; තදා,
එදින; උපෙක්ඛිතා, අවමන් කරන ලදි; (තෙන, එහෙයින්);
නිඃ ඥාසා, සුසුම්නු; වදනම්, වුවන; දහනති, දවති; හෘද
යම්, හද; නිමුලම්, මුළුමනින්ම; උන්මථානෙන, මහිනු ලැබේ;
නිද්‍රා නෛති, නින්ද නොඑයි; ප්‍රියමුඛම්, පියමුහුණ; න
දශයනෙ, නොදන්නා ලැබේ; නකතං දිවම්, රු දෙවෙහි;
රුද්‍රතෙ, හඬනු ලැබේ; අභිතම්, සිරැර; ශොභම්, විසැලුමට;
උපෙති, පැමිණේ; (හෙ) සඛ්‍යා, (එම්බා) යෙහෙළියෙණි;
කං ගුණා ආකලයා, කවර නම් ප්‍රයෝජනයක් සලකා;
වසම්, අපි; දසිතෙ, පෙම්වතා කෙරෙහි; මානං කාරිතා,
(තොප විසින්) මානය කරවන ලද්දෙම් ද.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වෘත්තය සි.

**කිසියම් මානනියක් තම පෙම්වතාගෙන් යළි විශ්වාසීම්
ගැන මෙසේ දක්වෙයි.**

93 *අද්‍යුර්භ්‍ය ඤදි ප්‍රියෙ පුනරහං මානසා වා'න්‍යසා වා
† ගෘහ්ණීයාං ශයදුර්නයෙන

මනසා නාමාපි සංක්ෂෙපතා

† උන්මුලයනෙ † කණ්ඨා ශොභම් ‡ තථොපෙක්ඛිතා

* අද්‍යුර්භ්‍ය න හි ප්‍රියෙ පුනරහං මානසා වා භාජනම්

† ගෘහ්ණීයාං විෂ රුපිණා ශයමතෙ නමාපි

‡ තත් තෙනෙව විනා † ශශාඛක ධවලා;

‡ ස්ප්‍රභාවිට්ඨාසා නිසා

† එකො වා දිවසා පයොද මලිනො

යායාන්මම ප්‍රාචාඞ්

යදි, ඉදින්; අඤ්ඤා, අදසිට; පුනා, යළි; අනම්, මම; ප්‍රියෙ, වල්ලභයා කෙරෙහි; කොපසා වා, කොපයෙහි හෝ; අන්‍යසා වා, (පරිවරණ ප්‍රසාදදි) අත් දෙයක හෝ; ශඤ්ඤානසෙන මනසා, කපටි දුර්නය සිතෙකින්; (බොරු දෙස් පැවැරීමෙකින් යන අදහස); නාමාපි, ඒ නමක්වත්; ගාත් ඡේයාමි, ගත්තෙමි නම්; තත්, ඒ හෙතුකොට ගෙන; සාංකෂ්‍යපතා, සැකෙවින් (ඉතා අඩුතරමින්); තෙන විනා එව, ඔහුගෙන් වෙන්වම; ශශාඛක ධවලා, සඳින් සුදු (සඳ රසින් සුදු); ස්ප්‍රභාවාසා (ඉව), පැහැදිලි සිතාවක් බඳු; නිසා, යාමිනිහ; (යානතු, යෙන්වා; අත එව, එසේම); මම, මට; පයොදමලිනා, ගනකුළෙන් අඳුරැවු; එකො වා දිවසා, එකම දිනයක් හෝ; යායාන්, යේවා.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතතස සි

සෙහෙලියක් පෙර නමාව පුරුදු විහ්න වෙදනාවෙකින්
නව මානිනියකට කරුණු අවබෝධ කරවයි.

- 94 ඉදා කාණො කාණො ප්‍රියතම † තනු ඥානමථ කිං
† ගමිසායාමො යාමො භවතු ගමනෙනාථ භවතු
පුරා යෙනෙවො මෙ විරමනුසාතා විත්තපදවි
ස එවානොසා ජනා සබ්බි! ‡ පරිචිතා කසා පුරුමා;

‡ කිං තෙනෙව † ශශාඛක කිරණ ස්ප්‍රභව

‡ ස්ප්‍රභාවිට්ඨාසා † තෙනෙවො වා

† නභියෙවනමථ කිං † ගමිසායාමො භවතු භවතු

ගමනෙනාලමනිශම් ‡ පරිචිතා කසා පුරුමා;

හෙ) ප්‍රියතම, (එම්බා) පෙම්වත; ඉදං කාණ්ණම්, මෙය කළය; (සා ආහ, හෙතෙම කිය); කාණ්ණම්, (ඔව්) කළය; නනු ශෙවතම්, සුදු තොවෙද; (සා ආහ, හෙතෙමේ කිය); අථ කිම්, ඉතින් කිම; ගමිසාමය, යමු; (සා ආහ, හෙතෙමේ කිය); යාමය, යමු; භවතු ගමනෙන, ගමනින් වැඩෙක් නොවේ; (සා ආහ යනු සබඳි) අථ භවතු, එහෙනම් එසේ වේවා; පුරු, පෙර; යෙන, යමකු විසින්; විරම්, බෝ කලක්; මෙ, මාගේ; විත්ත පදවි, සිතෙහි වූ අදහස්; අනුසාතා, අනුව යන ලද්දේද; (හෙ) සබ්, (එම්බා) මිතුරිය; සඃච, හෙතෙමේ ම; අන්යා ඡන්ය, (දැන්) අනිකෙක් විය; පුරුෂා, පුරුෂයෝ; කන්ය, කවරකුට; පරිච්ඡාය, ලැදි වෙත් ද; (ඔවුහු කිසිවකුට ලැදි නොවෙත්).

සෙහෙළිය මගේ පෙම්වතා පෙර මා කී කී දෙය එසේම බාරගනී. දැන් හෙතෙමේ එසේ නොවේ. දැන් වෙනස් කෙනෙකි; හැම මිනිස්සුම ඔබලු වෙති. කවරකුට නම් ලැදිවෙත් ද ඔවුහු තොප ප්‍රියයා කෙරෙහි තොප ගේ වරදෙක් විය හැක. එබැවින් මානය හරුව යනු මෙහි අදහසයි.

ශබරිණී වෘත්තය යි.

නායිකාවක් හඳුනා දුනු කොපය ක්‍රියාවෙහි නොයොදවා එනිම රඳවයි.

95 වරණ පතනං † සාසාලාපා මනොහර වාචවූ
කාශනරතනො ගීසාශ්ලෙෂා හටාන් පරිවුමනම්
ද්විතී හි වපලො මානාරමාසා*ථාපි හි නොත්සහෙ
*හාදයදසිතා කාන්තා කාමං කිමත්ත කරොමසමි

(සාසාලාපා මනොහර වාචවූ යන පාඨ විසින් හැඬුම් බස් හා ඉමහත් පියබස් යන අරුති). කාශනර තනො, ඉතා කෙටිවූ සිරුරේ; ගාසාශ්ලෙෂා, දැඩි වැලඳ ගැනීම;

† සාසාලාපා; සාන්ධාලාපා; ද්වි ඉති බහුචලො; ඉතිව බහුලො * තථාපිව * හාදය දසිතා කාන්තා

(හිමියා විසින් මා හේ දුබල සිරුර වැලඳ ගැනුම යන අදහසයි.) හටාත්, බලයෙන්; පරිවූඛනම්, සිඳුම; ඉතිති, මේ අසුරා නොහොත් මෙසේ; මාතාරණා, මන් ඇරඹුම; වපලා, වපලය; (සඵලා යන පාඨ විසින් මන් ඇරඹුමේ මෙබඳු පලවේ.) නථාපිති, එසේවුවත්; න උත්සහෙ, (එයට) උත්සාහ නොකෙරෙමි; (මක්නිසාද?) කානනා, හිමියා; කාමම්, නිසැකිත්ම; හාදය දසිනා, හාදය ස්වාමිය; (එබැවිනි.) අත්‍ර, මෙහි ලා; අහම්, මම; කිං කරෙමි, කුමක් කෙරෙමි ද

වෙමභූපාලයෝ මෙය “මානය කරව. එහි ගුණ බොහෝ වෙති” යි යෙහෙළියන් විසින් උවදෙස් දුන් නාසිකාවක හේ කීමෙකැයි යෙහි.

හරිණ් වාතනය යි

නායකයෙක් තම විරහොන්තණසිතා නාසිකාව ගැන මෙසේ සිතයි.

96 තත්වභිග්‍යා ගුරු සන්නිධො නයනයො

සීද්ධාරි සංඝාමිහිනං

තෙනානනඤ්චිතෙන මත්මථ ශිඛි

‡ සිකෙතා විශොගොද්භවෑ

මනෝ තසා නිරසාමාන කිරණසෙසාමා

† මුඛවෙනොද්ගතා

‡ ශ්වාසායාස සමාකුලාලිසරණි ව්‍යාජෙන ධුමාවලී

තත්වභිග්‍යා, තුනුවග විසින්; නයනයො, දෙනෙත්හි; යත් වාරි, යම් දියෙක් (කඳුළු) වී ද; (තත්, එය;) ගුරු සන්නිධො, දෙගුරුන් හමියෙහි; සංඝාමිහිනම්, නවත් වන ලදී; අනනර්ගචිතෙන තෙන, ඇතුළෙහි පැතුරුණු ඒ දියෙන්; විශොගොද්භවෑ, විශෝවිත් හටගත්; මත්මථ ශිඛි,

† සිකෙතානුෂඨිගොද්භවෑ; සිකතතසා ‡ මුඛාද්දගතා

‡ ශ්වාසාමොද සමාකුලාලි නිකර ව්‍යාජෙන ධුමාවලී

අනභ ගින්න; සිකතා; තෙමක ලදී; තසා නිරසාමාන කිරණ; ඒ පිටවෙන ගින්නේ; බුමාවලී; දුම්වැල; ශාසා යාස, සුසුම් වෙසින්; සමාකුල, අවුල්වු (එහි මෙහි විසුරුණු); අලිසරණි ව්‍යාජෙන, බමර ගණ අසුරින්; මුබෙන + උද්ගතා (ඉති), මුබෙන් පිටවියැයි; මනෝ, හගිමි.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනය යි.

මාන කැරුමට යෙහෙළියන් උපදෙස් දුන් නායිකාවක් බවට මොස් කියයි.

97 හුහෙදෙ, ගුණිතශ්චිරං නයනසොරභාසාමාමිලනං
රෙඤ්ඤා ශික්ෂිතමාදරෙණ හසිතං

මෙහෙහිගියොගා කාතා;

ධෙවසීං † කර්තූමපි සපිරිකාතමිදං

වෙතා කථන්තින්මයා

‡ බඳො මානපරිග්‍රහෙ පරිකරා;

සිද්ධිසතු දෙදෙවෙ සපිතා

හුහෙදා, බැම බිඳුම; චිරම්, බෝ වේලාවක්; ගුණිතා, පවත්වන ලදී; නයනසොරා, දෙනෙතේ; අමිලනම්, මදක් හැකිළීම; උභාසාමි, කරනලදී; ආදරෙණ, අදරින් (හටගත්); හසිතම්, මදසිතාව; රෙඤ්ඤා, නවනනුවට; ශික්ෂිතම්, හික්මවන ලදී; (සිතාව නවතාගනිමි යුක්තිය.) මෙහෙන, මුනිවතෙහි (ගොඵ බවෙහි); අභියොගා, උතසාහය (ආසාව); කාතා, කරන ලදී; ඉදං වෙතා අපි, මේ සිත ද; ධෙවසීං කර්තූම්, දිරි වඩනට; සපිරිකාතම්, තිරබවට පමුණු වන ලදී; (එවම්, මෙසේ;) මයා, මා විසින්; මාන පරිග්‍රහෙ, මන් ඉපයුමෙහි; පරිකරා, ඇවසි කරුණු (කොපය ඇති කැරුමට උවමනා සියල්ල); කථන්තින්, දුකසේ (ඉතා

† කතීමපිතිතං ධාතමිදං ‡ සජ්ජො

අමරාවෙන්); බඬා, බඳනාලදි (කරනාලදි); සිද්ධිස්ත්‍ර, එහි සිද්ධිය වනාහි; දෙදවෙ සභිතා, ගාග්‍රායෙහි පිහිටියේය; (මානය කැරැමට උවමනා සියල්ල කෙළෙයි. මානය ඉපදුනා ද නැද්ද යනු මම නො දනිමි යනු අදහසි).

ශාර්දූල වික්‍රිසිත වාතනය සි

නායකයකු විසින් ප්‍රලෝභිත නායිකාවක් යෙහෙළියකට මෙසේ කියයි.

98 අහං තෙනානුතා කිමපි කථසාමිති විජනෙ
සම්පෙ වාසිනා ඉ සරස හාදයචාදවතිතා
තතා කණ්ණොපානෙත කිමපි වදනාසුඤ්ඤා වදනං
‡ ගාහිතා ධම්මිලො සබ්බි! ස ච මයා ගාසමධරෙ

(හෙ) සබ්බි, (එබ්බා) යෙහෙළිය; අහමි, මම; තෙන, ඒ කපටියා විසින්; විජනෙ, රහස්‍ය (දනා නැති තැනෙක); කිමපි කථසාමි ඉති, කිසිවක් කියමිසි; ආනුතා, කැඳවන ලද්දෙමි; සම්පෙ, (බහු) ලහ; ආසිතා ච, හුන්නිද; සරස හාදයචාත්, නොවක් හදුනි බැවින්; අවතිතා (සම්), අවධාන සහිතව පිටියෙමි; තතා, ඉක්බිති; කණ්ණොපානෙත, කනග; කිමපි, කිසිවක්; වදනා, කියන්නාවූ; (තෙන, බහු විසින්;) වදනං ආසුඤ්ඤා, බ්‍රව සිමි; ධම්මිලො, බ්‍රහ්මලෙහි; ගාහිතා, ගන්නා ලද්දෙමි; (හුදෙක් එමනු නොවේ.) මයා ච, මා විසින්; සබ්බි, හෙතෙමේ; ගාසමි, දැනව; අධරෙ, නොලෙහි; (ගාහිතා, ගන්නා ලද්දේය.)

(ගාහිතා ධම්මිලො මම සබ්බි නිපිතො'ධර රසා' යනු යෙත් වෙමහුපාලයෝ සතර වන පාදය ගනිති. මම

ඉ සරලහාදයචාත්

‡ ගාහිතා ධම්මිලො මම සබ්බි නිපිතො'ධර රසා

ධම්මිල්ලං ගාහිතා, ම හේ මුහුළ ගෙන; අධර රසා, තොල් රසය; නිපිතා බොනලදී යනු එහි අරුති.)

ශිවරිකි වෘත්තය සි.

කිවියා හේ කිමක්

99 දෙශෙරත්තරිතා ශතෙශව

සරිතාමුර්විභාතාං කානනෙ-
සීතෙනනාපි න යාති ලොචනපථං

කානෙනති ජනනනපි
උද්ග්‍රිව | ශවරණාඨිරුද්ධ වසුධා

† ප්‍රොන්මාජ්‍ය සාප්‍රෙ දූශො
තාමාශාං පපික ‡ ඤාථාපි කිමපි

ධ්‍යායන් දි පුනර් වික්ෂිතෙ

දෙශො, දෙස්වලින් ද; සරිතාමි, ගාගා හා; උර්වි භාතාං ශතො, කඳු සිය ගණනින් ද; කානනො, වනයන් ගෙන්ද; අත්තරිතා, මුවහ වූ; කානනා, කන (තම බිරිද); යත්තෙන අපි, උපායෙනුදු; ලොචන පථම්, තෙත් මගට; න යාති ඉති, නොයෙතියි; ජනන අපි, දන්නාද වූ; පපිකා, මැහියා; උද්ග්‍රිව, ඔසොවන ලද ගෙලැතිව; වරණාඨි රුද්ධ වසුධා, පා අතින් වලකන ලද බිමැතිව (පා ඔසොවා) ඇඟිලි වලින් සිට උස්ව; සාප්‍රෙ දූශො, කඳුලෙන් යුත් ඇස්; ප්‍රොන්මාජ්‍යා, පිස; තථාපි, ඒ සිටි අයුරෙන්; කිමපි ධ්‍යායන්, යමක් සිතමින්; තාං ආශාමි, (තම ආශාව බඳු) එ දිග; පුනා, යළි; වික්ෂිතෙ, බලයි.

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වෘත්තය සි

| වරණාමු † කාතාමු පුණේ දූශො; කාතාමු පුණේ
දූශම් ‡ තපෙච දි මුහුර් වික්ෂිතෙ මුහු
ක්ෂිතො; විරං වික්ෂිතෙ

නායකයෙක් සහයකුට මෙසේ කියයි.

100 ‡ වක්‍රු: ප්‍රීතිප්‍රසන්නෙ මනසි පරිචයෙ

විනාශමානාභ්‍යුපායෙ

දි රුගෙ යානෙ'නිභූමිං විකසති සුතරාං

ගොචරෙ දුතිකායා:

ආඤාං * දුරෙණ තාවත් සරහස දසිතා

ලිඞ්භනානඤ ලාභ-

ඤාදිගෙභොපානන රථා: හ්‍රමණමපි පරාං

නිජිනිං ‡ සංතනොති

වක්‍රු: ඇස; ප්‍රීති ප්‍රසන්නෙ, ප්‍රීතියට පත්කල; මනසි පරිචයෙ, සිත පුරුදුවූකල (අභ්‍යාසවත් කල); විනාශමානාභ්‍යුපායේ, උපාසිතනු ලබන කල; රුගෙ, නුරුව; අති භූමිං ගතෙ, ප්‍රකෂීයට පත්කල; දුතිකායා, දුතිය හේ; ගොචරෙ, ගොවරය; සුතරාමි, බොහෝසේ; විකසති, විස්තාර වන කල; (යාවත්, යම්තාක් කල්;) තත් ගෙභො පානන රථා, ඇගේ ගෙය අසල විවිධෙහි; හ්‍රමණං අපි, ගමන ද; පරාමි, බොහෝ සේ; නිජිනිමි, සතුට; සංතනොති, දේ ද; තාවත්, ඒ තාක් කල්; සරහසා, වහා; දසිතාලිඞ්භන, බිරිඳ වැලඳ ගැනුමේ; ආනඤ ලාභා, ප්‍රීති ලාභය; දුරෙණ, දුරින්; ආස්තාමි, වේවා; (ඇ වැලඳ ගැනුම මදකට නිබේවා. ඇ වසන ගෙය අසල ඇවිදීම ද සතුට හෙත දේ යනු අදහසි.)

සුභිරා වෘත්තය සි.

‡ වක්‍රු: ප්‍රීත්‍යා නිෂණේණ මනසි පරිචයාවිවිනාශමානෙ' භ්‍යුපායෙ; වක්‍රු: ප්‍රීති ප්‍රසන්නෙ

දි යානෙ රාගෙ විවෘද්ධිං ප්‍රවිසරති ගිරාං විස්තරෙ

* දුරෙ ස තාවත් දි සඤ්ඛාති

තොප හිමියා තෙසේ රමණය තෙරේදැයි යෙහෙළියන්
විසින් පිළිවිසූ නායිකාවක් මෙසේ කියයි.

- 101 කානෙත තලපමුපාගතෙ විගලිතා නිවිසවයං[†] බකිනා
දිද්වාසො විශුථ මෙබලා ගුණ ධාතං
කිඤ්චිත් නිතලෙබ්බ සපිතම්
එතාවත් සබ්බි! වෙද්දම් * සාංප්‍රතමහං
තස්‍යාඛ්‍යසංකෛත පුතා
කො'යං කාසම් දි රතං නුවා කථමිති
සාලපාපි මෙ න සමානී:

කානෙත, හිමියා; තලපං උපාගතෙ, යහනට ආකල; නිවි,
නෙරිය; සවයම්; තමා ම; බකිනාත්, බැඳුමෙන්; විගලිතා,
හිලිහිණි; ගිවිලිත, බුරුල්වූ; මෙබලා ගුණ ධාතම්, මෙවුල්දම්
හුඳෙහි රැඳී; වාසං, වත; නිතලෙබ්බ, නිතලෙහි; කිඤ්චිත්,
මදක්; සපිතම්, රැඳිණි; (හෙ) සබ්බි, (එබ්බා) යෙහෙළිය; එතා
වත්, මෙපමණක් ම; වෙද්දම්, දනිමි; සාම්ප්‍රතම්, දන්; තස්‍ය
අඛ්‍ය සංකෛත, ඔහු ගේ සිරුරු පහස්හි; පුතා, යළි; අයං කා,
මොහු කවරෙක් ද; කාසම්, මම කවරියක් ද; රතං නු වා
කථං ඉති, රතිය හෝ කෙ සේ දැයි; සාලපා අපි; මදෙකුදු;
මෙ, මට; න සමානී, සිහියෙක් නො වී.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වෘත්තය යි.

විශෝ වූවෙක් මෙසේ සිතයි.

- 102 ප්‍රාසාදෙ සා දිගි දිගි ව සා පෘෂ්ඨිතා සා පුරා සා
පසිඤ්ඤා සා පටි පටි ව සා නද්විසොගාතුරසා
හංගො වෙනා ප්‍රකාතිරපරා නාසනි මෙ කාපි සා සා
සා සා සා සා ජගති සකලෙ කො'යමඥොත වාදා

[†] තත් කෂණාත් දි තථාසා * කෙවලමහං
දි රතං තු කිං කථමපි

තත් විශෝග ආතුරසා මෙ, ඇගෙන් වූ විශෝව නිසා රෙහි වූ මට; ප්‍රාසාදෙ, පහසෙහි; සා, හෝ නොමෝ; දිග් දිග් ව, දිගක් දිගක් පාසා ද; සා, හෝ වේ; පාෂානා; සා, (මගේ) පිටු පසින් හෝ නොමෝ වේ; පුරා; සා, (මා) ඉදිරිපිට හෝ නොමෝ වේ; පසිඬෙක සා, යහනෙහි හෝ නොමෝ වේ; පටි පටි ව සා, මහක් මහක් පාසා ද හෝ නොමෝ වේ; හංහො වෙනා; අහෝ විනාය; මෙ, මට; අපර ප්‍රකානා; අත් පිය විශෙක්; නාසා, නැත; සා සා කාපි, ඕ ඕ කවරෙක් ද; සකලෙ ජගති, මුළු ලොව ම; සා සා සා සා, ඕ ඕ ඕ ඕ ම වේ; අයං කා අද්වේත වාදා, මේ කවර නම් අද්වේතවාද යෙක්ද; (ප්‍රියාවගෙන් විශෝවූවහුට හැම නැතම ඇ දක්නට ලැබේ යනු සාමාන්‍ය අදහසි.)

මනුක්‍රාන්ත වාතය සි.

අර්ජුනවර්ණදෙවයන් ගේ මතය අනුව මෙතෙකින්
අමරාශතකය නිමාවට යෙයි.

පහත සලකුණින් අනා සංස්කරණයන් ගේ
ශ්ලෝකයෝ වෙති.

නායකයකු ගේ කීමක්.

103 නහසි ජලද ලක්ෂ්මිං † සාප්‍රයා වික්‍ෂා දූෂයා
‡ ප්‍රවසයි ‡ යදි කානෙතනාසිමුක්තා කථංචිත්
මම පටමවලමය ප්‍රොල්ලිබන්ති ධරිත්රිං
යදනු කාතවති සා තත්‍ර වාචො නිවාතතා;

නහසි, අහස්හි; ජලද ලක්ෂ්මි, මේ සිරිය; සාප්‍රයා, කඳුළු සහිත; දූෂයා, නෙතින්; වික්‍ෂා, බලා; (හෙ) කානත, (එබැවින්) හිමිය; ප්‍රවසයි යදි, විදේසකට යෙහි නම්; ඉති, මෙ සේ; අභිම්, අඬක්; කථංචිත්, දුකසේ (ඉතා අමාරුවෙන්);

† සංසාරයා

‡ ප්‍රසාරයි

‡ යත්‍ර

උක්කා, කියා; මම පටං අවලංඛිත, මා ගේ වන ගෙන;
 ධරිත්‍රිමි, පොළොව; ප්‍රොලලිඛනි, භාරන්ති (පාහිලියෙන්
 බිම භාරන්ති); අනු, පසුව; සා, භි තොමෝ; යත් කෘතවතී,
 යම් ක්‍රියාවක් කළා ද; තනු, ඒ ක්‍රියාවෙහි; වාචෑ, කීම;
 නිවෘත්තාෂ, නැවැත්තේය;

මාලිනී වෘත්තය සි.

කිවියාගේ කීමක්:

104 සමරරස නදී පුරෙණොසා; පුනර්ගුරුසෙතුහි-
 සීදපි විධාතාසනිකානාසාරාදපුණි මනොරථා;
 තදපි ලිඛිත ප්‍රබෝරභේතා; පරසාරමුක්ඛිඛා
 නයන නලිනි නාලාතිතං පිබනති රසං ප්‍රියා;

ප්‍රියා, පෙම්වත්තු; සමර රස, අනග රස නමැති (කාම
 රශය නමැති); නදී පුරෙණ, ගංවතුරෙන්; උභාසා, ගෙනී
 යන ලද්දේ තොගොත් උල්පවන ලද්දේ; පුනා, නැවත;
 යත්, යම් හෙයකින්; ගුරුසෙතුහි, දෙ ගුරු දනා නමැති
 සෙතුයෙන් (ඒදඬුයෙන්); විධාතා, තවත්වන ලද්දේ;
 ආරුත්, ඒ දෙගුරුන් ගේ) සම්පයෙහි; අපුණි මනොරථා,
 නොසිදු මනදෙල ඇත්තෝව (කාමාශා ඉටු නොවී;
 නිෂිනි, සිටිත්; තදපි, එසේ වුවද; ලිඛිත ප්‍රබෝර
 අබේතා, සිත්තමෙක බල අවයවයක් ගෙන්; පරසාර
 උත්ඛ්‍රාසා, ඔවුනොවුන් අභිමුඛවුවෝ; නයන නලිනිනාල,
 බැල්ම නමැති පිපුම් දඬුයෙන්; ආතිතං රසම්, ගෙනෙන
 ලද රස; පිබනති, බොනි.

ගරිණි වෘත්තය සි.

තම නායකයා ගෙනෙනුවට යැවූ දුකිකාව ආපසු
 පැමිණිවිට ඇගේ සිරුරෙහි වූ විභව දුටු නායිකාවක්
 ඇයට මෙසේ කියයි.

105 නිශෙෂ ව්‍යුත ව්‍යුතං ඤානතටං

නිමිඨොරාගො'ධරො

තෙත්‍රෙ දුරමනඤ්ඤෙ පුලකිතා තත්ථි තටොයං තනුෂ;
 මිථාසාමාදිති දුති ! බාකිවජ්ජනසාඤ්ඤා පිබාගමෙ
 වාපිං සනාතුමිතො ගතාසි න

පුනඤ්ඤාධිමසානතිකම්

නිකෂෙෂම්, ඉතිරි නොවී; ව්‍යුත, පහවූ; වඤ්ඤාමි, සඳුන්
 අලෙව් ඇති; ස්නන තටම්, තන තල ද; නිමාෂට, මකන
 ලද; රූගා, ලිහු හෝ බුලත් පැහැය ද; දුරම්, පහවූ; අඤ්ඤා,
 අභිනාති; නෙත්‍රෙ, දෙනෙත් ද ඇති; තන්වි, තුනු; කොමල
 යනු ද සමහරුන් ගේ අරුති.) තව ඉයං නනු, ති ගේ මේ
 සිරුර; පුලකිතා, ලොමුදහ ඇත්තේ වේ; ටේචාචාදිති,
 අසස් බස් බෙණෙන; බාකිව ජනසා, මිතුරු දතා ගේ;
 අඤ්ඤා, නොදත්; පිඛාගමෙ, දුක් ඇති; (මිතුරියන් ගේ දුක
 නොදන්නා යන අරුති.) (හෙ) දුහි, (එම්බා) දුහිස; අනා,
 මෙතැනින්; ස්නාතූම්, නැමට; වාපිං ගතාසි, වැවට ගියෙහි
 ද; පුතා, යළි; තසා අධමසා සන්නිකම්, ඒ නිවසා ගේ
 හමුවට; න (ගතාසි), නො ගියෙහි ද.

ශාර්දූල වික්‍රිත වාතනය සි

නායකෝක්තිසක්.

106 ආයස්සා කලහං පුරෙව කුරුතෙ න

සුංසනෙ වාසසො

භුග්න හුරතිබණ්ඩාමානමධරං

ධතෙන න කෙශග්‍රහෙ

අභිගානාපීයති ස්වයං භවති නො

වාමා හඨාලිඛනෙන

තත්ව්‍යා ශික්ෂිත එෂ සංප්‍රති පුතා

කොපප්‍රකාරෝපරා

ආයස්සා, (ඉසි කොවින්) වෙහෙසට පත්වූවා; පුරෙව,
 පෙරමෙන්; වාසසා, වන (වස්ත්‍රයා ගේ); සුංසනෙ, ගිලිහි
 මෙහි දී; කලහං න කුරුතෙ, කලහ නො කෙරෙයි; කෙශ
 ග්‍රහෙ, කෙශ ඇදුමෙහි ලා; (පුරෙව, පෙරමෙන්;) භුග්න
 හු, බිඳි බැමැත්ති; (බැම බිඳ යන අදහසි.) අතිබණ්ඩාමාන,
 බොහෝසේ වසනා ලද; අධරම්, නොල; න ධතෙන, නො
 දරයි; හඨා ලිඛනෙන, බලයෙන් වැළඳ ගැනීමේ දී; (පුරෙව,
 පෙර මෙන්;) වාමා නො භවති, වක් නොවෙයි; ස්වයම්,

තමාම; අභිනාති, අවසව; අපියති, දෙසි; සංප්‍රති ප්‍රනා; දන්
වනාති; තත්ව්‍යා, තුනුවහ විජිත්; ඵෂ්, මේ; අපා; කොප
ප්‍රකාර; අන් කොප අසුරෙක්; ශික්ෂිතා; ඉගෙන ගන්නා ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිත වෘත්තය යි.

කිවියා ගේ කීමක්.

107 කවින් තාමිබුලාකතා; ක්වචිදගුරු පඬකාඛක මලිනා;
ක්වචිච්චුණෝදගාරී ක්වචිදපි ව සාලකතකපදා;
වලිහඛකා නොගෙරලක පතිනො; ශිණී කුසුමො;
සත්‍රියො නානාවසථං ප්‍රථයති රතා ප්‍රච්ඡදපටි;

ක්වචින්. කිසි තැනෙකා; තාමිබු ලාකතා; බුලත් පැහැයෙන්
ලකුණුව තිබේ; ක්වචින්, කිසි තැනෙකා; අගුරු පඬකාඛක,
අභිජ කලල් සලකුණෙන්; මලිනා, කිලුටුව තිබේ; ක්වචින්,
කිසි කැනෙකා; චුණෝදගාරී, කපුරු ආදී සුත්‍ර වැගිරීම වේ;
ක්වචිද පි ව, කිසි තැනෙකැති ද; සාලකතක පදා, ලකුණු
පා ලකුණු වේ; වලිහඛක ආහොගො, රැළි බිඳුම් විතරින් ද;
අලක පතිනො, කියලියෙන් වැටීමෙන් ද වූ; ශිණී, පිසුරුණු;
කුසුමො, මලින් යුත්; ප්‍රච්ඡද පටි, ඇතිරිල්ල; සත්‍රියා,
ඉතිරිය ගේ; නානාවසථං රතම්, ඒ ඒ අවස්ථාවන්හි කරන
ලද රතිය; ප්‍රථයති, පළකෙරෙයි හෙවත් දක්වයි.

. . . ශිඛරිණී වෘත්තය යි.

කිවියා ගේ කීමක්

108 පුෂ්පාදොදමවාප්‍ය කෙලියයනාදි
දුරස්ථයා චුඛබනෙ
කානොන ස්ථිරිතාඛරෙණ නිහානං
මුසංඥයා යාවිනෙ
ආච්ඡාද්‍යමිත පුණී ගණි ඵලක
වෙලාඤ්චලෙනානනං
මඤ්ඤ ලිත කුණ්ඩලසානකයා තත්ව්‍යාවධුතං ශිරා;

ප්‍රෞෂාදහෙදං අවාප්‍ය, ඔසප් බවට පෑමින්; කෙලියය නාත්, කෙළි යහනින්; දුරසථයා, දුර සිටිය බිරිත්දගෙන්; ස්ප්‍රිරිතාධිරේණ කාතොන, සැලෙන තොලැති හිමියාවිසින්; මූසාඥයා, බැම ලකුණෙන්; නිහානම්, රහස්; චුම්බනෙ යාවිනෙ, සිඹුම ඉල්ලුකල; යමින පූණ් ගණ්ඩ ඵලකම්, සිතායෙන් පිරි කොපුල් තල ඇති; ආනනම්, මුහුණ; චෙලා ඤාචලෙන, වත් කොනකින් (වස්ත්‍ර ප්‍රාන්තයෙන්); මඤ, මදව; ආඥෙලිත, සැලෙන; කුණ්ඩලස්තබ්බයා, කොඩොල් නමැති මල් පොතැති; තත්ව්‍යා, තුනුවන විසින්; ශිරා විධුතම්, ගිස සොලවන ලදි; (හිමියා ගේ ඉල්ලීම ප්‍රතික්‍ෂෙප කරන ලදි යන අදහසි.)

ශාර්දූල වික්‍රිත වාතනය සි.

නාසිකාවත් නායකයකුට නින්ද කෙරෙයි.

109 ශාන්තසසා: කාඤ්චි මණි රණ්‍හමාකණ්‍ය සහසා
යද්ශ්ලිෂ්‍යතොව ප්‍රශ්චිල භුජග්‍රන්ථිතව:
තදෙනත් ක්වාචක්‍ෂෙ ඝාත මධුමයනි ද්විබ්‍රව්‍යො-
විෂේණා සුණ්නනි කිම්පි න සබ් මෙ ගණ්‍යති

(හෙ) ශඨ, (එම්බා) කපටිය; අන්‍යසසා, අත් පෙම්වතියක ගේ; කාඤ්චි මණි රණ්‍හම, මෙවුල් මැණික් රව; ආකණ්‍ය, අසා; ආශ්ලිෂ්‍යත් ඵව, (මා) වැලඳ ගත්තේම; (මා වැලඳ ගෙන සිටිද්දීම යන අදහසි.) සහසා, වහා; ප්‍රශ්චිල, ලිහිල් කරන ලද; භුජ ග්‍රන්ථි: අභවත් (ඉති), බාහු බකුනකෙක් වේ ද යන; යත්, යම් කරුණක් ද; තත් ඵතත්, ඒ මේ කරුණ; ක්වා, කොහි; ආචක්‍ෂෙ, කියමි ද; ඝාත මධුමයනිව වත්, ගිනෙල් හා මි වැනි; බ්‍රව්‍ය වච: විෂේණ, බෝ බස් විසෙන්; සුණ්නනි, (මත්වී) බමන; මෙ සබ්, මගේ යෙහෙලිය; කිම්පි න ගණ්‍යති, (බබ විසින් කියන ලද) කිසිවක් වත් විශ්වාස නො කරයි.

ශිබිරිණි වාතනය සි.

දුතියක් නායකයකුට නින්දා කෙරෙයි.

110 අවජින්නා නයනාමිබු බනුසු කාතං

වින්නා ගුරුත්වර්ජිතා

දත්තා දෛන්‍යමශෙෂතා පරිජනෙ

තාපා සබ්ඡවාහතා

අද්දා ඥාය පරනිජානිං භජති සා

ඥායෙසා පරං බිද්දතෙ

විසුඛිධො භව විප්‍රයොග ජනිතං

දුඃඛං විභක්තං තයා

අවජින්නම්, නිතර; නයනාමිබු, කඳුළු; බනුසු, නායක් කෙරෙහි; කාතම්, දෙන ලදී; වින්නා, සිතිවිලි; ගුරුසු, දෙ ගුරුන් කෙරෙහි; අර්ජිතා, පිහිටුවන ලදී; දෛන්‍යම්, බැගෑ බව; පරිජනෙ, පිරිවර දනා කෙරෙහි; අශෙෂතා, ඉතිරි නොකොට; දත්තම්, දෙන ලදී; තාපා, තැවුල; සබ්ඡ, යෙහෙළියන් කෙරෙහි; ආහතා, දමන ලදී; (එවම්, මෙසේ;) තයා, ඇ විසින්; විප්‍රයොග ජනිතම්, වියොගින් හටගත්; දුඃඛම්, දුක; විභක්තා, (එ එ තැනැත්තන් කෙරෙහි) බෙදන ලදී; සා, ඔ නොමෝ; ඥායෙසා, සුසුමෙන්; පරම්, බොහෝමෝ; බිද්දතෙ, දුක් විඳියි; (තසමාත්, එහෙයින්;) අද්දා, අද හෝ; ඥාය, හෙට හෝ; පරනිජානිං භජති, උතුම් නිවුම (සැනසීම) භජනය කෙරෙයි; විසුඛිධො භව, (මෙය) විඥායකර.

1. පරනිජානිමි:- මෙයින් මරණය හැඟවී.

2. විසුඛිධොභව:- මෙයින් නින්දාව හැඟේ මෙහි වැනුයේ මුර්ච්ඡා නම් දශා විශේෂයයි.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වෘත්තය යි.

පළමුව පෙම් බැඳ සිට පසුව හැරදුමු නාසිකාවක් නමා
ගේ මල් වත්තට අහඹියෙන් පත් නායකයකුට නින්දා
කෙරෙයි.

111 රොහනෙතා ප්‍රථමං මමොරසි නව

ප්‍රාප්තො විවාද්ධිං තනො

සංලාපාස්ථව වාක්‍යභසිති ලිනාන්

මොඝ්ඛං පරං ත්‍යාජ්තා

ධාත්‍රිකණ්ඩම්පාසා බාහු ලතිකෙ

කණ්ඩං තවාසඤ්ජනෙ

නිර්දක්‍ෂිණා ! කරොමි කිං හු

විශිඛාපොෂා න පඤ්ඤාව

ප්‍රථමම්, පළමුව; මම උරසි, මා ලයෙහි; රොහනෙතා; වැඩෙන; තනො, දෙනන; නව (උරසි), තුන් ගේ ලයෙහි; විවාද්ධිං ප්‍රාප්තො, වැඩීමට පත්විය; (මම) සංලාපා, (මගේ) සංභාෂණයෙන්; තව, තනේ; වාක්‍ය භසිති ලිනාන්, වචන රීති ලියුණයෙන්; පරංමොඝ්ඛම්, අතිශය මුසිතාව; ත්‍යාජ්තා, අත් හළහ; බාහු ලතිකෙ, (මා) අත්ලිය; ධාත්‍රි කණ්ඩං අපාසා, කිරි මව ගේ ගෙල හැර දමා; තව කණ්ඩං, තුන් ගේ ගෙලෙහි; අසඤ්ජනෙ, ඇලිණි.

(හෙ) නිර්දක්‍ෂිණා, (එම්බා) නො අනුකූල තැනැත්ත; (අඤන පරවෙතොහු වචිනය යනු වෙමහුපාල අරුති.) එෂා විශිඛාපි, මේ විවිය ද; තව පඤ්ඤා න, නටමහ නො වේ; කිං හු කරොමි, කුමක් කෙරෙමි ද.

ශාර්දූලවිත්‍රිහිත වාතනය සි

කිවියා ගේ කිමක්:

112 පරවි කොපෙන ස්ථුටි කපවි මුද්‍රා මුකුලිතා

ප්‍රවිශ්‍යාධෙහනාඛං ප්‍රණසිති පරිරම්භවතුරෙ

ශනෙත් නිවිබ්බං ස්පාශති සහය ව්‍යාකූල කරං

විධිතෙහ සංකොච ග්ලපිතමවලන්තං වරනනු;

කොපෙන, පණ වියගුරෙන් පරාභිමුඛව; ස්ථුට, පැහැදිලි
සේ; කපට මුද්‍රාමුකුලිතා, බොරු නින්දෙන් නෙත් පියවු;
චරතත්‍රෑ, තුනුවහිය; අභේතන, සිරුරෙන්; අභිමි, (තම)
සිරුරට; ප්‍රවිශ්‍ය, පිවිස; පරිරමන චතුරෙ, වැළඳ ගැනුමෙහි
සමත්; ප්‍රණසිති, පෙම්වතා; නිවිඛකම්, වස්ත්‍ර හුන්විය;
සහය, බිය සහිතව; ව්‍යාකූල කරම්, සැලෙන අතැතිව;
ශනෝ, සෙමින්; ස්පාශති (සනී), අල්ලන කල; අවලන්තම්,
සිරුරේ මධ්‍ය භාගය; සංකොච ග්ලපිතං විධිතෙන, හැකිලී
මෙන් තුනිබව ඇති කලාය.

ශබරිණී වෘත්තය යි.

**නායකයා තමා වෙත ගෙනෙනුවස් යැවූ දූතිය ගේ
සංකොච ලකුණු දුටු නායිකාව හා ඇ අතර වූ දෙබසක්.**

113 ස්වින්නං කෙන මුඛං දිවාකරකරෙසො

රාගිණී ලොචනෙ

රොමාන් තද්වචනොදිතාදිලිතා

නීලාලකා වායුතා

භ්‍රමං කුචිකුමමුත්තරීය කෂණාත්

ක්ලාන්තාසි ගතයාගතො-

රුක්කං තත් සකලං නිමත්‍ර වද

හෙ දූති ! ඝෂ්ණසාධරෙ

නායිකාව:- (හෙ) දූති, එම්බා දූතිය; කෙන, කවර හෙය
කින්; මුඛම්, (නිගේ) මුව; ස්වින්නම්, සෝ දියෙන් යුත්
විද;

දූති:- දිවාකරකරෝ, හිරුරසිති;

නායිකාව:- තෙ, නි ගේ; ලොචනෙ, දෙනුවත්; රාගිණී,
(කවරහෙයකින්) රතු පැහැවී ද;

දූතිය:- තත් වචනොදිතාත් රොමාන්, (තොප) නායකයා
කි බසින් හටගත් රොසිති;

නාසිකාව:- නිලාලකා, නිල් කියමුව; විලලිතා, (කවර හෙයකින්) අවුල්වී ද;

දුතිය:- වාසුනා, සුදගිනි;

නාසිකාව:- කුඛිකූමම්, කොකුම්; භ්‍රමම්, (කවරහෙයකින්) පිපිණි ද;

දුතිය:- උත්තරීය කෂනාන්, උතුරු සඵව ගැටිමෙනි;

නාසිකාව:- ක්ලාන්තාසි, (කවරහෙයකින්) මැළැවිණි ද;

දුතිය:- ගතාගතොෂ, යාමිථමෙනි (ගමනිනි);

නාසිකාව:- හෙ දුතී, ඵලිනා දුතිය; උත්තම්, නිවිසින් කියන ලද; තන් සකලාම්, ඒ සිල්ල; (සුක්තම්, සුදුසුය;) අත්‍ර වද, මෙහි ලා කියව (මේ පානයට උත්තර දෙව.) අධරෙ, තොලෙහි; ක්ෂතසා, වණයට; කිං (කාරණම්), කවර හෙතුවෙක් ද.

ශාර්දූල වික්‍රිත වාක්‍යය යි

කිමියා ගේ කීමක්.

114 නාන්තා ප්‍රවේශමරුණ අවිච්ඡිනි න වාසි-
දාවම රොෂ පරාෂාණි න වාක්ෂරාණි
සා කෙවලං සරල පක්ෂමහිරක්ෂිපානොෂ
කාන්තං විලෝකිතවති ජනනිර් විශෙෂම්

සා, ඕ තොමෝ; (තායකසා, නායකයා ගේ;) අන්තා ප්‍රවේෂම්, තම ගෙහුලට පිවිසීම; න අරුණන්, නො වැළැක් වූ; විච්ඡිනි ව න ආසිත්, පරාභිමුඛ ද නොවූ; රොෂ පරාෂාණි, රොස් පරොස්; අක්ෂරාණි ව, වචන ද; න ආවම, නො කිහ; සරල පක්ෂමහි, සාප් ඇසිපියැහි; අක්ෂිපානොෂ, බැලීමෙන්) කාන්තම්, පියයා; ජනනිර්විශෙෂම්, දන වෙසෙසක් නොමැ තිව; (වෙන ජනයා ලෙස බලන්නාක් මෙන් යන අදහසි; කෙවලම්, හුදෙක්; විලෝකිතවති, බැලූ.

වසන්තතිලකා වාක්‍යය යි.

කිවියා ගේ කීමක්

- 115 ප්‍රියකාත පටිසේනස ක්‍රීඩාවිලඹන විත්වලාං
කීමපි කරුණාලාපාං තත්විමුදික්‍ෂ්‍ය සසංභ්‍රමම්
අපි විගලිතෙ ස්කකාමාරෙ ගතෙ සුරතාහවෙ
ත්‍රිභුවන මහා ධන්වී ස්ථානෙ න්‍යවතීන මන්මථා

ප්‍රිය කාත, ප්‍රියයා විසින් කරන ලද; පටිසේනස ක්‍රීඩා විසීමක, වන සොරකම් කිරීමේ කෙළි විනෝදයේ පමාව කරණ කොට ගෙන; විත්වලාම්, ව්‍යාකූල වූ; කීමපි කරුණාලාපාම්, කිසි යම් බැගෑ බසක් කියන; තත්විං උදික්‍ෂ්‍ය, තුනුවිය බලා; ත්‍රිභුවන මහා ධන්වී, තිලොව මහ දුනුවායා වන; මන්මථා, අනභා; සුරතාහවෙ, සුරත සුදය; ගතෙ (සනි), ඉක්මුණු කල; ස්කකාමාරෙ, කදවුර; විගලිතෙ අපි, ගිලිහුණ ද; සසංභ්‍රමම්, වහා; ස්ථානෙ, සුදුසු තත්හි; න්‍යවතීන, නැවතුණේය.

හරිණි වෘත්තය යි.

කිවියා ගේ කීමක්.

- 116 සාලක්කකේන නව පලලව කොමලෙන
පාදෙන නුපුරවතා මදනාලසෙන
යස්තාඛ්‍යතෙ දසිතයා ප්‍රණයාපරාධාත්
සො'චිතිකානො භගවතා මකරධවර්ජන

මදනාලසෙන දසිතයා, අනභ ලැයි බැවින් සුන් දසිතයා, ප්‍රියාවක් විසින්, ප්‍රණයාපරාධාත්, පණ විසඟුර හෙතු කොට ගෙන; සාලක්කකෙන, ලුතු සහිත; නවපලලව කොමලෙන, ලපලු බඳු මොළොක් වූ; පාදෙන, පසින්; යස්තාඛ්‍යතෙ, යමෙක් පහරදෙනු ලැබේ ද; සො, හෙතෙමේ; භගවතා මකරධවර්ජන, භගවත් අනභා විසින්; අචිතිකානා, පිළිගනු ලැබේ; (පසින් ගසන ලද්දේ ද පසුව නොසෙක් උපවාරයක් ගෙන් හෙතෙමේ සනසනු ලැබේ.)

වසන්තතිලකා වෘත්තය යි.

117 ප්‍රයච්ඡාභාරං මෙ යදිතිව රහො වාතනමබ්ලං
මයා වාච්‍යං වොචොවේති ගාහගුකෙ ජල්පති ශුඤ්ඤො
වධුජික්ත්‍රං චිරිඛාහර නමිත-මනාර් විහසිතා
හරතෘභොක්මලත් නලිත වෘත්තවර්ජනමිව

මෙ, මට; ආහාරම්, අහර; ප්‍රයවජ, දේව-යදි; ඉදිත්; (න
දසසි, නොදෙන්නෙහි නම්; නද, එකල;) නව. ඉබ්බන්;
අබ්ලම්, සියලු; රහො වාත්තනම්, රහස් තොරතුරු/මයා,
මා විසින්; උචො; උස්හසින්; ~~ශුඤ්ඤො~~ ඉති, සිය සුතු
යා සි; ගාහගුකෙ, ගෙසි ඇතිකරන තීරුව; ~~ශුඤ්ඤො~~, සෙමින්;
ජල්පති (සති), කියන කල; වධු; බිරිය; චිරිඛාහර, පිලි
බරින්; නමිත, නමි; අනාර් විහසිතම්, ඇතුළත සිනාඇති
(සැහවුණු සිනා ඇති; වක්ත්‍රම්, මුව; අර්ධ උත්මලත්,
අඩක් පිපි; නලිනම්, පිසුමක්; අනල අවර්ජනං ඉව,
සුලභින් නැමුනක් බල (ආකාර); හරති, ගති; (මුහුණ
නමාගනී යන අදහසි.)

ශබරිණි වාතනය සි

වමි වංශිනාවක්.

118 කිඤ්චිත් මුද්‍රිත පාංසව්‍ය ශබ්ගණේරුතපක්‍ෂ
(රුර්ධිවක්‍ෂ) මාලොකිතා
ජ්ණොවාසරුදද් දරිද්‍ර ගාතිණි ශාසාතිලෙච්ඡිතා
එතෙ තෙ නිපතනති නුතන සනාත්
ප්‍රාචාචිහරානන්දිනො
විවෘසි කාත විප්‍රසන්න වතිතා වක්ත්‍රෙඤ්චො බිඤ්චි

කිඤ්චිත් මුද්‍රිත පාංසව්‍ය, (මඳක් දුලි පහකල යන අරුති.)
ශබ්ගණේ; මොනර ගණා විසින්; රුර්ධිවක්‍ෂම්, උඩු දෙසට
යෙදු ඇසැතිව; ආලොකිතා; බලන ලද; ජ්ණොවාස රුදත්,
දිරු ගෙවල හිඳ හඬන; දරිද්‍ර, දිලිඳු; ගාතිණි ශාසා,
ගාතිණියන් ගේ සුසුමෙන්; ජර්ජරිතා; දුදුරුවූ; විප්‍රසන්න
වතිතා, විශේෂිතියන් ගේ; වක්ත්‍රෙඤ්චො, මුහුණ නමැති
ව්‍යුහයන්; විවෘසි කාත, කිලිටිකල; ප්‍රාචාචිහරානන්දිනො,

වැසිකල පැමිණි හෙයින් තුටුමත්; නුතන සනාත්, නව මේ
කුලෙන්; එතෙ තෙ බිඳවෑ, ඒ මේ දිය බිඳුනු; නිපතනත්,
වැටෙත්.

ශාර්දූලවිනිසිත වෘත්තය යි

හෙමනන වාසු වණිනාවක්.

119 † නිකොවෙවර් විකෘපනා: කාත

තුනිකකණාසාරසමනාත් පරාගා-

‡ නිමොදනඤ්ඤාලිනතිතර සුරහිත්

හුරියො දිච්චුබෙහු

එතෙ තෙ කුච්ඡුමාඛක ඤාන කලය

හරාසථාලනාදුර්වලනා:

පිතා සිත්කාර වක්ත්‍රං හරින ශිශු දශාං

හෙමනා වානත් වාතා:

කාත, හටගත්; තුනික කණාසාර සමනාත්, තුසර බිඳ හා
එක්වූ; පරාගානාම්, මල් රොතෝ; ආමොද ආනඤ්ඤ, සුව
දිත් ලොල්වූ; අතිතර සුරහිත්, ඉතා සුවදවත්; අලීත්,
බිහුත්; නිකා, ගෙන ගොස්; හුරියො, බොහෝසේ; දිච්චුබෙහු,
දිග්මුවෙහි; උවෙව්වො, උස්ව; විකෘපනා, දමන; හරිණ ශිශු
දශාම්, මිසුලැසියන් හේ; කුච්ඡුමාඛක, කොකු මෙන්
සලකුණු වූ; ඤාන කලයහරාසථාලනාත්; තන කලස බරින්
තැළීම හෙතු කොට ගෙන; උර්වලනා, උඩ නැගෙන;
(එසේ ම ඒ ඉතිරි යන් හේ) සිත්කාර වක්ත්‍රම්, සිත් යන
හඬ දෙන මුව; පිතා, ස්පශ්ටකොට; එතෙ තෙ හෙමනා
වාතා, මේ ප්‍රසිද්ධ හෙමනන වාතයෝ; වානත්, හමත්.

සුභිරා වෘත්තය යි.

† ක්ෂිපේකොවෙව්වො:

‡ කෞතුකඤ්ඤාලිනතිතයා

120 පීතසතුමාර කිරණො මධුනෙව සර්ධ-

මනා ප්‍රවීණ වෂක ප්‍රතිබිබවර්ති

† මානාකරං මනසි මානවති ජනසා

නුනං බිහෙද යදසො ප්‍රසසාද සද්දා

තුමාර කිරණා, සද්‍ර; වෂක ප්‍රතිබිබවර්ති, මධු පාත්‍ර
යෙහි පිළිඹුවට පත්වූයේ; මධුනා එව සාර්ධම්, මධුව සමග;
පීතා, (ඒ පිළිඹිවුරු ද) පානය කළේ; අනා ප්‍රවීණ, (සත්‍රින්
ගේ) හද තුළට පිවිස; මානවති ජනසා, මානවන් ස්ත්‍රී
ජනයා ගේ; මනසි, සිත්හි; මානාකරම්, මන් උපදින නැත;
නුනම්, එකානායෙන් ම; බිහෙද, බිත්දේය; (එය කෙසේ
දන්නේ ද?) යත්, යම් හෙයකින්; අසො, මේ මානිති
ලොකයා; සද්දා, වහා; ප්‍රසසාද, පැහැදීමට පත්විද;
(එහෙයින්.)

විස්තර:- කාමිනීහු සද්‍ර සිත් සුදුවන් රැසෙහි මධුව පානය
කෙරෙහි ඔබ්බෙහි මධුව වුව එහි සඳෙහි පිළිඹිවුරු ද වෙයි
මධුව නොමැත පිළිඹිවුරු නොවෙයි. කවියා එය මෙසේ
උත්ප්‍රේක්ෂා කෙරෙයි සද්‍ර ඔබ්බෙහි වූ ඔහු ගේ පිළිඹිවුරු හා
ස්ත්‍රීන් ගේ මානය උපදින ස්ථානය ද විනාශ කළහ යනු
යෙන්. මධුපානයෙන් පසු ස්ත්‍රීන් ගේ මානය නො වේ.
බිදුනෙහි මධුවද නො වේ.

වසන්තතිලකා වාතනය යි.

ග්‍රිෂ්ම කාලයෙහි ජාත්‍රිකාලින වාසු වණ්ණාවක්.

121 ලලනා ලොලබම්මිල්ල මලලිකාමොද වාසිහා

වෘන්ති රාත්‍රො රතක්ලාන්ත කාමිනී සුහාදෝතිලා

ලලනා, ඉතිරිත් ගේ; ලොල, සැලෙන; බම්මිල්ල, මුහු
ලෙහි වූ; මලලිකා ආමොද වාසිහා, ඉද්ද මල් සුවඳින් සුවඳ
වත්; රති ක්ලාන්ත, රතියෙන් වෙහෙසට පත්; කාමිනී

† මානාකරමපි

සුභාදා, කාමිනී දනගේ යහළුව; දනිලා, වානසේ; රාහුණ,
(ගිම්) රැකෙහි; වානරි, හමන්; (ඉදිමල් ගිම්කල ඇතිවන
බැවින් මේ ගිම්කල සුලභ වේ.)

අනුමුඛ වානකය යි.

ශරත්කාල වාස වංශිනාවක්.

122 වානරි කල්හාර සුභගා; සප්තවෂ්ඨ සුගකිය;
වාතා නවරති මලාන වඩු සංගම මන්දරා;

කල්හාර සුභගා, හෙල්මැලියෙන් මනහර; සප්තවෂ්ඨ
සුගකිය, සත්පත්රැක් සුවදින් සුවදවන්; නවරති මලාන,
නවසංභොගයෙන් වෙහෙසට පත්; වඩු, කාමිනියනගේ;
සංගම මන්දරා, සංගමසුඛයෙහි අලසවන්; වාතා, (ශරත්
කාලීන) වානසේ; වානරි, හමන්.

අනුමුඛ වානකය යි

වසන්ත කාලීන මාරුත වංශිනාවක්.

123 රාමාණාං රමණීය වක්ත්‍ර ශශිනා;
සෙවද්දෙද බිඤ්ඤාප්පතො
වසාලොලාමලකාවලිං ප්‍රචලයං
ශ්‍රීවුඤ්ජනනිතමොග්‍රකම්
ප්‍රානජාති මධොත්ථිකාභව විකසද්‍රාජීව රාජ්රජො
ජලාමොද මනොහරො රතිරස
ග්ලාතිං හරත්මාරුතා;

රාමාණාම්, කමනිය කාමිනීන් ගේ; රමණීය, මනහර;
වක්ත්‍ර ශශිනා, මුවසඳු ගේ; සෙවද්දෙදබිඤ්ඤ ප්‍රප්තා, සෝදිය
බිඳුවෙන් යුත්; (තාසාම්, ඒ ඉතිරියන් ගේ;) අලකාවලිම්,
කියවු වැලි; ප්‍රචලයන්, සොලවමින්; (එසේම ඔවුන් ගේ)
නිතමිබාංග්‍රකම්, නිතමෙහි රැඳිවන; චුම්බන්, ස්පර්ශකරමින්;

† රතන්ලාන වඩු ගමන

‡ නිතමිබාම්බරම්

† ප්‍රකාම විකසත්

විකසන්, පිපෙන; රාජීව රාජීරජස්ජාලා, පියුම් රොදේ
 රොන් සුමුහේ; මනොහරා ආමොදා, මනහර සුවද; විකාශට,
 ඇද; රතීරස ග්ලානිම්, (කාන්තාවන් ගේ) රතීරෙසෙන් වූ
 වෙහෙස (සංහොග ශක්ති ශ්‍රමය); හරන්, පහ කෙරෙහින්;
 මධෝ, වසන් කල; ප්‍රානා, උදය කල; මාරානා, සුලභ; වාති,
 හමයි.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වෘත්තය යි.

ශ්‍රිස්මකාල සකිතා වංශිනාවක්.

124 අභිං වඤ්ඤා පාණ්ඩු පල්ලව

මාදුක්කාමිබුලතාමො'ධරො

ධාරායන්ත්‍ර ජලානිෂේක කලුෂේ

ධෝතාඤ්ජනෙ ලොචනෙ

අන්තා පුෂ්ප සුගන්ධිරාජ් කබරි සමාඛත ලග්නාමිබරං

කාන්තානාං කමනීයනාං † විදධනෙ

ශ්‍රිෂේම'පරාත්ඤාගමෙ

ශ්‍රිෂ්මේ, ගිම්කල; අපරාත්ඤාගමෙ, සවස්කල; කාන්තා
 නාමි. කතුන්ගේ; වඤ්ඤා පාණ්ඩු අභිං, සලකෙන් සුදුවන්
 සිරුර; පල්ලව මාදු, ලපලු හා සම මොළොක්; තාමිබුල
 තාමි, බුලතින් රතුවන්; අධරා, තොල; ධාරා යන්ත්‍ර ජල,
 ජල යන්ත්‍ර දියෙන්; අනිෂේක කලුෂේ, නාමෙන් රතුවන්;
 ධෝතාඤ්ජනෙ ලොචනෙ, සේදුණු අඳුනැති නෙත්; අන්තා;
 මාදු පිහිටි; පුෂ්පගන්ධිරාජ්, මල් සුවද ඇති; කබරි, මුහුල;
 සමාඛත ලග්නාමිබරම්, සියලු සිරුරෙහි රැඳී වන යනමේවා;
 කමනීයනාං විදධනෙ, රමණීය බව කෙරෙයි.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වෘත්තය යි

125 වරමසෝ දිවසෝ න පුනර් නිශා

නක්‍ර නිශේව වරං න පුනර් දිනම්

උභයමෙනදපි චුජතු ඝෂයා

ප්‍රියතමෙන න යත්‍ර සමාගමි

† ප්‍රකාරානෙ

එක් යෙහෙළියක් මෙසේ කියයි:- (හෙ සබ්, එම්බා යෙහෙළිය;) අයෝ දිවසා වරම්, මේ දවල්කල උතුම් වේ.

දෙවැන්නිය මෙසේ කියයි:- (හෙ සබ්, එම්බා යෙහෙළිය;) නනු නිශෙව වරම්, රැයම නොවෙද උතුම්; න පුනා දිවසම්, දවල්කල නො වේ.

තුන්වැන්නිය ද මෙසේ කියයි:- යනු, යම් කලෙක; ප්‍රියත මෙන, ප්‍රියයා සමග; න සම:ගම:, සමාගම යෙක් නො වේ ද; (යම් රැයක හෝ දවාලෙක පෙම්වතා සමග එක් වීමෙක් නොවේ ද යන අදහසි.) (තර්ති, එකල;) එනත් උභයං අපි, ඒ දෙකලම; ඝෂයං වුජ්තු, වනසට යේවා; (ඒ දෙකලම නැතිවේවා.)

ද්‍රැහවිලම්බිත වාතනය සි.

වමාරම්භ වංශිනාවක්.

126 මඤ්ඤා මුද්‍රිත පාංසව: පරිපත||ඤ්ඤාකාකුකාරා මරු-
දොග ධායනා කුටිරකාග්‍ර නිපතව්ඤ්ඤා ලබ්ධානනරා:
කම් ව්‍යග්‍ර කුටුම්බිනී කුච්භර සෙවදව්ඤ්ඤා ප්‍රාචාභ:
ප්‍රාරමෙහ දි මදයනනි කඤ්ඤා
දලොල්ලාසා: පයො බිඤ්ඤා:

ප්‍රාචාභ: ප්‍රාරමෙහ, වාසිකල ඇරඹීමේ දි; මඤ්ඤා, මදව; මුද්‍රිත පාංසව:, පහකල දුර්වල ඇති; පරිපතත්, පැමිණ; ජාත, හටගත්; අඤ්ඤාකාර:, දළුරැහි; මරුත් වෙග, වා වෙසින්; ධායන, පහකල; කුටිරකාග්‍ර නිපතත්, කිළි අග (පැල්පත් අග) ඇතිවන; ඤ්ඤා, සිදුරුවල; ලබ්ධානනරා:, ලත් පිවිසුම් ඇති; කම් ව්‍යග්‍ර, කටයුතුවල යෙදෙන (ඒ ඒ ක්‍රියාවන්හි යෙදී සිටින); කුටුම්බිනී කුච්භර, ගැහැනුන් හෝ (ගෘහස්ථ කාමිනීන් හෝ) පයවුරු යුගලෙහි වූ; සෙවද: ඡදා, සෝ දිය දුරුකරන; කන්දල දලොල්ලාසා:, කඳලපත් බබලවන; පයොද බිඤ්ඤා, දියබිඳුහු; මදයනනි, තුටු කෙරෙත්; (නිප තනනි, යන පාද විසින් වැටෙත් යන අරුති.)

ශාර්දූල විභිතිත වාතනය සි.

|| කාකාරි කඤ්ඤාමරුත් දි නිපතනත්

**කිසි යම් නායකයෙක් නායිකාවක දැක රාගානිශයෙන්
ඇගේ දෙස් නො තකා මෙ සේ කියයි.**

127 ඉයමසො තරලායන ලොචනා
ගුරු සමුන්නත පින පයොධරා
පාථු නිතම්බ හරලස ගාමිනී
ප්‍රියතමා මම ජීවිත භාරිණී

තරල ආයන ලොචනා, සැලෙන දිගු නෙතැති; ගුරු
සමුන්නත පින පයොධරා, මහත් උස් පින් පියොවුරැති;
පාථු නිතම්බ හර අලස ගාමිනී, මහත් කිතඹ බර නිසා
ලැයිව ගමන් යන; ඉයං අසො, ඒ මේ; ප්‍රියතමා, පෙම්වතිය;
මම, මගේ; ජීවිත භාරිණී, දිවිය තුටු කෙරෙයි;

දැනවිලිම්බිත වාතනයයි.

කිසි නායිකාවක් නායකයකු ගේ හිසට පා පහරක් දෙයි.

128 සාලක්කකං ශතදලාඛික කාන්ති රමයං
රුත්‍රො සවධාම නිකරුරුණ නුපුරාඛකම්
කුපිතං භාශං කුපිතයා තරලායනාක්ෂ්‍යා
සොභාග්‍ය විහිනම්ච මුර්ධනි පදං විරෙජේ

භාශම්, බොහෝ සේ; කුපිතයා, කිපී; තරලායනාක්ෂ්‍යා,
සැලෙන නෙතැන්තිය විසින්; රුත්‍රො, රුසෙක; (කන්විත්
නායකයා, කිසි යම් නායකයකු ගේ;) මුර්ධනි, හිසෙහි,
සාලක්කකම්, ලුතු සහිත; ශතදලාඛික, පියුම් පෙර්වලට ද
වඩා; කාන්ති, පැහැයෙන්; රමයම්; සිත්කලු; සවධාම
නිකර, සවකීය ආයතන සමූහය; අරුණ, රත් පැහැ කරන;
නුපුරාඛකම්, නුරාවලයෙන් සලකුණ වූ; පදම්, පිය; කුපි
තම්, දෙනලදී; (තම්, එය;) සොභාග්‍ය විහිතං ඉව, සුබග
බව ඇති කරන ලකුණක් මෙන්; විරෙජේ, බැබළේ.

වසන්තතිලකා වාතනය යි.

129 ශ්‍රැඬා' කසොන් නිශිථෙ නව ඝන රසිතං.

විශලථාඛිතං පතනනායා
ශයායා හුමිපාභේ කරතල වාතයා

දුෂිතාලි ජනෙන
සොත්කණ්ඨං මුක්ත කණ්ඨං කසින

කුචතටොපානන දිණි' ශ්‍රැ බිඤ්ඤා
සමාඬා සමාඬා ප්‍රියසා ස්වලිත

මාදුචචො රුද්ධතෙ පාන්ථවධා

නිශිථෙ, අඛරයෙහි; අකසමාන්, හදිසියෙන් (අහඹුයෙන්); නව ඝන රසිතම්, නව ගනකුළෙක් හඬ; ශ්‍රැඬා, අසා; විශල ථාඛිතම්, ලිහිල් අවයවැති; ශයායායා, යහනින්; හුමිපාභේ, බිමට; පතනනායා, වැටෙන; දුෂිත අලිජනෙන, දුකට පත් යෙහෙළි දනා විසින්; කරතල වාතයා, අත්තලින් අල්ලා ගන්නා ලද; පාන්ථවධා, මැහියකු හේ අඹුව විසින්; සොත්කණ්ඨම්, උකටලි සහිතව; මුක්තකණ්ඨම්, මිදු හෙලැතිව; කසින, දෑසි; කුචතටොපානන, පියවුරු මත වැටුණු; දිණි අශ්‍රැබිඤ්ඤා, විසුරුණ කළුඵ බිඳු ඇතිව; ප්‍රියසා, හිමියා හේ; ස්වලිත, පැකිළි; මාදුචචො, මුදු බස; සමාඬා සමාඬා, සිහි කරමින්; රුද්ධතෙ, හඬනු ලැබේ.

සුඛිර වාතනයයි.

නායකයෙක් දුතියකට මෙසේ කියයි.

130 පිතො යතා ප්‍රභාති කාමපිපාසිතෙන

තසා මයාධර රසා ප්‍රචුරා ප්‍රියායා

තාණ්ණා තතා ප්‍රභාති මේ දව්ගුණනිමෙති

ලාවණමසා බහු තත්‍ර නිමත්‍ර චිත්‍රම්

යතා ප්‍රභාති, යම් දිනෙක සිට; කාම පිපාසිතෙන මයා, කම්පවසින් යුත් මා විසින්; තසායා ප්‍රියායා, ඒ ප්‍රියාව හේ;

ප්‍රවුරු, බොහෝ වූ; අධර රසය පිතෘ, අදර රසය බොහ
ලද ද; තතෘ ප්‍රභෘති, එතැන් සිට; මෙතෘෂ්ණා, මාගේ
තෘෂ්ණාව; ද්විගුණකිං එති, දෙගුණ බවට පැමිණෙයි; අනු,
මෙහි; කිං චිත්‍රම්, මොන ප්‍රද්‍රමයෙක් ද; නනු, එහි; බහු
ලාවණ්‍යම්, බෝ සිරියෙක්; අසනි, ඇත;

වසන්තතිලකා වෘත්තය සි.

131 ග්‍රාමෙසමිත් පටිකාය පාන්ථ වසති

නේවාධුනා දියතෙ

රුත්‍රාවත්‍ර විවාහ මණ්ඩපනලෙ පාන්ථූ ප්‍රසූප්තො යුවා
තෙතොක්ඛාය බලේන ගර්ජති සතෙ

ස්මාකා ප්‍රියාං තත් කාතං

යෙනාද්‍යුපි කරඬක දණ්ඩපතනා ශබ්ති ජනා නිෂ්ඨති

පාන්ථ, මැගිය; අධුනා, දැන්; අසමිත් ග්‍රාමෙ, මෙ ගමෙහි;
පටිකාය, මැගියකුට; වසති, නවාතැනක්; න දියතෙ,
දෙනු නො ලැබේ; අනු විවාහ මණ්ඩපනලෙ, මේ මතුල්
මඩුවේ; රාත්‍රො, රැයෙහි; (කා අපි) යුවා පාන්ථූ, (කිසි යම්)
තුරුණු මැගියෙක්; ප්‍රසූප්තෘ, නිදගත්තේය; සතෙ ගර්ජති,
වැසිවලාව ගුගුරන කල; තෙන බලෙන, ඒ දුෂ්ටයා විසින්;
ප්‍රියාං ස්මාකා, ප්‍රියාව සිහිකොට; තත් කාතම්, එය කරන
ලදී; යෙන, යම් ගෙයකින්; අද්‍යුපි, අදවෙක්; කරඬක දණ්ඩ
පතනාශබ්ති, මරණය වෙතිසි යන සැක ඇති; ජනා, ජන
තෙමේ; නිෂ්ඨති, සිටී ද; (එගෙයින්.)

ශාර්දූල විහ්‍රිතිත වෘත්තය සි.

විදෙසකට යාමට අදහස් කළ තැනැත්තකු ගේ හා බහු
ගේ කිරිය අතර සංවාදයක්.

132 කාතෙන කතාපි වාසරුණි ගමය කිං මිලසිතා දූශො

සට්ඨති සට්ඨති නිම්ලයාමි නයතෙ යාවන්ත ගුණා දිශා

ආයාතා වයමාගමිමාසි සුභාචාරීතෘ භාගොදභො

සාදෙශො වද කසාවාහිලනිකසිච්චේත්‍ර තොයාස්ප්ලි

සෑමියා:- (හෙ) කානෙත, (එම්බා) ප්‍රියාව; කම්, තෝ; දූශෝ මිලසිකා, දෙනෙත් පියා; කතෘපි වාසරාණි, දින කීපයක්; ගමය, ගතකරව;

බිජිය:- සවසාරි සවසාරි, (බබට) යහපතෙක් වේවා යහපතෙක් වේවා; යාවත්, යම්කාක් කල්; දිශා, දික්නු; ශුන්‍ය න, හිස් නොවෙත් ද; (තාවත්, ඒකාක් කල්; නයනෙ, දෙනුවත්; නිම්ලයාමි, පියා ගනිමි; (බබ නොපෙනී ගිය කල සදහට ම තෙත් පියමි යු සේසි.)

සෑමියා:- වයම්, අපි; ආයතා, පැමිණියෙමි;

බිජිය:- සුභාත් වර්ෂස, යහළු වගෙහි; භාග්‍ය උදයෝ, වාසනා උදාවෙන්; ආගමිෂ්‍යයි, එත්තෙහි;

සෑමියා:- සංදේශ වද, සඳෙස කියව; තව අභිලෂිතා කෘ, ති ගේ අදහස කුමක් ද;

බිජිය:- තිවේෂු, පින්තොවුහි; නොයාඤ්ජලී, දලාදිල්ලෙකි. ශාර්දූල වික්‍රිතිත වෘත්තය යි.

නායකයෙක් නායිකාව ගේ මානය මෙ සේ පහකරයි.

133 කොපස්තියා හෘදි කානො යදි පඛකජ්ඣි
සෝ'සතු ප්‍රියස්තව කිමනු විධෙයමනාත්
ආශෙලෂමජීය මදර්පිත පූජිමුච්චො:
මහං සමජීය මදර්පිත චුම්බනං ව

(හෙ) පඛකජ්ඣි, (එම්බා) පියුමැසිය; යදි, ඉදින්; කියා, ති විසින්; හෘදි (ති ගේ) හදෙහි; කොපෑ, කොව; නානෑ, කරන ලද නම්; සෑ, එය; තව, කිට; ප්‍රියා අස්තු, පිය වේවා; අනු, මෙහි ලා; අන්‍යත් විධෙයං කිම්, අත් කුමක් කළයුතු ද; පූජිම්, පෙර; මත් අර්පිත, මා (නිට) දුන්; ආශ්ලෙෂම්, වැළඳ ගැනුම; අජීය, (මට) දෙව; මත් අර්පිත චුම්බනං ව, මා විසින් (නිට) දෙන ලද සිඹුම ද; මහං සමජීය, මට දෙව;

වසන්තතිලකා වෘත්තයයි.

විශොවුචතු ගේ සිතිවිල්ලක්.

134 හාගේ ජලාද්‍රවසනං නලිනිදලානි
 ප්‍රාලෙය ශිකරමුවස්තුභිනාංගු භාසා
 යසොසකිනානි සරසානි ච වඤ්ඤානි
 නිජාණමෙමාසකි කථං ස මනොහවාග්නි:

හාරා, මුතුහර; ජලාද්‍රවසනම්, තෙත් වක; නලිනි දලානි, පියුම් පත්; ප්‍රාලෙය ශිකරමුවා, හිම දියබිඳ; තුභිනාංගු භාසා, සදරස්; සරසානි, තෙත්; වඤ්ඤානිව, සඳුන් ද යන මේවා; යසා, යමකුගේ; ඉකිනානි, දරවෙන් ද; (නර්ති, එකල;) කථම්, කෙ සේ; සා මනොහවාග්නි, ඒ මදන ගින්න; නිජාණං එමාසකි, නිවුමට යේ ද.

වසන්තතිලකා වාතකය සි.

සත්‍රියක ගේ මුඛ වණිතාවක්.

135 තත්ථි ශරත්ත්‍රිපථගා පුලිනෙ කපොලෙ
 ලොලෙ දුශො රුචිර වක්කුල ඛක්ඛජරිටො
 නද්ධකිකාය සුචිරජිත සුභ්‍රාවාප-
 වාණිල පාශසුගලාවිව ශ්‍රත්තකණේ

තත්ථි, තුනුවහිස; ශරත් ත්‍රිපථගා, ශරත්කාලීන ගංගා වෙහි; කපොල, (ඇගේ) දෙ කොපුල; පුලිනෙ, (ඒ ගහෙහි වූ) වැලිතලා දෙකෙහි; ලොලෙ දුශො, සැලෙන දෙ ඇස්; රුචිර, මනහර; වක්කුලා සැලෙන; ඛක්ඛජරිටො, එනම් පසිහු (වෙරළවටු?) දෙ දෙනෙකි; ශ්‍රත්ත කණෝ, බිඳු ආකාර වූ දෙකත්; තත් ඛකිකාය, ඒ ඛක්ඛජරිට පසිහු බඳනා පිණිස; සුභ්‍රාවාප, මනහර දෙ බැම නමැති දුනුවල; සුචිරජිත, මොනවට පිහිටවූ; වාණිල පාශ සුගලං ඉව, කාමයා ගේ මල පුඬු දෙකක් මෙහි.

වසන්ත තිලකා වාතකය සි.

නායකයෙක් නායිකාව ගැන මෙසේ සිතයි.

136 පාදඛ්‍යුණේන භූමිං කිසලය රුචිනා
 සාපදෙශං ලිඛන්ති
 භූයො භූයා ඝෂිපන්ති මසි ශිත ශචලෙ
 ලොචනෙ ලොලතාරෙ
 චක්ත්‍රං ත්‍රිනමුම්භන් සුරදධරපුටං
 වාක්‍යගභීං දධානා
 යන්මාං නොචාච කිංචිත් සතිතමපි
 හෘදයෙ මානසං තද්දුනොති

කිසලය රුචිනා, ලපළු පැහැති; පාදඛ්‍යුණේන, පය මාපටැහිල්ලෙන්; සාපදෙශම්, අපදෙශ සහිතව; (සකාරණව) ලිඛන්ති, බිම්ම ඉරි අඳින; භූයා භූයා, වරින්වර; ශිත ශචලෙ, සුදු කබරවත්; ලොලතාරෙ, සැලෙන තෙත්තරු ඇති; ලොචනෙ, දෙනුවත්; මසි, මාකෙරෙහි; ඝෂිපන්ති, හෙලන; ත්‍රිනමුම්, පිලියෙන් නැඹුණු; ර්භන් සුරත්, මදක් සැලෙන; අධරපුටම්, නොලැහි; වාක්‍ය ගභීම්, වැඩි ගබ්කොට ඇති; චක්ත්‍රම්, මුව; දධානා, ධරන්නිය; යන්, යම් හෙයකින්; හෘදයෙ සතිතං, හදවලවූ; කිංචිත් අපි, මදක් හෝ; නො චා ච, නො කී ද; තත්, එහෙයින්; මානසම්, (මගේ) සිත; දුනොති, තවයි.

සුඛිණ වෘත්තය යි.

අළුත විවාහයට පත් සුවතියක ගේ වචනාවක්

137 උභරුඤ්ඤා මාගද්‍යා කදලසා කාණේඛා
 මධ්‍යං ච වෙදිරතුලං ඝාතයන්මමසායා
 ලාවණ්‍ය වාරි පරිපූරිත ශාතකුම්භ-
 කුමේභා මනෝර් නාපතෙරහිෂෙවනාය

මාගද්‍යා, මිසු ලැහිය ගේ; උභරුඤ්ඤා, දෙකලවා; කදලසා කාණේඛා, කෙසෙල් කඳත් දෙකෙකි; මධ්‍යං ච, මැද පෙදෙසද (ඉහ); අතුලම්, අතුලය; වෙදි, පිල් කබෙකි; අසායා,

ඇය හේ; ඥාන සුග්මමී; දෙනන; මනෝජ නාපනෝ, අනා
ගරුජයාහේ; අභිෂේචනය, අබිසේස සදනා ගත්; ලාවණ්‍ය
වාරි පරිපූරිත, සිරුරු සිරිය නමැති දිය පිරි; ශාතකුම්භ
කුම්භෝ, රත් කළ දෙකකි.

වසන්ත තිලකා වාතනය යි.

කාමියකු හේ වණිනාවත්.

138 භාගේ'යං හරිණාසෂිණාං ලුඨති ඥාන මණ්ඩලේ
මුක්තානාමපරවසේයං කෙ වයං සමර කිකිකරා;

අයං භාරා, මේ මුත්තර; හරිණාසෂිණාමි, මිසු ලැසියන්
හේ; ඥාන මණ්ඩලේ, තන මඩලෙහි; ලුඨති, පෙරළෙයි.
මුක්තානාං අපි, මුතු වල ද නොහොත් මිදුණුවන් හේ ද; ඉයං
අවසා, මේ අවසාවසි; වයං කෙ, අපි කවරහු ද; සමර කි
කිකරා, අනභිස වෙවකයෝ ද;

අනුෂ්ඨුප් වාත්තය යි.

යෙහෙලියක් නායිකාවක හෙත් මෙසේ විවාරයි.

139 අනෝයානස ග්‍රහිතාරුණාඛුලී නමත්
පාණිඤ්ඤාසෝපරි
නාසෝච්ඡ්වාස විකම්පිතාධර දලං
නිජේද ශුන්‍යං මුඛම්
ආමිලනනයනානන වානන සලිලං
ශ්‍රොණසස නිත්දෘස වා
කසෝදං දෘඪ සෝභාදං ප්‍රතිදිනං
දිනං කියා ස්මරිතෙ

අනෝයානස, එකිනෙක; ග්‍රහිත, ගෙතු (පටලවාගත්);
අරුණාඛුලී, රතැහිලි; නමත්, නමන ලද; පාණි දිවයස
උපරි, අත් දෙක මත; නාසස, තබා; උච්ඡ්වාස, සුසුම්ත්,
විකම්පිත අධරම්, සැලෙන තොලැහි; නිජේද ශුන්‍යං මුඛම්

කලකිරීමෙන් සුන් මුවැති (උදසින මුවැති); ආමිල, මදක් පියවූ; නයනානන, නෙත'ගින්; වානන සලිලම්, ගලන කළු ඇති; ප්‍රතිදිනම්, දිනපතා; ඉදම්, මේ; කසස, කවරකු සම්බකු; දිනම්, බැග; දුස් සෞභාදම්, දැඩි සුහද බව; ශ්‍රා ඝසස, පැසසුමට හෝ; නිත්දුසස වා, නිත්දුටට හෝ; කියා, ති විසින්; ස්මසිතෙ, සිහිකරනු ලැබේ ද.

ශාර්දූල වික්‍රිසිත වාතනය යි.

සෙහෙළියක් මානවනියකට මෙසේ කියයි.

140 අසද්වෘතො නායං න ච බලි ගුණේරෙෂ රහිතා
ප්‍රියො මුක්තාභාරස්නව චරණමූල නිපතිතා
ශාභාණමං මුඛේ ! ච්ඡතු නිජකණ්ඩ ප්‍රණයිතා-
මුපායො නාස්ත්‍යන්‍යස්තව හාදය සන්තාප ශමනෙ

(හෙ) මුඛේ, (එම්බා) බාලාව; අයම්, මෙය; අසන්වෘත්තා න, අසහපත් නො වේ (මෙය හොඳ මුතුහරෙකි); ච, නවද; බලි, නියතින්ම; එෂ, මෙය (මුතුහර); ගුණේ, ගුණෙන්; රහිතා න, රහිත නො වේ (මෙහි මුතු ඇමුණු හුයද තිබේ); ප්‍රිය, පිය; මුක්තාභර, මුතුහර; නව, තිහේ; චරණ මූල, පාමූල; නිපතිත, වැටී තිබේ; ඉමම්, මෙය; ශාභාණ, ගනුව; නිජ කණ්ඩ ප්‍රණයිතා ච්ඡතු, සිය ගෙලෙ පැලැඳීමට යේවා; තව, තිට; හාදය සන්තාප ශමනෙ, හද නැවුල හරනට; අන්‍ය උපාය, අන් උපාවෙක්; නාස්ති, නො වේ.

දෙවන පසුව:-

(හෙ) මුඛේ, (එම්බා) බාලාව; අයම්, මේ නොපගේ පෙම් වතා; අසන් වෘත්තා න, නොමනා ගති ඇත්තෙක් නොවේ; ච, නව ද; බලි, නියතින් ම; එෂ, මේ නෙමේ; ගුණේ, ගුණෙන්; රහිතා න, තොර ද නො වේ; ප්‍රිය මුක්තාභර, (නොප ගේ පෙම්වතා නොගත් අහරුත්තේ; තව චරණ

මූලේ, තොප ගේ පාමුල; තිපතිතෘ, වැටී සිටී; (තොපගේ පා වැටී යන අදහසි.) ඉමම්, මොහු; ශාභාණ, ගනුව; තිජ්, සිස; කාණ්ඩු, ගෙලෙහි; ප්‍රණයිතා වූජතු, විස්වස් බවට යෙවා; නව භෘදය සිනතාප ශමන, තොප ගේ හද නැවුල තිවුමට; අනෘූ උපායූ න, අන් උපායෙක් නො වේ;

ශ්‍රී ලංකාවේ ව්‍යාපාරයයි.

මැගියකු ගේ සිනිවිල්ලක්.

141. ආලෝකයේ ප්‍රයෝධරණීයතාවය

အလွှာစုံညီဖက် ဘိဇ္ဇမိ

දසිතා රචිත චිතානල ධ්‍රමොද්‍යම

ආබාධිතය, පටිභා:

පවිත්‍ර, මැඟියෙක්; උපමැදිරං අභි, කෙළිමැදුර ඉදිරියෙ
නවාම්බුධර නිලම්, නව දියෙන් නිල්වත්; පයොධරම්, ගත
කුල; දසිතා රචිත; බිරිස උදෙසා කරන ලද; විතා නල, දර
සැයේ ගින්නෙන්; ධුමොද්ගම ශබ්දකයා, හටගත් දුම්ප සහ
සැකයෙන්; ආලෝකයනි, බලයි.

ආයු වෘත්තය යි.

උසස් අමුසැමි දෙපතකු ගේ සිරුරයකි.

142 ආශ්ලිෂ්වා රහසාදිලියන

ඉළා කුරුමාපරනිඳියාණා යා

සසිය : අම්ම එන්න එසා

කරුණාකරවෙමු බිහිං මහ:

කො'සං කාගමිනි ප්‍රවෘත්තා සුරතා

ජනාධිපති සභාපතිතුමා.

රනානා: සා රමණී සි එවි රමණ:

అంత్యము

යා, යම් සත්‍රියක්; අනබේගන, අනභාවිසිත්; ආත්‍රාන්තා
අපි, මඛනා ලද ද; විලිසන ඉව, (හිමියා හේ ඇඟට) ඇඳු
නාක් මෙන් නොහොත් දියවුණාක් මෙන්; රහසාත්,

පියවුරු; හු, බැම; විලාස, ආකල්පය නොහොත් හුච්චලාස
(බැම නහන ලීලාව) යන; අභිහි, මෙයින්; අවලන්තෝ,
ඇලීමෙන්; මනසි විනිහිනෝ, සිත් වණකර ගැනීමෙන්;
සවසථ, සුවපත්; ආසීලොක, ශ්‍රේෂ්ඨ ලොකයා; දහ්‍යතෙ,
දවනු ලබන්නේ ද;

සුභිර වාහනය සි.

**දෙගුරුන් හමුවෙහි කරන ලද පෙම්වතුන් දෙදෙනකු
ගේ ශාඛිගාර වෙසවා වණිතාවක්.**

144 ගවේෂනුන්නතයා හුච්චෙව ගදිතං

මඤ්ඤං වලන්තා නයා

තෙනාපාසාඤ්ඤින ලොචන දිවය

පුටෙනාඤ්ඤ ගාහිතා ශනෝ

සංකේතාය වලද්දං පිඤ්ඤා

ඤ්ඤා ච දික් ප්‍රෙයසා

ගුහිඃ සංගම නිශ්චයො ගුරුපුරො;

පෙයවං සුවහසා කාතා;

මඤ්ඤ, මදව; වලන්තා, සැලෙන; උන්නතයා, උස්; හුච්චෙව
බැමෙන් ම; නයා, ඇ විසින්; ගවේෂ ඉති, යවසි; ගදිතම්,
(පෙම්වතාට) කියන ලදී; තෙන අපි, ඔහු විසින් ද; අඤ්ඤින,
හකුළුන ලද; ලොචන දිවය පුටෙන, දෙ තෙත් පුටෙන්;
ආඤ, අණ; ශනෝ, සෙමින්; ගාහිතා, ගන්නා ලදී; සංකේ
තාය, සලකුණු වැන උදෙසා; වලන් දංශා, සැලෙන ඇසින්;
පිඤ්ඤා, දක්වන ලද; දික්, දිග; ප්‍රෙයසා, පෙම්වතා විසින්;
ඤ්ඤා ච, දන්නා ලද මය; එවම්, මෙසේ; ගුරු පුරා අපි, දෙ
ගුරුන් ඉදිරියෙහි පවා; සුවහසාම්, ඒ දෙ දෙනා විසින්; ගුහිඃ,
සැඟවුණු; සංගම නිශ්චයා, සංගම නිශ්චය; කාතා, කරන
ලදී; (පෙම්වතුන් දෙදෙනකු ගුරුන් ඉදිරියෙහි බැමින් කල
ඉතියෙන් අදහස් හුවමාරු කරගත් බවක් කියයි.)

ශාර්දූල වික්‍රිති වාහනය සි.

**සිතිවිල්ලෙහි යෙදි සිටින නාසිකාවක ගෙන් යෙහෙළි
යක් මෙසේ පිළිවිසිනි.**

145 චවුල නයනෙ ශුන්‍යා දූෂිතී කාතා බලු කෙන නෙ
ක ඉහ සුකාතී දුෂටව්‍යානාමුවාහ ධුරං පරම්
යම ලිඛිත ප්‍රවෘත්තරකේන නී මුඤ්චසි වෙනසා
වදන කමලං පාණේෂ කාතා නිමිලිත ලොවනා

(හෙ) චවුල නයනෙ, (එමබා) සසල නෙතැන්තින; කෙන,
කවරකු විසින්; නෙ දූෂිතී, තිගේ දූෂ්ම; ශුන්‍යා කාතා බලු,
හිස්වූවක් කරන ලද ද; ඉහ, මෙහි; දුෂටව්‍යානාමි, දූෂිත
යුතු දේවල් පිළිබඳ; පරාංධුරම්, උසස් පදවිය; කා සුකාතී,
කවර පිනැන්නෙක්; උවාහ, ඉසිලී ද; අභිලිඛිත ප්‍රවෘත්තර,
අලෙවිපටෙක බලු; අකේෂා, සිරුරු අවයවයන් ගෙන්
යුතුව; වදන කමලම්, මුව පියුම; පාණේෂ කාතා, අත්ලෙහි
තබා; නිමිලිත ලොවනා, පියවූ නෙතැනි; වෙනසා, සිතීන්;
යම, යමකු; න මුඤ්චසි, නො මුදහි ද.

හරිණි වෘත්තය සි.

මානස අත් නො හරින නාසිකාවක්

146 චලතු තරලා ඛාෂා දූෂිතී බලා සනී ! මෙබලා
ස්බලතු කුවයොරුත්ත මාත් මෙ විදිසිතු කඤ්චුකම්
තදපි න මයා සංභාවොසොෂ පුන දීපිතා ශයා
ස්ප්‍රථනි හාදයා මානෙනානන නී මෙ යදි තත් ක්ෂණම්

(හෙ) සනී, (එමබා) යෙහෙළිය; තරලා, සැලෙන; ඛාෂා,
බුහුටි නොහොත් දයා රහිත; (මෙ) දූෂිතී, මා ගේ ඇස;
චලතු, සැලේවා; මෙබලා, මෙවුල; ස්බලතු, හිලිහේවා;
කුවයොෂ උත්තමපාත්, දෙපියවුරන් ගේ කම්පනයෙන්;
මෙ කඤ්චුකම්, මගේ සැට්ටය; විදිසිතු, ඉරේවා; තදපි,
එසේ වුවත්; තත් ක්ෂණම්, එ කෙණෙහි; (ඇතිවන; මානෙ
න, මතීන්; මෙ, ම ගේ; අනා හාදයම්, ඇතුළු හද; ස්ප්‍රථනි

යදි, පැලියේ නමුත්; පුනා, යළි; මයා, මා විසින්; අසො
ශරී, මෙ කපටි; දසිනා, තිසිසා; න සංභාවා, නො විළිගත
සුභුය.

හරිතී වානනය සි.

නායක නායිකා දෙ දෙනකු ගේ එක් අවස්ථාවක්.

147 නෙතෙසෙන ශවාටුහිරාඥයා නිල නයා
වෘතත රතී වෘත්තයෙ
ලජ්ජාමන්රයා නයා නිවසිනෙ
භ්‍රාන්තයා මදිසාංගුකෙ
නත් පට්ටාංගුකමුද්වහනනහමපි
සපිතා යදුකෙනා ධුනා
වෙණො සුජ්ජන එම එව හි
තවෙතෙතනත්න විසමාසිනෙ

නෙතෙසෙන ශවාටුහිරාඥයා, ඒ ඒ වාටු බසින්; ආඥයා, ඇණවි
මෙන්; නයා නිල, ඇ විසින්; රතීවෘත්තයෙ, පුරුෂාසිතය;
වෘතත, පටන් ගත් කල; ලජ්ජාමන්රයා නයා, හිරියෙන්
ලැසිගත් ඇ විසින්; භ්‍රාන්තයා, බැමුමෙන් (වැරදීමෙන්); මදි
සාංගුකෙ, මා ගේ වන; නිවසිනෙ, හැඳගත් කල; අහං අපි,
මම ද; නත් පට්ටාංගුකමි, ඇගේ පටවන; උද්වහන්, දර
මින්; සපිතා, සිට; අධුනා, දැන්; නව, නොප ගේ; එම එව
වෙණො, මේ වෙස ම; සුජ්ජන නි ඉති, හොඳය යන; යත්, යමක්;
ලක්තා, කිසින ලදුයෙමි ද; එනත්, එය; න විසමාසිනෙ,
අමතක නොවේ.

ශාර්දූලවික්‍රිකිත වානනය සි

148 පත්‍රං න ශ්‍රවණේසුභි වාෂප ගුරුණොන්‍යෝ
නෙත්‍රයෝ; කජ්ජලං
රාගා පුෂ්ඨ ඉවාධිරෙ චරණයෝ
සාන්ව්‍යා න වා ලක්තකා
වාභොවජ්ජන්තිපු නිෂ්ටුරෙති හවතා
මිථෙථෙව සංභාවානෙ
සා ලෙඛං ලිඛතු ච්ඡුතොපකරණා
නායකෙන කෙනාධුනා

තත්ත්වයා, තුනුවහ හේ; ශ්‍රවණො, කතෙහි; පත්‍රං න අසා, කන් පත නොවේ; වාෂප ගුරුණො, කළු පිරි; නෙත්‍රයො, දෙ හෙත්ති; කප්‍යලං න, අඳුන් නො වේ; පූජිං ඉව, පෙර මෙන්; අධරො, තොලෙහි; රාහා න, රන් පැහැය නො වේ; චරණයො ච, දෙ පාතිද; අලක්කකා න, ලතු නො වේ; වාතී උච්ඡින්නිෂ්‍ර, තොරතුරු සිඳුම්හි ලා (නො කීමෙහි); හවතා, ඔබ විසින්; (සා, හෝ නොමෝ;) නිෂ්පුරා ඉති, රථ යා යි; ටිපා ඵව සංභාවානෙ, නො සැබැවක් ම කියනු ලැබේ; චූෂත උපකරණා සා, උපකරණ රහිත හෝ; අධුනා, දැන්; කෙන ත්‍යායෙන, කවර අයුරෙකින්; ලෙඛං ලිඛතු, ලියුම ලියන්නි ද.

ශාර්දූල වික්‍රිත වාතකය යි

149 යදි විනිතිතා ශුන්‍යා දෘෂ්ටි: කිම් ස්ථිර කෞතුකා
යදි විරචිතො මෛනෙ යත්ත: කිම් ස්ථිරතො'ධර:
යදි නියමිතං ධ්‍යානෙ චෙත: කථං පුලකොදාම:
කාතමනිනසෙර්දෘෂ්ටා මාන: ප්‍රසිද විමුච්ඡතාම්

යදි, ඉදින්; ශුන්‍යා දෘෂ්ටි, හිස් බැල්ම; විනිතිතා, යෙදුයේ නම් (කළේ නම්); ස්ථිර කෞතුකා, තිර කුහුල; කිම්, කිමැ (කෙ සේ වී ද); මෛනෙ, තිහඬ බවෙහි; යත්ත, උත්සාහය; විරචිත: යදි, කරන ලද නම්; (එසේ කල) ස්ථිරතො'ධර:, සැලෙන තොල; කිම්, කිමැ; ධ්‍යානෙ, දෘහැනෙහි; චෙත:, සිත; නියමිතං යදි, යෙදුයේ නම්; පුලකොදාම:, ලොමුදහය; කථම්, කෙ සේ වී ද; ප්‍රසිද, පහදුව; අනිනසෙය:, ඉංගිතාදියෙන්; කාතම්, කරන ලද; දෘෂ්ටා මාන:, දක්නාලද මානය; විමුච්ඡතාම්, හරිනු ලැබේවා.

හරිණි වාතකය යි.

දෙගුරුන් හමුසෙහි දම්පතින් ගේ ශාඛශාර වෙසවා
වණ්ණාවක්.

150 යද්‍රාත්‍රෝ රහසි ව්‍යපෙන විනයං

වෘත්තං රසාත් කාමිනෝ -
රත්නාන්‍යාං යයනියමිතිතරසා වාප්ති

ප්‍රවෘත්ත ස්පාහම්
තත් සානඤ්ඤිලද්දයෝ කථමපි .

ස්මාඛා ගුරුණාං පුරෝ
භාසොද්දෙහි නිරෝධ මන්ථර ලිලත්
තාරං කථංවිත් සපිනම්

කාමිනෝ, කාමින් ගේ (පෙම්වතුන් දෙ දෙනා ගේ);
රාත්‍රෝ, රැයෙහි; රහසි, රහස්හි; යයනියම්, යහනෙහි දී;
රත්නාන්‍යාම්, ඔටුනොවුන් පිළිබඳ; ර්හිත, කැමතිවන ලද;
රසාවාප්ති, රස ප්‍රාප්තියෙහි; ප්‍රවෘත්ත ස්පාහම්, පැවැති
ආශා ඇති; යත් ව්‍යපෙන විනයම්, යම් පහවූ විනයෙක්;
වාත්තම්, වී ද; තත්, එය; සානඤ්ඤ, අනඳ සහිත; මිලත්
දයෝ, එක්වූ නෙන් ඇතියනට; කථමපි, කෙ සේ හෝ;
ස්මාඛා, සිහිවී; ගුරුණාං පුරෝ, දෙ ගුරුන් හමුවෙහි;
භාසොද්දෙහි නිරෝධ, සිනාව වළකා ලීමෙන්; මන්ථර, ලැයි
ගත්; මිලත්තාරම්, එක්වූ විහිනි ඇතිව; කථංඤ්ඤ, දුකසේ
(ඉතා අපහසුවෙන්); සපිනම්, සිටියේයි.

ශාර්දූල වික්‍රිත වෘත්තය යි.

රත්නන්තරානිසිතා නාසිකාවක ගේ සුඤ්ජර වණ්ණාවක්.

151 යාතෙ ගොත්‍ර විපසියෙ ශ්‍රැතිපථං

යය්‍යාගතායාන්විරං

තිඨ්‍යානං පරිවර්තං භාදි පුනා

ප්‍රාරබ්ධමභිනිකානම්

භූයසාත් ප්‍රකාශං කාශං ච චලිත
 ඤිප්තෙක දෙලේඛයා
 මානිනා න භූ පාරිතා සානහරෙ
 නෙතුං ප්‍රියසෙසාරසා

ශයා ගතායා, යහන්පත්තිය හේ; ශ්‍රැති පථම්, කන් මහට; ගොත්‍ර විපතියෙ, (සෑමයා විසින් කියන ලද) අත් ඉතිරියක හේ නමක්; යා තෙ, පෑමින් කල (ඇසුණු කල); විරම්, බෝ වේලාවක්; නිසානම්, (ඇ විසින් ඒ ගැන) සිතන ලදී; ප්‍රකා, යළි; හාදි, ලෙහි; පරිවර්තනං (කාතම්,) වෙනසෙක් කරන ලදී; (ඒ ගැන කල්පනාව අත්හරින ලදී යන අදහසි.) ප්‍රාරම්භම්, පටන්ගත් ක්‍රියාව; අභිගිකානම්, සාධනය කරන ලදී (පිළිගන්නා ලදී.); භූයා නව ද; තත්, එය (නම අදහස); ප්‍රකාශං කාශං ච, පළමු තත්ත්වයට හෙවත් පළමු සිති විල්ලට පමුණුවන ලදී; (එසේ කොට) චලිත ඤිප්තෙක දෙලේඛයා, අඩ සඳුවන් අසුරෙන් දෙ අත් නබාගත්; මානි නා, මානිතිය විසින්; සානහරා, (නම) පියොවුරු බර; ප්‍රියසා උරසා, පෙම්වතා හේ ලයට; නෙතුම්, පමුණුවන්නට; න භූ පාරිතා, නො සමත්වන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනය සි.

කිසි යම් නාසිකාවක කෙරෙහි අනුරක්තයකු හේ ශෝක අවස්ථාවක්.

152 සා යොවන මදෙන්මනනා වයමසාස්ථ වෙනසා

තසා ලාවණ්‍යමඬෙහු දුගො'සමාසු විජාම්හතෙ

සා, හෝ නොමෝ; යොවන මද, යොවුන් මෙදෙන්; උත්මනනා, උමතු වූවකි; වයම්, අපි; අසාස්ථ වෙනසා, නො සුව සිතාත්තෝ වෙමු; තසා, ඇය හේ; ලාවණ්‍ය මඬෙහු; රුසිරිත් යුත් සිරුරු අවයවයන්හි; අස්මාසු, අප කෙරෙහි; දහා, දැමීම; විජාමහතෙ, පවතී.

අනුශ්චුප් වාතනය සි

කමනිය කාමනියකු නැති කල ලොව අදුරෙන් වැසුණක්
බව මෙ ඡේදය දක්වයි.

153 සති ප්‍රදීපෙ සත්‍යාත්තො සත්ත්‍ව නාමනීන්ද්‍ර
විරුමෙ මාගශාවක්‍ෂ්‍යා ඤාමොභුතමිදං ජගත්

ප්‍රදීපෙ සති, පහත් ඇති; අත්තො සති, ගිනි ඇති; නාම, තරු; මනී, මැණික්; ඉන්ද්‍ර, සල යන අදුර දුරලන මේවා; සත්ත්‍ව, ඇති; මාග ශාවක්‍ෂ්‍යා: විරුමෙ, මිසු ලැයිසන් නැති; ඉදංජගත්, මෙලොව; ඤාමොභුතමි, අකිකාරමය වේ.

අනුෂ්ටුප් වාක්තයයි.

ශාංආරයෙහි සුඤ්ජ වංශිනාවක්.

154 සුරත පිරතො විරිඩාවෙශ ශ්‍රමශ්ලථ හක්‍කයා
රහසි ගලිතං තත්ත්‍වං ප්‍රාප්තුං න පාරිත මංගුකම්
රතිරස ජබ්බෙරබ්බෙරබ්බං පිඩාතු මඤ්ඤායා
ප්‍රියතම තතො සමාබ්බිණං ප්‍රවිෂ්ටම් මධ්‍යමයා

සුරත පිරතො, රතිය අවසනා; විරිඩාවෙශ ශ්‍රම ශිවිල හක්‍කයා, විලියෙන් හා වෙහෙසින් ශ්‍රීතිල් වූ අත් ඇති; තත්ත්‍වං, තුනුවන විසින්; රහසි ගලිතම්, එකත්ති ගිලිහුණු; අංගුකම් (ඇ හැඳි) වන; ප්‍රාප්තුම්, හඳනට; න පාරිතම්, නොහැකි වන ලදී; රතිරස ජබ්බෙ, රති රෙසෙන් ජබ වූ (ක්‍රියා විරහිත වූ); අබ්බෙහා, අවසවසන් ගෙන්; අබ්බම්, අවසවසක්; පිඩාතුම්, වසනට; අඤ්ඤායා, නො හැකි; අධ්‍යාපයා, නො බුහුටි නැතැත්තිය වියින්; ප්‍රියතම තතො, තිමියා ගේ ඇගෙහි; සමාබ්බිණං ප්‍රවිෂ්ටම්, සියලුම ඇඟ පිවිසවන ලදී.

හරිණි වාක්තය යි.

වසගවු නාසිකාවක් අපරාධවත් පෙම්වතා ගැන
සෙහෙළියනට කියයි.

155 සබ්බසානි වච්චාසි යාති බහුයො

ධිතාති සුඡමන් මුඛා

ද්වක්ඛෙය්'හං බහුශික්ඛිතා ක්කණ්ණිති

ධ්‍යානාපි මොහං ඡ්‍රිතා

ධුතේනෙතස ව මණ්ඩලිකාත කුච්චා

ගාසං පරිඡවජ්ජ මා

පිතානොව සහාධරෙණ හසතා

චක්ඛසිතානොව මෙ

(හෙ) සබ්බස, (එම්බා) සෙහෙළියෙනි; සුඡමන් මුඛාත්,
තොප ගේ මුඛින්; යාති වච්චාසි, යම් වදන්; බහුයො,
බොහෝදේ; අධිතාති, ඉහෙන ගන්නා ලද ද; බහු ශික්ඛිතා
අහම්, බෙහෙවින් උගත් මම; නාති (වච්චාසි), ඒ වදන්;
වක්ඛෙය් ඉති, (පෙම්වතාට) කියමි යි; ක්කණං ධ්‍යානා අපි,
මොහොතක් කල් සිතා බලා ද; මොහං ඡ්‍රිතා, මුනිවත
ඇසුරු කෙළෙමි; ව, තව ද; ධුතේන, කපටියා විසින්; ඵතස,
පැමිණ; මණ්ඩලි කාත කුච්චම්, මඩුලු කරන ලද කුසැති
(පියවුරු ඇති); මාම්, මා; ගාසං පරිඡවජ්ජ, දූතියේ වැලඳ
ගෙන; හසතා, සෙන්නහු විසින්; චක්ඛසිතාති ඵච, මුච
තුළෙහි වූම; (නාති වච්චාසි, තොප ඉගැන්වූ ඒ වචන);
මෙ, මගේ; අධරෙණ සහ, තොල සමග; පිතාති ඵච, බොහ
ලද්දේමය.

අපරාධයක් කළ පෙම්වතා තමා වෙත පැමිණි කළ “මේ
මේ වචන ඔහුට කියව”යි නාසිකාවක ගේ සෙහෙළියෝ
ඇසට ඉගැන්වූහ. ඒ අවවාදයෙහි නොපිහිටි බව ඔවුනට
දක්වන අයුරෙකි මෙහි දැක්වෙන්නේ.

ශාර්දූලවික්‍රිතිත වාඤ්ඤා යි

මානස ඉපදවීමට නාසිකාවකට යෙහෙළියන් දුන් උප
දෙශයෙහි සිවුමට නො හැකිවූ බව මෙ සේ දක්වයි.

156 උත්තවොසා හාදයෙ ස්වලනනි

වචනානාසාවෙගදොලං මනො
ගාත්‍රං සිද්ධි චක්ඛුරග්‍රාකප්‍රිමං

විනාශා මුඛං ගුණනි
සසෙසාසා සබ්බ පුජීරභි රචනා

මානාස සමුක්ඛො මයා
වන්දුස්සා අපි යොසිනා

සමිතිතලෙ යාසාමයං සංමනා

(යසාසා, යමක ගේ ; හාදයෙ, හදෙහි; උත්තමිපා, (රාග
යෙන් හටගත්) කම්පනය වේද; වචනානි, වදන්හු; ස්ව
ලනනි, පැකිලෙන් ද (ගොතගසමින් කතා කරයි ද); මනා,
සිත; ආවෙග ලොලම්, ඉක්මනින් සැලේ ද නොහොත්
කැලඹේ ද; ගාත්‍රම්, සිරුර; සිද්ධි, අවසන වේ ද;
චක්ඛු, ඇස; අග්‍රාකප්‍රිමම්, කප්‍රලෙන් කිලිටි වේද (ඇසෙහි
කප්‍රළු පිරේ ද); විනාශා, සිහිපිල්ල; මුඛං ගුණනි, මුව විසලාද;
(හෙ) සබ්බ, (එම්බා)යෙහෙළිය; යසාසා, යම් නැනැත්තියකට;
එසා, මේ; පුජීරභි රචනා, ප්‍රස්තාවනාවක් වී ද (නාට්‍ය
රචනයක් වී ද); මයා, මා විසින්; සා මානාස, ඒ මානස;
මුක්ඛා, හැරදමන ලදී; සමිතිතලෙ, මෙලොවෙහි; යාසාමි,
යම් නැනැත්තියනට; අයම්, මේ මනස; සම්මනා, අභිමත ද;
නා අපි, ඔවුහු ද; වන්දුස්සා, වැදිගයුත්තෝ වෙති.

ශාර්දූල විත්‍රිතිත වාතනය සි.

මානිනියක ගේ මනෝවිතක්කියෙහි සුන්දර වැනුමක්.

157 මානවසාධි නිපිතිතාගමධුනා

ශක්තොමි තසානනිකං
නො ගන්තුං න සබ්බ ජනො'සානි

චතුර්ධ සො මාං බලාත් නෙමානි
මානි සො' පි ජනො න ලාඝව

හයාදහොති මානාස ස්වයං
කාලොයානි චලංච ජීවිතමිති

සුභුණ්ණං මනශ්චිතතයා

මාන ව්‍යාධි, මත් නමැති ලෙහිත්; නිපිහිත අහම්, පෙළුණු මම; අධුනා දැන්; තසා, ඔහු හේ; අනතිකම්, හමුවට; ගනතුම්, යන්නට; න ඔක්තොම්, නො හැකිවෙයි; චතුරා, සමත්; යා, යම් යෙහෙළි ජනයෙක්; මාම්, මා; බලාන්, බල යෙත්; තෙමාති, පවුණුවාද (එබඳු වූ); සබ් ජනා (අපි), යෙහෙළි ජනයෙකුදු; න අසාති, නො මැන; සා අපි ජනා, ඒ දන තෙමේ ද (ම හේ ප්‍රියයා); මාති, මානවත්ය; අතා, එහෙයින්; සායම්, තෙමේම; ලාභව හයාත්, (තමා) ලභ කෙනකු වෙති සි යන බියෙන්: මා අහොති, (මා කරා) නො එයි; කාලා, කාලය; යාති, යෙයි; ජිවිතං ව, ජිවිතය ද; ච ලං ඉති, නොතිරය යන; විනායා, සිතුවිලියෙන්; මනා, සිත; ක්‍ෂණණම්, සුන්විය.

ශාර්දූල වික්‍රිහිත වාතනය සි.

නාසිකාවක හේ රමණීය විරහ වංශිනාවක්.

158 කානෙත කථඤ්චිද් ගදිත ප්‍රයාණේ

ක්‍ෂණං විනමා විරහාර්ද්‍රතාබිති

තතස්සාමාලෝකාස කදා ගතො'සි

තසාලිභිතා මුඛා මුදමාසසාද

කානෙත, හිමියා; කථඤ්චිත්, කෙසේ හෝ නොහොත් දුකින්; ගදිත, කියන ලද; ප්‍රයාණේ (සත්), විදෙස් ගමන ඇතිකල (විදෙසකට යෙමි සි කිකල); ක්‍ෂණම්, මොහොතක් කල්; විනමා, නැමුණු; විරහාර්ද්‍රතාබිති මුඛා, වියොවින් පෙළෙන අවයවැති බාලාව; තතා, ඉක්බිති; තං ආලෝකාස, ඔහු දෙස බලා; කදා අගතා; අසි, කවරද අයෙහි දැයි නො හොත්; කදා ගතා; අසි, කවර ද ගියෙහි දැ; ඉති, මේ සේ (කියා); ආලිභිතා, (ඔහු) වැලඳ ගෙන; මුදම්, සතුටට; ආසසා ද පැමිණියාය.

උපජාති වාතනය සි.

අදහස:-

ප්‍රියයා විදේසනට යන බව ප්‍රියාවට දන්වයි. මේ ඇසු ප්‍රියාව මතු වන විශ්වාස සලකා දූවෙන සිරුරැත්ති ඒ ගමන නවතනුවට අදහස් කෙරෙයි එ සේ සිතා මද වෙලාවක් හිමියා දෙස බලා සිටි හා ඔබ කවරද ද විදේසට ගොස් ආවේ නොහොත් කවරද ද විදේස් ගතවන්නේ කියා වැලඳ ගෙන ප්‍රීතියට පත්වුවාය. (මෙයින් ගමන නැවැත් වූ බව හැඟවී.)

සෙහෙළිය විසින් කියන ලද මානය දක්වමට නොහැකි බව නාසිකාවක් මේ සේ දක්වයි.

159 යද්ගමයං ගුරු ගෞරවසාස සුභාදේ

යසමින් ලභනෙත්තරං

යද්දසම්මාන වශාද්ද්වයාවච

සහනෙ මනෙපචාරාත්පි

යල්ලජා නිරුණද්ධි යනු

ශපථෙරුත්තපාද්ධනෙ ප්‍රත්‍යය

සත් කිං ප්‍රෙම ස උච්චතෙ

පරිචයානත්‍රාපි මානෙන කිම්

යත්, යමක්; ගුරු ගෞරවසාස, ගුරු දනා ගේ ගෞරවයට; ගමයම්, අනුගමනය කටයුතු ද; යසමින්, යමෙක; සුභාදා, යහළුවෝ; අනතරං ලභනෙන, වෙනස ලබන් ද; යත්, යමක්; දසම්මාන වශාත්, අනුකූල භාවයෙන්ද; හයාත් ව, බියෙන්ද; මනෙපචාරත් අපි, මද උපචාරයන් පවා (නිග්‍රහ?); සහනෙ, උසුලා ද (ඉවසා ද); යත්, යමක්; ලජා, විලිය; නිරුණද්ධි, වසා ද; යනු; යමෙක; ශපථෙ, දිවිපිණි; ප්‍රත්‍යය, විශ්වාසය; උත්තපාද්ධනෙ, උපදවා ද; කිම්, කිම; ස ප්‍රෙම උච්චතෙ, එය ප්‍රෙමයැයි (අනුරූපය) කියනු ලැබේ ද; තත්, එය; පරිචයා, පුරුද්දයි; නත්‍රාපි, එහි ද; මානෙන කිම්, මානයෙන් කවර පලෙක් ද.

ශාර්දූල වික්‍රිත වාතනය යි.

නායකයෙක් නායකාවක සතුටු කැරැමට සාමොපාය යොදයි.

160 දුෂ්ටෙ ලොචනවත්මනාක් මුකුලිතං

පාර්ශ්වසිතෙ වක්ත්‍රවත්

න්‍යත්භූතං බහිරාසිතං පුලකවත්

ස්පෂීං සමානත්වති

නිවිඛකුචදුගතං ශිපිලිතං

සංභාෂමානෙ ක්ෂණාත්

මානෙනාපසාතං ත්‍රියෙව සුදාය

පාදස්පාශි ප්‍රෙයයි

ප්‍රෙයයි, ප්‍රියයා; දුෂ්ටෙ, දුටුකල; ලොචනවත්, නෙත් මෙන්; මනාක්, මදක්; මුකුලිතම්, (මානිතිය විසින්) හැකි ලෙස ලදී; පාර්ශ්වසිතෙ, (ප්‍රෙයයි යනු වාක්‍යයක් පාසා සම්බන්ධ) පසෙක සිටිකල; වක්ත්‍රවත්, මුවමෙන්; න්‍යත් භූතම්, ඉවත හැරෙන ලදී; ස්පෂීං සමානත්වති, පහස්නා කල; පුලකවත්, ලොවුදුගය මෙන්; බහිරාසිතම්, පිටත හිඳිනා ලදී; සංභාෂමානෙ, තෙපුල් පවසත් ම; ක්ෂණාත්, වහා; නිවි ඛකුචත්, නෙරිපට මෙන්; ශිපිලිතං ආගතාම්, ලිහිල් බවට පැමිණෙන ලදී; සුදාය පාදස්පාශි, මනා නෙතැ කිය ගේ පා පහසින් ම; ත්‍රියා ඵව, විලියෙන් මෙන්; මානෙන, මනින්; අපසාතම්, පහවෙන ලදී.

ශාර්දූල වික්‍රිඪිත වෘත්තය යි.

විලක පිහිනන සක්‍රියක ගේ වංශීනයක්.

161 ලලිතමුරසා තරන්ති

තරල තරභෙග්‍යාස වාලිත නිතමො

විපරිත රතාසකෙතව

දායකෙ සරසි සාසබ්‍යා

ලලිත, මනහර (ලිලොපෙත); උරසා, ලිහිත්; සරසි, විලෙහි; තරන්ති, පිහිනන; තරල, සැලෙන; තරභෙග්‍යාස,

රළ සුමුහෙන්; වාලිත, සෙලවූ; නිහම්බා, නිහඬ ඇති; සා,
ඕ තොමෝ; සබ්‍යා, සෙහෙළිය විසින්; විපරිත රත, විපරිත
රතියෙහි; ආසක්කා ඉව, ඇවිණු (යෙදුණු) නැනැන්තියක
මෙන් දූශ්‍යවෙ, දක්නා ලැබේ.

ආයතීවාතනය යි.

විශොවුචකු ගේ ශෝකයක් මෙසේ දක්වයි.

162 කාන්තාවුචං සුරතකෙලි විමදීබෙද
සංඡත සමිකණ විච්ඡුරිතං රතානෙත
ආපාණ්ඩුරං විලස දඬි නිමිලිතාක්‍ෂං
සංස්මාතෘ හෙ හෘදය ! කිං ශතවා න යාසි

සුරත කෙලි, සුරත් කෙලි; විමදී බෙද, මැඩුම් (මදින)
වෙහෙසින්; රතානෙත, රතිය අවසනා; සංඡත, හටගත්;
සමි කරණ, සෝදියෙන්; විච්ඡුරිතම්, වැසුණු (බහදියෙන්
ගැවසුණු); ආපාණ්ඩුරම්, මදක් පඩුවත්; අභිනිමිලිතාක්‍ෂම්,
අඬක් පියවුණු නෙන් ඇති; කාන්තාවුචම්, ස්ත්‍රිය ගේ
මුහුණ; සංස්මාතෘ සිහිකොට; (හෙ) හෘදය, (ඵම්බා) හද;
කිම්, මක්නිසා; ශතවා න යාසි; සියක් කඩකට නො
පැළෙහි ද.

වසන්තතිලකා වාතනය යි.

**අන්දෙසකට යාමට අදහස් කළ පෙම්වතකු ගේ ජී
ගවන පෙම්වතියක් මෙසේ වළක්වයි.**

163 ගන්තව්‍යං යදි නාම නිශ්චිතමහො
ගන්තාසි කෝයං භිරු
දච්ඡාණෝච පද්‍යති තිෂ්ඨතු භවාත්
පශ්‍යාමි යාවත් මුඛම්
සංසාරෙ ස්විකා ප්‍රණාල
විගලද්ධාරා සමෙ ජිවිතෙ
කො ජානාති පුනස්ථයාසිහ මම
සාද්වා න වා සඛගම;

යදිනාම, ඉදින් සැබවින්ම; ගන්තව්‍යම්, ගමන; නිශ්චිතම්,
සිරිතම්; අහො, අනේ; ගන්තා අසි, යන්නෙහි; කා ඉයං
කුරු, මේ ඉක්මණ කීමෙන් ද; යාවන්, යම්කාක්; මුඛම්,
(ඔබගේ මුව; පක්‍ෂාති, බලම් ද; (නාවන්, ඒකාක්;) ගවන්,
ඔබ; ද්විත්‍රාණී ඵල පදනි, දෙකුන් පියවරක් (ගොස්) සිටිවා;
සපිකා ප්‍රණාල, දිය නලෙකින්; විගලන්, ගලන; ධාරු සමෙ
ජ්විතෙ, දිය දහරනට සම දිවිය ඇති; සංසාරෙ, සස
රෙහි; පුනා, යළි; කියා සහ, ඔබ සමග; මම, ම ගේ; සංගමා,
එක්වීමෙන්; සසාදවා, වේ ද; න වා, නො වේ දැයි; කා
ජනාති, කවරෙක් දැනි ද.

1 සසාදවා න වා සංගමා:- මෙයින් ප්‍රියයා ගෙන් විසෝ
වුව ප්‍රාණ ත්‍යාග කරන බව හැඟවූ ඵයින් ගමන
නිෂේධය ස්ප්‍රටය.

ශාර්දූල වික්‍රිතිත වාතනය යි.

මෙතෙකින් අමරශතකය නිමිසේය.

